

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

13 juni 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1589
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1590
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1601
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1605
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	1606
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	1618
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1624
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1630
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	1633
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1634
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1636

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling 1645

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER 1647

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 142
van 30 april 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Amerikaanse investeringen – Omvang – Faciliteiten

Volgens zopas gepubliceerde gegevens zouden Amerikaanse bedrijven over een periode van vier jaar ruim drie miljard besteed hebben aan nieuwe investeringsprojecten in ons land. Dit zou het resultaat zijn van gunstmaatregelen die ten behoeve van buitenlandse investeerders door de federale minister van Financiën werden genomen.

Toch zouden in bepaalde omstandigheden sommige Amerikaanse firma's er wegens bepaalde hindernissen niet in slagen hun investeringen te realiseren. Dit zou onder meer het geval zijn voor de hamburgerketen McDonalds, die er zich over beklaagt het moeilijk te hebben om vergunningen te verkrijgen voor nieuwe vestigingen.

1. Is de minister in het bezit van gegevens in verband met de investeringsprojecten van Amerikaanse bedrijven in Vlaanderen ? Wat is het totaal van deze investeringen in de voorbije vier jaar ?
2. Werden door de minister aan sommige van deze firma's ook bepaalde faciliteiten of subsidies toegekend, buiten deze toegezegd door de federale minister van Financiën ?
3. Wat waren de redenen voor de problemen waarmee McDonalds werd geconfronteerd voor het verkrijgen van vergunningen voor nieuwe vestigingen ? Hadden die te maken met de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en steden-

bouw of met vergunningen af te leveren in het kader van de milieudecreetgeving ? Werden subsidies toegekend aan McDonalds en zo ja, voor welk bedrag ?

Antwoord

1. Ik ben niet in het bezit van cijfergegevens aangaande Amerikaanse investeringsprojecten in Vlaanderen, eenvoudig omdat dergelijke gegevens niet systematisch worden bijgehouden.

De cijfers van de BTW-administratie geven weliswaar een realistisch beeld, maar maken geen onderscheid op basis van het land van oorsprong. De Amerikaanse ambassade heeft wel een overzicht van de Amerikaanse investeringen sinds 1990 gepubliceerd – dat door "Survey of Current Business" wordt opgesteld – maar dit geeft alleen gans België weer. De Amerikaanse Kamer van Koophandel beperkt zich tot het apart bijhouden van de nieuwe leden, waarbij wordt opgemerkt dat lang niet iedereen lid wordt van de Kamer van Koophandel en het soms pas jaren later gebeurt.

De experts zijn het dan ook eens dat de cijfers zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagd gewoonweg niet aanwezig zijn.

Ten slotte wijs ik erop dat de recentelijk vrijgegeven cijfers waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst geen drie miljard over vier jaar, maar drie miljard dollar (zowat 105 miljard frank) Amerikaanse investeringen in België in 1996 alleen betreffen.

2. Afgezien van mogelijke voordelen of subsidies die door de federale minister van Financiën werden toegekend, heeft de Vlaamse regering geen bijkomende voordelen toegekend, met uitzondering van de in de economische expansiewetten en het expansiedecreet opgenomen steunmaatregelen : directe kapitaalpremies of interestsubsidies, vrijstelling van onroerende voorheffing, vrijstelling van het evenredig recht van inbreng op kapitalen, versnelde afschrijving.
3. De problemen waarmee McDonalds wordt geconfronteerd voor de opening van bijkomende vestigingen, hebben te maken met de wetgeving inzake ruimtelijke ordening. Horecabedrijven zijn slechts toegelaten in een woongebied voorzover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Dit blijkt voor de fastfoodres-

taurants niet steeds het geval. Aan McDonalds werden geen subsidies toegekend.

Vraag nr. 144
van 30 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Afgelaste BDBH-missie naar Brazilië – Reactie Export Vlaanderen

Onlangs bleek dat er een zending van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) naar Brazilië de toegang tot dat land werd geweigerd, na protest van Brazilië tegen een prijsuitreiking door de Koning Boudewijnstichting aan een organisatie die beweert op te komen voor de landloze boeren. Een adviesbureau heeft daarop het heft in handen genomen en heeft zelf het initiatief genomen om een zending naar Brazilië te organiseren.

Kan de minister mij meedelen of Export Vlaanderen heeft overwogen om het initiatief van de BDBH over te nemen ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Export Vlaanderen heeft, na een rondvraag bij de Vlaamse bedrijven die interesse hadden betoond voor deelname aan de zending van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel naar Brazilië, beslist om een zending te organiseren die op 1, 2 en 3 december 1997 in Sao Paulo en op 4 en 5 december 1997 in Santiago de Chile zal verblijven.

Vraag nr. 146
van 7 mei 1997
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Brochure "Culturele Ambassadeurs 1997" – Talen

Met bijzondere belangstelling hebben wij kennis kunnen nemen van de brochure waarin de "Culturele Ambassadeurs van Vlaanderen 1997" worden voorgesteld.

Ik neem aan dat er goede redenen zijn om deze brochure tweetalig uit te geven. Graag vernam ik die redenen.

Wellicht zou in de toekomst naast de twee talen van de grote gemeenschappen in ons land ook een

derde taal kunnen worden gebruikt (bv. het Engels).

Zijn er plannen in die richting ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Gecoördineerd antwoord

De brochure "Culturele Ambassadeurs van Vlaanderen 1997" is, zoals de editie 1996, ook in het Engels uitgegeven wegens het internationaal karakter van het project.

De brochure wordt immers ruim verspreid naar buitenlandse doelgroepen (ambassades, regio's, festivals, media, ...). Dit verhoogt zowel de weerklank van het project, als de belangstelling voor de culturele ambassadeurs afzonderlijk.

Er zijn geen vragen genoteerd naar andere talen dan het Nederlands en het Engels. Dit zou de kostprijs immers met eenderde verhogen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 187
van 7 mei 1997
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Opleidingen muziek en dramatische kunst – Financiering

Van verschillende zijden wordt aangedrongen op een vergelijkend onderzoek naar de financiering van het studiegebied "muziek en dramatische kunst" binnen het hoger onderwijs met twee cycli.

Kan de minister mij de volgende informatie verstrekken per instelling die deze studierichtingen "muziek en dramatische kunst" in Vlaanderen organiseert ?

1. Wat was het aantal gefinancierde studenten op 1 februari voor de jaren 1991 tot en met 1997 ?

2. Hoeveel contacturen worden tijdens het academiejaar 1996-1997 georganiseerd ?
3. Wat was het bedrag van het historisch forfait voor het begrotingsjaar 1996 ?
4. Wat was de brutoloonlast in 1996 respectievelijk voor het vastbenoemd personeel, het tijdelijk personeel dat valt onder artikel 318 van het hogeschooldecreet en het ander tijdelijk personeel ?
5. Wat is op 1 januari 1997 het aantal voltijdse personeelsleden onderwijzend personeel ?
6. Hoeveel personeelsleden genoten tot 1 september 1995 een niet-uitsluitend ambt ?
7. Hoeveel personeelsleden hebben op 1 januari 1997 enerzijds de leeftijd van 55 tot 59 jaar en anderzijds van 60 tot 65 jaar bereikt ?

Antwoord

1. De overgang van het hoger kunstonderwijs van de oude structuur naar de nieuwe structuur verliep in diverse stadia.

Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap herwaardeerde het hoger kunstonderwijs.

De totale herstructurering van het hoger kunstonderwijs werd door het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III met één jaar verdaagd.

Dit uitstel had voor de betrokken studenten geen nadelige gevolgen. Een aantal overgangsmaatregelen garandeerde de studenten dat zij een diploma van het lange type konden behalen. Voor deze studenten werd in een eenmalig programma voorzien.

Het decreet van 13 juli 1994 bracht de basisopleidingen dramatische kunst en muziek onder in het studiegebied muziek en dramatische kunst. Deze opleidingen van twee cycli leveren een diploma van meester af en zijn van academisch niveau.

Mijn administratie beschikt niet over de studentenaantallen op 1 februari 1991. Hierna volgt een overzicht van de geverifieerde studentenaantallen vanaf 1 februari 1992 per hogeschool voor het studiegebied muziek en dramatische kunst.

Hogeschool Antwerpen

91-92	92-93	93-94	94-95	95-96	96-97
459	442	451,5	413	328	350,5

Het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst van het Gemeenschapsonderwijs – Studio Herman Teirlinck en het Koninklijk Conservatorium van het Gemeenschapsonderwijs Antwerpen maken met ingang van het academiejaar 1995-1996 deel uit van de Hogeschool Antwerpen. Voor de academiejaren 1991-1992, 1992-1993, 1993-1994 en 1994-1995 hebben wij de studentenaantallen van de beide instellingen ook reeds samengeteld.

Erasmushogeschool Brussel

91-92	92-93	93-94	94-95	95-96	96-97
541	527	519,5	518,5	406	463

De Hogeschool voor Audiovisuele Communicatie – RITS Brussel en het Koninklijk Conservatorium van het Gemeenschapsonderwijs Brussel maken vanaf 1 september 1995 deel uit van de Erasmushogeschool Brussel. Voor de academiejaren 1991-1992, 1992-1993, 1993-1994 en 1994-1995 hebben wij de studentenaantallen van de beide instellingen ook reeds samengeteld.

Hogeschool voor Wetenschap en Kunst Brussel

91-92	92-93	93-94	94-95	95-96	96-97
534	553	548	512	419	426,5

Het Lemmensinstituut – Hoger Instituut voor Muziek en Woord in Leuven behoort met ingang van het academiejaar 1995-1996 tot de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst.

Hogeschool Gent

91-92	92-93	93-94	94-95	95-96	96-97
437	408	349	311	263	266,5

Het Koninklijk Conservatorium van het Gemeenschapsonderwijs Gent maakt met ingang van het academiejaar 1995-1996 deel uit van de Hogeschool Gent.

2. Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het gemiddeld aantal georganiseerde contacturen voor het studiege-

bied muziek en dramatische kunst in de respectieve hogescholen tijdens het academiejaar 1996-1997.

Hogeschool	Dramatische kunst	Muziek
Hogeschool Antwerpen	2.700	2.360
Erasmushogeschool	2.730	2.350
Hogeschool voor Wetenschap en Kunst	2.750	2.340
Hogeschool Gent	2.775	2.310

3. Het bedrag van het historisch forfait is vermeld in onderstaande tabel (fr.).

Hogeschool	Dramatische kunst	Muziek
Hogeschool Antwerpen	52.447.272	169.642.740
Erasmushogeschool	27.736.530	235.099.407
Hogeschool voor Wetenschap en Kunst	2.067.637	267.651.250
Hogeschool Gent	26.929.654	159.254.372

4. Brutoloonlast in 1996

Hogeschool Antwerpen	
Vastbenoemden	53,9 miljoen
Beschermde tijdelijken	17,3 miljoen
Tijdelijken	22,3 miljoen
Erasmushogeschool	
Vastbenoemden	65,4 miljoen
Beschermde tijdelijken	21,7 miljoen
Tijdelijken	69,5 miljoen
Hogeschool voor Wetenschap en Kunst	
Vastbenoemden	150,1 miljoen
Beschermde tijdelijken	26,6 miljoen
Tijdelijken	24,3 miljoen
Hogeschool Gent	
Vastbenoemden	65,9 miljoen
Beschermde tijdelijken	8,7 miljoen
Tijdelijken	33,4 miljoen

5. Aantal voltijdse personeelsleden van het onderwijzend personeel op 1 januari 1997

Hogeschool Antwerpen	58,10
Erasmushogeschool	98,65
Hogeschool voor Wetenschap en Kunst	135,60
Hogeschool Gent	82,80

6. Aantal personeelsleden in een niet-uitsluitend ambt tot 1 september 1995 uitgedrukt in voltijdse eenheden

Hogeschool Antwerpen	82,25 (95 personen)
Erasmushogeschool	90,58 (78 personen)
Hogeschool voor Wetenschap en Kunst	nihil
Hogeschool Gent	55,65

7. Aantal personeelsleden per leeftijdscategorie op 1 januari 1997

Hogeschool	55-59 jaar	60-65 jaar
Hogeschool Antwerpen	10	3
Erasmushogeschool	11	13
Hogeschool voor Wetenschap en Kunst	4	5
Hogeschool Gent	12	7

**Vraag nr. 188
van 7 mei 1997
van de heer FREDDY DE VILDER**

Leerlingenvervoer BLO – Netconcurrentie

Reeds geruime tijd is er een zekere spanning tussen de BLO-school (buitengewoon lager onderwijs) van het gemeentelijk onderwijs van Zelzate en de BLO-school van het provinciaal onderwijs in Eeklo.

Vorige jaren, zo blijkt, hebben meerdere kinderen van de Provinciale School voor Bijzonder Lager Onderwijs in Eeklo als rechthebbende leerling gebruik gemaakt van het leerlingenvervoer, en dit niettegenstaande zij niet de dichtsbijzijnde school van hetzelfde net bezoeken.

Na een klacht bij de afdeling Leerlingenvervoer is sinds het schooljaar 1994-1995 de betrokken rit afgeschaft. Nu blijkt dat het provinciebestuur zelf instaat voor de ophaling van de kinderen in de

dichter bij Zelzate dan bij Eeklo gelegen gemeenten.

1. Kan het koninklijk besluit van 7 februari 1974 op deze wijze worden omzeild? Mag dus voortaan elke school op eigen kosten waar dan ook kinderen ophalen?
2. Creëert men, door dit toe te laten, geen oneerlijke concurrentie?
3. Creëert het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen hier geen sociaal voordeel voor haar eigen net, waardoor kleinere inrichtende machten met minder middelen, in casu de gemeente Zelzate, de duimen moeten leggen?

Antwoord

Ik kan bevestigen dat het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen sinds 1 januari 1994 instaat voor de subsidiëring van 1 rit gemeenschappelijk leerlingenvervoer ten behoeve van de Provinciale School voor BLO in Eeklo.

Het provinciebestuur mag op eigen kosten dit vervoer organiseren op voorwaarde dat zij geen kinderen opneemt die dichter bij hun woonplaats over soortgelijk onderwijs beschikken en mits machtiging van de Vlaamse Gemeenschap.

Ingevolge mijn beslissing, meegedeeld op 22 december 1992 aan de heer J. Schenkels, burgemeester van Zelzate, dient voor de bepaling van de dichtstbijzijnde school rekening te worden gehouden met de netten.

In dit geval dienen de twee scholen van het BLO, in Eeklo en Zelzate, rekening te houden met elkaar.

In dit verband werd op 8 oktober 1993 een overeenkomst ondertekend tussen de provincie Oost-Vlaanderen en de gemeente Zelzate met betrekking tot de organisatie van het leerlingenvervoer ten behoeve van het buitengewoon lager onderwijs in de regio Eeklo-Zelzate.

Dit akkoord dient nog steeds te worden nageleefd.

Vraag nr. 190
van 7 mei 1997
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Loodswezen Vlissingen – Loonberekening frank/gulden

Bij de dienst Kusthavens, meer bepaald in de cel Loodswezen die gevestigd is te Vlissingen (administratie Waterwegen en Zeewezen), worden de wedden van de personeelsleden die hun betrekking uitoefenen op Nederlands grondgebied uitbetaald in Nederlandse gulden. De omrekening van het loon gebeurt tegen de dagkoers min 4 Belgische frank.

Bij het personeel in dienst van de Vlaamse Gemeenschap heerst grote onzekerheid over de manier waarop hun loon wordt berekend en omgerekend in vreemde munt. Klachten vanwege het personeel werden reeds geformuleerd.

Daar het belangrijk is om goede arbeidsverhoudingen te bevorderen tussen de Vlaamse overheid en haar personeelsleden en de tevredenheid omtrent de correcte manier van wedde-uitbetaling hierbij een rol speelt, zou het goed zijn mocht de minister mij een antwoord kunnen geven op de volgende vragen.

1. Wat moet men precies verstaan onder dagkoers m.b.t. de wedde-uitbetaling? Is dit de gemiddelde koers van de maand waarop het loon betrekking heeft? Is dit de koers die van toepassing is op de dag dat ofwel de wedde wordt berekend, ofwel de wedde wordt uitbetaald?
2. Welke dienst is verantwoordelijk voor de correcte weddebepaling en -uitbetaling?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening (*zie blz. 1610 – red.*).

Vraag nr. 191
van 7 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Specialisatie ziekenhuisapotheker – Wijziging erkenningsnormen

In het Belgisch Staatsblad van 17 december 1996 verscheen het koninklijk besluit (KB) van 28 oktober 1996 tot wijziging van het KB van 4 maart 1991 houdende de vaststelling van de normen waaraan

een ziekenhuisapotheek moet voldoen om te worden erkend.

In het vroegere artikel 18 moesten de ziekenhuis-apotheker-titularis, alsmede alle apothekers verbonden aan de ziekenhuisapotheek, houder zijn van een certificaat Ziekenhuisapotheker afgeleverd door een Belgische universiteit. Gelijkstelling kregen zij die in een ziekenhuisofficina of een geneesmiddelendepot van een ziekenhuis werkzaam waren sinds 12 juli 1986 en zich vóór 12 december 1986 kenbaar hadden gemaakt aan de minister van Volksgezondheid.

Nu is deze voorwaarde vervangen door een ervaring van minstens 500 uren gedurende een periode van 12 maanden. Het bewijs daartoe wordt geleverd door een attest afgeleverd door de titularis van de ziekenhuisapotheek.

In de sector is de vrees reëel dat door die wijziging het specialisatiediploma van ziekenhuisapotheker, zoals het nu bestaat, wordt tenietgedaan. Het vereiste aantal uren stage is immers niet te verzoenen met het specialisatiejaar zoals dat momenteel aan de universiteiten bestaat.

Is de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs betrokken bij het oplossen van dit probleem ?

Zo ja, is er reeds een oplossing in het vooruitzicht gesteld ? Welke en tegen wanneer ?

Antwoord

De Katholieke Universiteit Leuven, de Universitaire Instelling Antwerpen, de Universiteit Gent en de Vrije Universiteit Brussel verstrekken de voortgezette academische opleiding "Gediplomeerde in de gespecialiseerde studies van ziekenhuisapotheker".

Overeenkomstig artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap stelt het universiteitsbestuur zelf het programma van de opleidingen vast. Het dient daarbij rekening te houden met voorschriften inzake de beroepsuitoefening en uiteraard met de maatschappelijke ontwikkelingen.

De huidige programma's, met een duur van één academiejaar, bevatten een stagecomponent die ten minste 500 uren telt. Dit betekent dat er wel, in tegenstelling tot vrees van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, aan het federaal vereiste aantal stage-uren wordt voldaan. De wijziging van de federale eisen houdt dus niet in dat een houder van

het diploma "Gediplomeerde in de gespecialiseerde studies van ziekenhuisapotheker" niet het beroep van ziekenhuisapotheker kan uitoefenen, wel in tegendeel.

De universiteiten betreuren echter het verdwijnen van de academische component in de federale eisen voor het uitoefenen van het beroep van ziekenhuisapotheker. Dit verdwijnen zal onvermijdelijk leiden tot een kwaliteitsverlies.

Bovendien blijft het diploma "Gediplomeerde in de gespecialiseerde studies van ziekenhuisapotheker" zijn waarde behouden, omdat het certificaat Ziekenhuisapotheker automatisch aanleiding geeft tot erkenning als "leverancier van implantaten" volgens artikel 116bis en 116ter, § 1 van het KB van 27 oktober 1989 tot wijziging van het KB van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering. Voor het ziekenhuis is het dus noodzakelijk iemand in dienst te hebben met dergelijke erkenning opdat deze producten in aanmerking zouden komen voor terugbetaling door het RIZIV (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) (KB van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering). Het betrokken KB vermeldt expliciet dat de houders van een universitair certificaat Ziekenhuisapotheker na het opsturen van een kopie van dit certificaat automatisch een Riziv-nummer toegekend krijgen. Het is wel zo dat ook niet-houders van het certificaat Ziekenhuisapotheker deze erkenning kunnen verkrijgen, maar dan moeten ze wel een passende theoretische en praktische opleiding gevolgd hebben van ten minste één jaar en slagen in een daartoe speciaal georganiseerd examen (art. 116ter § 2 van het KB van 27 oktober 1989).

Vraag nr. 192 van 12 mei 1997 van de heer LUDO SANNEN

Commissie Laakbare Praktijken – Werking

Reeds op 7 juli 1995 heb ik een vraag gesteld in verband met de werking van de Commissie Laakbare Praktijken (*schriftelijke vraag nr. 7, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 7 augustus 1995, blz. 4 – red.*). Naar aanleiding van een ingediende klacht in verband met mogelijke politieke propaganda via de Essense basisscholen, zou ik graag bijkomende informatie krijgen.

1. Is er op dit moment reeds een geactualiseerde omzendbrief inzake laakbare praktijken aan de onderwijsinstellingen gestuurd, zoals de minister beloofd heeft bij mijn vorige vraag ?
2. Moeten de klachten via een aangetekend schrijven aan de commissie worden bezorgd ?

Is er een bepaalde tijdsduur waarbinnen de commissie het dossier moet openen ?

Wordt de klager automatisch op de hoogte gesteld van de opening van het dossier en het gevolg dat eraan gegeven wordt ?

Antwoord

1. Inzake de Commissie Laakbare Praktijken is op dit ogenblik nog steeds de omzendbrief van 5 juni 1989, kenmerk Kab. Gemeenschapsminister/JUR/6 van toepassing. Sedert het antwoord op de vorige vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is een nieuwe toestand ontstaan die de bestaande Commissie Laakbare Praktijken en haar bevoegdheden fundamenteel zal wijzigen. Deze nieuwe toestand, die het gevolg is van de uitvoering van het "decreet basisonderwijs" van 25 februari 1997, zal uiteraard in een omzendbrief worden toegelicht. Een tussentijdse geactualiseerde omzendbrief was dan ook weinig zinvol. Een reële belofte bevat het antwoord op de vorige vraag overigens niet.
2. In het koninklijk besluit van 14 september 1987, houdende de samenstelling en de werkings- en procedureregels van de commissies voorzien bij artikel 42 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, dat totnogtoe van kracht is, is de wijze van indienen van een klacht niet bepaald. Een aangetekend schrijven is dan ook geen vereiste.

Zodra een klacht wordt ingediend, wordt ze door het secretariaat van de commissie onderzocht. In voorkomend geval worden bijkomende gegevens en inlichtingen gevraagd om een zo volledig mogelijk inzicht te hebben over de aard en de inhoud van de klacht. Het secretariaat legt mij vervolgens de klacht voor, samen met al de gegevens waarover ze dienaangaande beschikt. Op grond van deze elementen wordt, overeenkomstig artikel 43 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, beslist of de zaak

voor de Commissie Laakbare Praktijken wordt gebracht.

Als beslist wordt dat de zaak voor advies aan de commissie wordt voorgelegd, wordt de indiener van de klacht hiervan uiteraard in kennis gesteld. De partijen die bij de klacht betrokken zijn, namelijk de indiener, de onderwijsinstelling, ... worden overigens opgeroepen om voor de commissie te verschijnen.

In de huidige reglementaire bepaling is er geen termijn waarbinnen de commissie het dossier moet openen. Artikel 4 van voormeld koninklijk besluit van 14 september 1987 bepaalt wel dat de minister, wanneer hij beslist een klacht bij de commissie aanhangig te maken, het dossier verzendt aan de voorzitter. Binnen de maand daaropvolgend legt de voorzitter de zaak voor aan de commissie.

Vraag nr. 195 van 12 mei 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Universitaire samenwerking met China en Vietnam – Democratie

In verband met het bedrag van 91,1 miljoen frank dat de Vlaamse regering uittrekt voor internationale universitaire samenwerking wordt gesteld dat de ondersteuning ook gericht is op partnerlanden die "in een overgangsfase zitten naar de uitbouw van de democratie en/of de uitbouw van een hoger onderwijs van hoge kwaliteit" (persmededeling Vlaamse regering van 22 april 1997).

Omdat de samenwerkingsprojecten met de Volksrepubliek China en met Vietnam respectievelijk 17,6 miljoen frank en 11,7 miljoen frank vertegenwoordigen, had ik graag vernomen waarom de mintster blijkbaar van oordeel is dat deze beide landen bezig zijn de democratie uit te bouwen ?

Antwoord

Op 23 juni 1993 heeft de Vlaamse regering principieel beslist om het cultureel akkoord met China weer op te starten, onder de voorwaarden dat enkel de uitwisselingen en de bijstand aan personen worden geïnterpreteerd en dat geen manifestaties die propagandistisch kunnen worden geïnterpreteerd, worden opgenomen in het werkprogramma. De Vlaamse regering hechtte daarnaast haar goedkeuring aan het opnieuw aangaan van onder andere

re universitaire, wetenschappelijke en technologische samenwerkingsprojecten.

In december 1994 werd, wat de interuniversitaire samenwerking betreft, uitvoering gegeven aan dit besluit door de ondertekening van een eerste akkoord inzake samenwerking op het vlak van hoger onderwijs. De samenwerking die in het akkoord werd opgenomen, bestond uit de financiering van een tiental interuniversitaire samenwerkingsprojecten op diverse terreinen.

In juli 1996 werd uiteindelijk een nieuw cultureel akkoord afgesloten en een werkprogramma opgesteld, waarin ook de samenwerking inzake onderwijs is opgenomen. Sedert 1993 is de samenwerking geëvolueerd. In het onderwijsvlak van het werkprogramma van het cultureel akkoord is ook uitwisseling van studentenbeurzen opgenomen, evenals uitwisseling van lectoren Chinese taal en uitwisseling van experts. Naar analogie van onze buurlanden zijn de contacten ook intenser geworden. Zo bracht in mei een Chinese delegatie een bezoek aan Vlaanderen om het Vlaams volwassenenonderwijs te bestuderen.

Met Vietnam werd geen akkoord afgesloten. Toch wordt ook met dit land samengewerkt. In het kader van een zending van VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand) – die een aantal projecten voor technische bijstand heeft lopen in Vietnam – werden er contacten gelegd om samen te werken op onderwijsvlak. De onderwijssamenwerking is beperkt tot interuniversitaire samenwerking. De samenwerking met China is dus breder dan die met Vietnam. Ik zou erop willen wijzen dat ook voor andere beleidsdomeinen van de Vlaamse regering Vietnam een prioritair partnerland vormt.

Alleszins staat Vlaanderen niet alleen in het hernieuwen van de samenwerking met China en het opbouwen van contacten met Vietnam. Er zijn heel wat Europese buurlanden die een bewust beleid voeren (mede omwille van economische perspectieven) om de contacten met deze landen te intensiveren. Daarnaast heeft ook de Europese Unie als geheel haar houding ten aanzien van China versoepeld en een specifiek werkprogramma opgesteld dat voorziet in samenwerking en uitwisseling. In juni vindt trouwens in Wenen een Europees seminarie plaats op initiatief van de Europese Unie over de verdere uitbouw van de samenwerking op het vlak van onderwijs en wetenschappen. Met onze vormen van samenwerking schrijven wij ons in, in dit Europees geheel van hernieuwde contacten met deze landen. Het lijkt mij niet verstandig dat Vlaanderen op dit vlak volledig afwezig zou blijven.

Het besluit van de Vlaamse regering van 11 september 1996 met betrekking tot de interuniversitaire samenwerking waarnaar wordt verwezen, beperkt de samenwerking met een aantal prioritaire landen niet louter tot de landen die bezig zijn de democratie uit te bouwen, zoals de vraag suggereert. De omschrijving in het besluit voorziet ook in samenwerking met landen die bezig zijn hun (hoger) onderwijssysteem te verbeteren en hun onderwijs capaciteit te vergroten, met de mogelijke indirecte impact op de ontwikkeling van een democratische potentialiteit.

De ontwikkeling van het onderwijs kan een belangrijke bijdrage leveren tot de verdere ontwikkeling in deze landen en kan ook een bijdrage leveren tot de ontwikkeling van de democratie, door meer en beter opgeleide en mondige mensen te vormen. Bij de projecten die tot op heden werden geselecteerd voor financiering van deze samenwerking hield de door mij ingestelde selectiecommissie dan ook rekening met het specifiek onderwijskundig karakter van de projecten en de bijdrage die ze leveren aan de kwalitatieve uitbouw van het onderwijssysteem in de partnerlanden. Daarnaast oordeelt de selectiecommissie ook over de sociale- en maatschappelijke relevantie en de kwaliteit van de voorgestelde samenwerking.

Ten slotte zou ik willen wijzen op de evolutie die onmiskenbaar is ingezet naar een wat flexibelere vorm van samenwerken. Toen in 1994 de eerste reeks projecten werden ondersteund, dienden de Chinese partners van de Vlaamse universiteiten vooraf te worden goedgekeurd door de Chinese Staatscommissie voor Onderwijs, die zelf ook projecten en partners suggereerde. Deze projecten werden in 1995 opnieuw gesubsidieerd. Sedert het nieuw besluit gaat het initiatief voor samenwerking volledig uit van de Vlaamse universiteiten, die autonoom een Chinese partnerinstelling zoeken. Hierin komt de Chinese Staatscommissie niet meer tussen. De samenwerking verloopt rechtstreeks tussen de betrokken professoren en vakgroepen en uit de contacten die we hadden met een aantal promotoren blijkt dat er een groot enthousiasme is over de samenwerkingsvormen en dat er zich geen problemen hebben voorgedaan met de gekozen Chinese partners.

**Vraag nr. 196
van 12 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Hogeschoolopleidingen – Aanbodspreading

Naar aanleiding van de problematiek van de kineopleidingen kwam de vraag of het wel mogelijk is een opleiding slechts in één net te organiseren. Wat de hogescholen betreft, die in alle provincies op meerdere plaatsen aanwezig zijn, zou men ervan uit kunnen gaan dat dus in elke provincie alle mogelijke opleidingen georganiseerd moeten worden.

1. Welke hogeschoolopleidingen bestaan slechts in één net per provincie ?

Welke bijkomende specialisatie-opleidingen bestaan slechts in één net per provincie ?

Sinds wanneer bestaan deze opleidingen ?

Hoeveel studenten studeerden er de laatste vijf jaar af ?

2. Was er een reden om deze opleidingen maar in één net te organiseren ?
3. Werden er door studenten al klachten ingediend omdat zij verplicht werden die opleiding aan een bepaalde hogeschool te volgen ? Zo ja, waren die klachten gebaseerd op ideologische, praktische (mobiliteit, ...) of andere motieven ?

Antwoord

1. Artikel 367 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap stipuleert dat de Schoolpactwet van 29 mei 1959 niet van toepassing is op de hogescholen. De Schoolpactwet definieerde de onderwijsnetten. De indeling in netten voor de hogescholen is niet relevant.

Ter informatie kan ik meedelen dat in het Statistisch Jaarboek van het Vlaams Onderwijs voor het academiejaar 1995-1996 het begrip "inrichtende macht" werd vervangen door "schoolbestuur".

Indien men het begrip "onderwijsnet" verder zou hanteren voor de hogescholen, dan zou elke opleiding in een Vlaamse autonome hogeschool uniek zijn per net en per provincie. In dezelfde optiek zouden er 102 opties uniek zijn in de provincie en in het net. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger deze gegevens wenst te verkrijgen, kan ik ze nasturen.

Hierna volgt een lijst van unieke opleidingen en opties in het Vlaams landsgedeelte, met opgave van de datum van oprichting.

Unieke opleidingen

A. Opleidingen van 1 cyclus

architect-assistentie (1/9/1965)
 plastische kunsten (1/9/1956)
 facilitaire dienstverlening (1/9/1994)
 hout (1/9/1986)
 logistieke technologie (1/9/1987)
 luchtvaart (1/9/1995)
 textiel (1/9/1979)
 dans (1/9/1988)
 elektriciteit-technisch-technologische-opvoeding (1/9/1961)
 land- en tuinbouw-technisch-technologische-opvoeding (1/9/1927)
 mechanica-technisch-technologische-opvoeding (1/9/1961)
 nijverheid-technisch-technologische-opvoeding (1/9/1961)
 technisch-technologische-opvoeding-nijverheid (1/9/1959)

B. Opleidingen van 2 cycli

productdesign (1/9/1969)
 bestuurskunde (1/9/1938)
 handelsingenieur (1/9/1967)
 industrieel ontwerpen (1/9/1995)
 kernenergie (1/9/1957)
 mechanica (1/9/1977)
 milieukunde (1/9/1995)
 textiel (1/9/1977)
 verpakking en conditionering (1/9/1995)
 nautische wetenschappen (1/9/1971)
 productontwikkeling (1/9/1970)

Unieke opties

A. opties in opleidingen van 1 cyclus

orthopedie (1/9/1991)
 podologie (1/9/1992)
 assistentie (1/9/1993)
 beeld-geluid-montage (1/9/1962)
 cinematografie (1/9/1963)
 scheepswerktuigkunde (1/9/1995)
 boekbedrijf (1/9/1986)

B. opties in opleidingen van 2 cycli

kleinkunst (1/9/1969)

De huidige studentendatabank bevat geen gegevens in verband met het aantal afgestudeerden. Mijn administratie werkt aan een databank voor het tertiair onderwijs (hogescholen + universiteiten) om met ingang van het academiejaar 1998-1999 meer beleidsrelevante gegevens te genereren.

2. De uniciteit van de bovenvermelde opleidingen en opties is historisch gegroeid en beantwoordt aan een maatschappelijke behoefte.
3. Er bereikte mij nog geen enkele klacht van studenten omdat zij verplicht werden een unieke opleiding aan een bepaalde hogeschool te volgen.

1. Welke volwaardige universitaire opleidingen bestaan slechts aan één universiteit ?

Welke bijkomende universitaire specialisatieopleidingen bestaan slechts aan één universiteit ?

Sinds wanneer bestaan deze opleidingen ?

Hoeveel studenten studeerden er de laatste vijf jaar af ?

2. Was er een reden om deze opleidingen maar aan één universiteit te organiseren ?
3. Werden er door studenten al klachten ingediend omdat zij verplicht werden die opleiding aan een bepaalde universiteit te volgen ? Zo ja, waren die klachten gebaseerd op ideologische, praktische (mobiliteit, ...) of andere motieven ?

Vraag nr. 197
van 12 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Universitaire opleidingen – Aanbodspreading

Naar aanleiding van de problematiek van de kineopleidingen kwam de vraag of het wel mogelijk is universitaire opleidingen aan slechts één universiteit te organiseren.

Antwoord

1. De 25 academische opleidingen van de tweede cyclus die slechts door één universiteit worden aangeboden, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de tabel hieronder.
De derde kolom vermeldt het aantal studenten dat zich liet inschrijven in het academiejaar 1995-1996.

	Academische opleiding	Univ.	Aantal
1.	Licentiaat in de Godegeleerdheid	KUL	64
2.	Licentiaat in de Toegepaste Theologie	KUL	9
3.	Licentiaat in de Godsdienstwetenschappen	KUL	132
4.	Licentiaat in het Kerkelijk Recht	KUL	32
5.	Licentiaat in de Kunstwetenschappen en Archeologie	VUB	33
6.	Licentiaat in de Musicologie	KUL	18
7.	Licentiaat in de Politieke en Sociale Wetenschappen	UIA	149
8.	Licentiaat in de Familiale en Seksuologische Wetenschappen	KUL	61
9.	Licentiaat in de Toegepaste Informatica	VUB	76
10.	Licentiaat in de Biotechnologie	RUG	62
11.	Burgerlijk mijnbouwkundig ingenieur	KUL	35
12.	Burgerlijk scheepsbouwkundig ingenieur	RUG	10
13.	Burgerlijk natuurkundig ingenieur	RUG	56
14.	Burgerlijk textielingenieur	RUG	6
15.	Dierenarts	RUG	356
16.	Licentiaat in de Oosterse Talen en Culturen	RUG	94
17.	Licentiaat in de Oosterse Studies : Oude Nabije Oosten	KUL	10
18.	Licentiaat in de Oosterse Studies : Bijbelse Wetenschappen	KUL	–

Academische opleiding	Univ.	Aantal
19. Licentiaat in de Arabistiek en Islamkunde	KUL	19
20. Licentiaat in de Sinologie	KUL	23
21. Licentiaat in de Japanologie	KUL	40
22. Licentiaat in de Afrikaanse Talen en Culturen	RUG	22
23. Licentiaat in de Vergelijkende Cultuurwetenschap	RUG	92
24. Licentiaat in de Biomedische Wetenschappen	VUB	36
25. Licentiaat in de Sociale en Culturele Antropologie	KUL	26

Het aanbod van de academische opleidingen van de tweede cyclus is algemeen bepaald door het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en verijnd door het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1991 houdende vaststelling van de lijst van de academische opleidingen in de Vlaamse Gemeenschap.

Het besluit van de Vlaamse regering van 13 mei 1992 somt de academische opleidingen op die slechts door één universiteit in de Vlaamse Gemeenschap *kunnen* worden aangeboden. De andere universiteiten leverden hun initiatiefrecht voor de organisatie van die opleidingen in. Het gaat om de academische opleidingen van de tweede cyclus met het nummer 6, 8, 11, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21 en 22.

Het besluit van de Vlaamse regering van 13 mei 1992 werd volledig in samenspraak met de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) genomen (zie hun advies van 25 februari 1992).

De academische opleidingen 1, 2, 3 en 4 kunnen krachtens het decreet van 12 juni 1991 alleen door de Katholieke Universiteit Leuven worden georganiseerd en de academische opleiding 15 enkel door de Universiteit Gent.

De andere academische opleidingen (5, 7, 9, 10, 16, 17, 23, 24 en 25) worden de facto door één universiteit georganiseerd, om diverse redenen.

Het aanbod van de voortgezette academische opleidingen is niet decretaal bepaald en varieert ieder academiejaar. Meer dan 80 % van alle voortgezette academische opleidingen wordt door slechts één universiteit aangeboden.

2. Het decreet van 12 juni 1991 en de bovenvermelde besluiten hebben de feitelijke toestand van het aanbod van academische opleidingen vastgesteld en vastgelegd.

Het besluit van 13 mei 1992 kent zijn oorsprong in de bescherming van zeer waardevolle, maar dunbevolkte opleidingen. Opleidingen ontsnappen aan de rationalisatie- en programmatieregels als het *unieke* opleidingen zijn. Het is de Vlaamse regering, op voorstel van de VLIR, die beslist welke opleidingen slechts door één universiteit worden aangeboden.

3. Tot nu toe heeft geen enkele student een klacht ingediend omdat hij/zij verplicht was één van de bovenvermelde opleidingen aan een bepaalde universiteit te volgen.

**Vraag nr. 199
van 14 mei 1997**

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleiding Vroedkunde – Situatie

Elke hogeschool met het studiegebied Gezondheidszorg kan een afdeling Vroedkunde organiseren. Omdat dit voor 18-jarigen een boeiende afdeling lijkt, beginnen er te veel studenten aan deze opleiding. Rekening houdend met het feit dat er in het verleden slechts weinig vroedvrouwen nodig bleken te zijn en dat deze studenten niet meer overal inzetbaar zullen zijn als verpleegkundigen, is opvolgen van de evolutie dus nodig.

1. Hoeveel hogescholen hebben deze richting in het schooljaar 1996-1997 georganiseerd ?
2. Hoeveel studenten (m/v) begonnen in elk van die scholen aan de opleiding ?
3. Beschikken de scholen over voldoende stageplaatsen om de nodige ervaring op te doen ? Hebben zij nog andere problemen met de organisatie van de opleiding ?

4. Is er overleg tussen de minister van Onderwijs en het werkveld (gezondheidssector en welzijnssector) over deze evolutie ?

Antwoord

1. De hiernavolgende hogescholen organiseren de opleiding Vroedkunde :

- Erasmushogeschool Brussel
- Hogeschool Antwerpen
- Hogeschool West-Vlaanderen
- Karel de Grote-Hogeschool Antwerpen
- Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende
- Katholieke Hogeschool Kempen
- Katholieke Hogeschool Limburg
- Katholieke Hogeschool Sint-Lieven
- Katholieke Hogeschool voor Gezondheidszorg Oost-Vlaanderen
- Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen
- Katholieke Hogeschool Leuven
- Provinciale Hogeschool Limburg.

2. Hierna volgt een overzicht van het aantal regelmatig ingeschreven studenten per geslacht in de opleiding Vroedkunde op 1 februari 1997 :

Hogeschool	1ste jaar		2de jaar	
	M	V	M	V
Erasmushogeschool		25	2	16
Hogeschool Antwerpen		16		15
Hogeschool West-Vlaanderen		7		4
Karel de Grote-Hogeschool		23		37
Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende		37		15
Katholieke Hogeschool Kempen	2	64		37
Katholieke Hogeschool Limburg		24		9
Katholieke Hogeschool Sint-Lieven		25		14
Katholieke Hogeschool voor Gezondheidszorg Oost-Vlaanderen		42		23
Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen		23		10
Katholieke Hogeschool Leuven		31		18
Provinciale Hogeschool Limburg	1	35		28

Ingevolge de implementatie van het hogescholendecreet van 13 juli 1994 werd de vroegere optie Vroedvrouw omgevormd tot een opleiding Vroedvrouw.

Het eerste studiejaar van de opleiding Vroedkunde werd voor het eerst georganiseerd in het academiejaar 1995-1996.

3. De hogescholen staan zelf in voor de organisatie van de stages in de stageplaatsen. De hogescholen signaleerden mij nog geen specifieke problemen met betrekking tot de organisatie van de opleiding of het gebrek aan stageplaatsen.
4. Ik ben steeds bereid overleg te plegen met het werkveld indien hiertoe nood is.

Vraag nr. 203 van 27 mei 1997 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt

Vijf jaar na de Rio-conferentie wint de overheid aan geloofwaardigheid op het vlak van het streven naar duurzame ontwikkeling als ze goede voorbeelden vanuit de industrie overneemt in haar beleid.

Vandaag de dag schakelt een belangrijk Belgisch distributiebedrijf voor de aanmaak van haar drukwerk voor het fotograferen van niet-bewegende beelden over op digitale fotografie (waardoor het gebruik van fotofilms en chemische producten voor de ontwikkeling wordt verminderd) en op inktten op basis van een mengsel van plantaardige oliën (een hernieuwbare grondstof) in plaats van inktten op basis van petroleum (een niet-hernieuwbare grondstof).

1. Heeft de administratie de opdracht gekregen in de overheidsbestekken voor drukwerk en brochures, rapporten en dergelijke, een optimaal gebruik van digitale fotografie en inktten op basis van plantaardige oliën in te schrijven ?
2. Tegen welke datum zullen deze wijzigingen hun effect kunnen sorteren ?
3. Kan de minister aantonen op welke vlakken in de bestekken van de administratie reeds meer rekening wordt gehouden met de dimensie "bevordering van de duurzame ontwikkeling" ?

Sinds wanneer zijn in dit opzicht maatregelen van kracht, en welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 255
van 30 april 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Huisvuilverbrandingsinstallaties – Naleving exploitatienormen (2)

In mijn schriftelijke vraag nr. 185 van 20 februari 1997 over de naleving van de exploitatienormen bij huisvuilverbrandingsinstallaties vroeg ik onder meer of er reeds meetgegevens beschikbaar zijn voor 1996 per installatie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1306 – red.*) :

- voor de volgens Vlare II verplichte continue meting van CO, stof en HCl ;
- voor de volgens Vlare II verplichte halfjaarlijkse meting van zware metalen, HF, SO₂, NO_x en TOC.

De minister antwoordde dat de resultaten van de verplichte periodieke metingen in 1996 reeds grotendeels beschikbaar zijn. Bovendien gaf hij het aantal installaties op dat voor bepaalde parameters in overtreding is.

1. Kan de minister deze gegevens per huisvuilverbrandingsinstallatie en per parameter met de meetgegevens bekendmaken ?
2. Wanneer zullen de resultaten van de continue metingen toegankelijk zijn ?

Antwoord

1. De resultaten van de halfjaarlijkse metingen voor de parameters CO, stof, HCl, SO₂, NO_x, TOC en zware metalen in 1996 die een overtreding vormen van de geldende emissiegrenswaarden, werden geverbaliseerd en maken dus het voorwerp uit van een strafrechtelijk dossier. Teneinde de rechten van de geverbaliseerde niet te schaden, kunnen deze resultaten dus niet worden meegedeeld.

Er kan wel worden aangegeven welke installaties voor welke parameters in overtreding waren ten opzichte van de geldende emissiegrenswaarden. Dit waren :

IDM Lokeren : HCl (1 meting)

IHK Edegem : HCl stof (1 meting)

ISVAG Wilrijk : HF (1 meting)

IVBO Brugge : stof (1 lijn, 1 meting), NO_x (1 meting)

MI-WA, Sint-Niklaas : HCl (1 meting)

Montenay, Knokke-Heist : stof en TOC (bij opstart lijn 1) ; HF en Hg (1 meting)

Regionale Milieuzorg, Houthalen-Helchteren ; Cd + Hg, stof (3 meetdagen op 11), HCl (1 meetdag op 13).

2. De apparatuur voor de continue meting van de parameters CO, stof en HCl is bij de meeste Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties reeds geïnstalleerd en operationeel, maar tot op dit moment konden deze voorzieningen nog niet officieel worden goedgekeurd door de toezichthoudende overheid, wegens het ontbreken van een algemeen aanvaarde keuringsprocedure.

Zeer recentelijk werd door VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) een code van goede praktijk opgesteld voor de keuring van deze vast opgestelde emissiemeetapparatuur en werden de erkende laboratoria hiervan op de hoogte gebracht. De toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) zullen de apparatuur keuren op basis van de keuringsverslagen opge-

steld door een erkend deskundige, conform de bepalingen van deze code van goede praktijk. Vanaf dat moment zullen ook de resultaten van de continue meetapparatuur effectief kunnen worden gebruikt bij de controle van de naleving van de emissiegrenswaarden.

(CO : koolstofmonoxide ; HCl : waterstofchloride ; SO₂ : zwavel-dioxide ; NO_x : stikstofoxiden ; TOC : totaal organisch koolstof ; HF : waterstoffluoride ; Hg : kwik ; Cd : cadmium – red.)

Vraag nr. 264
van 14 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vrije werkzoekenden – Herintreders

Kan de minister mij meedelen hoeveel personen er bij de VDAB op dit ogenblik staan ingeschreven als vrije werkzoekende ?

Kan worden uitgemaakt hoeveel herintreedsters (-treders) er daaronder worden geteld ?

Antwoord

Als *vrije werkzoekenden* zijn op dit ogenblik (toestand april 1997) bij de VDAB-ingeschreven :

- 12.654 niet-werkende vrij ingeschreven werkzoekenden (558 personen van deze groep bevinden zich momenteel in beroepsopleiding) ;
- 15.095 deeltijds werkende vrij ingeschreven werkzoekenden (134 volgen momenteel een beroepsopleiding) ;
- 15.287 voltijds werkende vrij ingeschreven werkzoekenden (76 volgen een beroepsopleiding).

Daarnaast bereikt de VDAB via initiatieven als WIS (Werkinformatiesysteem) en Internet ook nog een groot aantal personen die niet als werkzoekend staan ingeschreven bij de VDAB. In april bedroeg het percentage niet-ingeschreven werkzoekenden in de WIS-sessies 19,5 %. Ook dit zijn voor het merendeel vrije werkzoekenden.

Het aantal *herintreders (-tredsters)* kan uit de VDAB-gegevens niet worden afgeleid. Herintreedsters komen niet enkel terecht in de categorie "niet-werkende vrij ingeschreven werkzoekenden" (d.i. werkzoekenden die niet worden toegelaten tot een werkloosheids- of wachttuitkering), maar ook in andere werkloosheidscategorieën.

Zo schrijft mevrouw M. Carmen, de coördinatrice van een project gericht op deze groep van werkzoekenden, in de nieuwsbrief van het Steunpunt Werk-Arbeid-Vorming van december 1995 dat "de vrouwen zonder statuut nog slechts een kleine helft van het herintreedsterspubliek uitmaken. De grotere helft is uitkeringsgerechtigde werkloze (32 %) of krijgt een uitkering van OCMW of mutualiteit (resp. 15 en 5 %)".

Bovendien bevat de categorie niet-werkende vrij ingeschreven werkzoekenden meer dan enkel herintreders of -tredsters. Ook werkzoekenden die wegens langdurige werkloosheid van het recht op uitkeringen werden geschorst en zich vrijwillig verder als werkzoekende aanbieden, horen hier thuis.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel waarin het profiel wordt geschetst van de werkzoekenden die zijn ingeschreven in de categorie "niet-werkende vrij ingeschreven werkzoekenden". De werkzoekenden die het meest beantwoorden aan het profiel van de herintreedster zijn die tussen 30 en 50 jaar oud, met kinderlast, alleenstaand of samenwonend/gehuwd.

Enkele statistische kenmerken van de groep niet-werkende vrij ingeschreven werkzoekenden

(VDAB-Studiedienst – Toestand 04/97)

		Leeftijd								Totaal
		- 30		30-40		40-50		50+		
		M	V	M	V	M	V	M	V	
Alleenstaand	geen kinderlast	1.033	524	646	354	362	272	124	106	3.421
	kinderlast	15	73	50	253	48	242	18	33	732
Inwonend	geen kinderlast	711	349	84	37	22	15	13	8	1.239
	kinderlast	3	4	3	7	2	6	1	–	26
Samenwonend/gehuwd	geen kinderlast	786	731	527	708	283	406	179	119	3.739
	kinderlast	187	437	379	1.212	288	813	102	79	3.497
Studieniveau										
LO		670	421	247	440	199	517	131	131	2.756
LS		387	287	242	438	171	309	48	49	1.931
HS		355	415	291	704	226	427	87	80	2.585
HO		193	241	264	390	209	270	92	45	1.704
Ander		1.130	754	645	599	200	231	79	40	3.678
Werkloosheidsduur										
- 1 jaar		1.499	1.139	873	1.205	563	833	248	172	6.532
1 jaar - 2 jaar		571	403	340	403	179	321	84	70	2.371
2 jaar +		665	576	476	963	263	600	105	103	3.751
Totaal		2.735	2.118	1.689	2.571	1.005	1.754	437	345	12.654

Vraag nr. 267
van 14 mei 1997
van de heer STEVE STEVAERT

Vegetatiewijzigingsbesluit – Algemene/bijzondere plannen van aanleg

Het vegetatiewijzigingsbesluit van 4 december 1991 is van toepassing op de beschermingszones tot behoud van de Europese vogelstand, de watervogelgebieden van internationale betekenis en een aantal bestemmingszones op de gewestplannen.

Echter, niet alleen de gewestplannen leggen de bestemming van de bodem vast. Ook algemene plannen van aanleg (APA's) en vooral bijzondere plannen van aanleg (BPA's) kunnen de bodembestemming vastleggen.

De bestemming vastgelegd in deze BPA's (vooral de oudere) kunnen nogal eens afwijken van de gewestplannen. Het komt ook voor (vooral bij

zogenaamde "groene" BPA's) dat de bestemming gelijkaardig is maar dat de terminologie afwijkt.

Is het vegetatiewijzigingsbesluit dan ook van toepassing op algemene plannen van aanleg en op bijzondere plannen van aanleg ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 1996 stelt een vergunningsplicht in voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen (BS van 22 augustus 1996).

Volgens artikel 2 van dit besluit geldt deze vergunningsplicht binnen de gebieden die overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 december 1972 op de gewestplannen staan aangeduid als natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuureservaat, natuurgebied, bosgebied, bosgebied met ecologi-

sche waarde, valleigebied, vallei- en brongebied en agrarisch gebied met ecologische waarde.

Voor de wijziging van lijn- en puntvormige elementen geldt de vergunningsplicht eveneens in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De bepalingen van het voornoemd koninklijk besluit, later gewijzigd door het koninklijk besluit van 13 december 1978 en door het besluit van de Vlaamse regering van 3 oktober 1984, zijn enkel van toepassing voor de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

De voorschriften en de aanduiding van de bestemmingsgebieden van een gemeentelijk plan van aanleg (APA/BPA) zijn wettelijk niet geregeld in dit besluit. Zij verkrijgen een rechtsgrond bij de ministeriële goedkeuring van het gemeentelijk plan van aanleg.

Het zogenaamd vegetatiebesluit is dus niet van toepassing op de algemene plannen van aanleg en op bijzondere plannen van aanleg.

Vraag nr. 271
van 16 mei 1997
van de heer JAN CAUBERGS

Afdeling Bos en Groen – Personeelsbestand

Op 4 juni 1996 stelde ik een schriftelijke vraag over het personeelsbestand van de dienst Waters en Bossen, nu afdeling Bos en Groen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 778 – red.*).

1. Is de personeelsbezetting sinds juni 1996 nog gewijzigd ?

Zo ja, in welke mate ?

2. Hoeveel plaatsen zijn er bij de diensten van de houtvesterijen in Limburg nog vacant ?

Voorziet men nog in aanwervingen voor deze dienst ?

3. Hoeveel ambtenaren-boswachters zijn er sinds juni 1996 bijkomend aangeworven ?

4. Hoeveel personeelsleden zijn er in de verschillende houtvesterijen van Limburg ?

5. Wat zijn de resultaten van het project van interne mobiliteit dat werd ingediend om het tekort

aan technici en administratieven op te vullen via interdepartementale mutaties ?

Antwoord

1. Van juni 1996 tot en met mei 1997 verlieten 25 personeelsleden de afdeling Bos en Groen wegens pensionering of mutatie. Het betreft hier allemaal statutaire personeelsleden. Anderzijds kwamen 38 personen de afdeling versterken, waarvan 8 statutairen (3 aanwervingen en 5 mutaties) en 28 contractuelen voor periodes van 1 tot maximum 5 jaar en 2 contractuelen voor onbepaalde duur.

Van deze 28 contractuelen werken er 26 op projecten die los staan van de dagelijkse werking van de afdeling.

2. Aangezien er op dit ogenblik geen personeelsbestand per afdeling bestaat, kan men zich enkel baseren op het vroegere bestand waaruit blijkt dat er 20 van de 55 betrekkingen vacant zijn in de 3 houtvesterijen van de provincie Limburg.

Er is voorlopig geen mogelijkheid voor nieuwe aanwervingen.

3. Sinds juni 1996 werden er 3 nieuwe boswachters aangeworven, terwijl er 5 via mutatie bijkwamen ; 2 hiervan zijn tewerkgesteld in de provincie Limburg.

4. Het statutair personeelsbestand van de verschillende houtvesterijen in Limburg is als volgt :

– houtvesterij Bree : 1 houtvester, 10 boswachters, geen administratieve ondersteuning ;

– houtvesterij Hechtel : 1 houtvester, 10 boswachters, geen administratieve ondersteuning ;

– houtvesterij Hasselt, 1 houtvester, 10 boswachters en 2 administratieven.

5. De procedure van interdepartementale mutatie duurt op zich ongeveer twee maanden ; de resultaten van deze procedure dienen uiteraard te worden afgewacht alvorens concrete informatie kan worden verstrekt over de datum van indiensttreding van de geselecteerde kandidaten.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 83
van 12 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Sociale programmatie

Om voor de hand liggende redenen wordt sinds enige jaren vrij strikt de hand aan de lonen gehouden. In het kader van de loonmatiging werden alleen akkoorden voor loonsverhogingen van vóór 15 november 1993 nog uitgevoerd. Dit was de afgelopen jaren onder andere nog het geval voor heel wat akkoorden in de gezondheids- en welzijnssector.

Met de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) werd in oktober 1993 een sociale programmatie met loonsverhoging afgesproken, lopend van 1993 tot 1995. De laatste fase zou ingaan op 1 augustus 1995. Hoewel dus overlegd vóór 15 november 1993, werd slechts op 16 maart 1994 de definitieve versie van het besluit officieel uitgevaardigd, nadat door de sector klacht was neergelegd wegens het onverantwoord lang uitblijven van dit besluit. Door de Vlaamse regering werd de derde fase echter niet uitgevoerd wegens "daterend van na 15 november 1993".

Hierdoor werd de harmonisering van de loonvoorwaarden in de geestelijke gezondheidszorg op de lange baan geschoven, terwijl alle beleidsverklaringen de noodzaak van een geïntegreerde uitbouw van CGG en extra- en intramurale sectoren, zelfs met uitwisseling van personeel, beklemtonen.

Door de verschillen onder andere in aanvangsleeftijd en anciënniteit volgens de loonschaal tussen de residentiële sector en de CGG's, worden nu bijvoorbeeld dezelfde maatschappelijke en psychologische functies verschillend vergoed in deze sector.

1. Wat is het beleid van de minister inzake de uitvoering van de laatste fase van de sociale programmatie van de CGG's ?
2. Hoe worden de beleidsopties "harmonisering van de loonvoorwaarden in de geestelijke gezondheidszorg" en "uitwisseling van het personeel" waargemaakt ?

Antwoord

In de gezondheidssector en in de welzijnssector zijn verschillende paritaire comités bevoegd. Vaak zijn zelfs meerdere paritaire comités bevoegd binnen eenzelfde sector, bijvoorbeeld naargelang wordt gefunctioneerd binnen een residentiële hetzij een ambulante werkvorm. Elk paritair comité is in mindere of in meerdere mate mede-auteur van de historisch gegroeide arbeids- en loonvoorwaarden van de eigen (sub)sector.

Deze dynamiek verklaart eensdeels de verschillen inzake verloning. Anderdeels moet worden toegevoegd dat de inkomsten van de verschillende voorzieningen variëren naargelang het gevoerde beleid en het management van de betrokken voorzieningen. Zo bijvoorbeeld worden in sommige diensten cliëntbijdragen gevorderd en in andere niet en worden andere overheden of instanties voor cofinanciering aangezocht of juist niet. Dit alles bepaalt de ruimte waarbinnen arbeidsovereenkomsten worden onderhandeld tussen werkgevers en werknemers, wat inderdaad tot een verschillende bezoldigingspraktijk kan leiden.

Ten gronde vraag ik me evenwel oprecht af of de bekommernis om de harmonisering van de financiële statuten wel prioritair kan zijn in een hedendaagse visie. Is het niet logischer en dus aantrekkelijker om de verloning te differentiëren volgens de vooropgestelde doelstellingen en de bereikte resultaten ? Is het wel wenselijk om voor de gesubsidieerde sectoren te blijven vasthouden aan een achterhaald referentiekader, terwijl de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap zich inschrijven in een hedendaags management waarbij loopbaan en verloning afhangen van de evaluatie van de prestaties en van de resultaten ?

Overigens zijn harmonisering van loonvoorwaarden en uitvoering van sociale programmatie niet de enige thema's met budgettaire implicaties die op dit ogenblik in de CGG-sector aan de orde zijn. In het kader van het Vlaams actieplan voor preventie en hulpverlening met betrekking tot kindermishandeling en kinderrechten is een belangrijke versterking van de equipen voor kinderen en jeugdigen gepland.

Vanzelfsprekend ben ik bereid om mijn verantwoordelijkheid in het debat over de centra voor geestelijke gezondheidszorg op te nemen. Ik meen bovendien dat ik daartoe eerder reeds de aanzet gaf door deze subsector uit te nodigen tot een gestructureerd overleg naar aanleiding van de in 1996 uitgevoerde doorlichting door de Inspectie

van Financiën. Alle bevroegde aangelegenheden zullen ongetwijfeld ter sprake kunnen komen, niet het minst in het kader van de gezamenlijke optie voor de ontwikkeling van een brede visie op de toekomst van de geestelijke gezondheidszorg in de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 86
van 16 mei 1997
van de heer WILFRIED AERS

Faculteitsgebouw Diergeneeskunde Universiteit Gent – Bestemming (2)

Door de afdeling Gebouwen van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur werd een onderzoek gedaan met betrekking tot de toekomstige bestemming van het leegstaande faculteitsgebouw Diergeneeskunde van de Universiteit Gent (*antwoord op vraag nr. 23 van 17 oktober 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 489 – red.*).

Zijn de resultaten van dit onderzoek inmiddels reeds bekend ?

Werd er reeds een beslissing genomen over de bestemming van het gebouw ?

Antwoord

Uit het onderzoek van de afdeling Gebouwen is gebleken dat deze gebouwen niet geschikt zijn voor de huisvesting van ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap.

Bijgevolg heb ik de administratie opdracht gegeven de voorbereidingen te treffen met het oog op de verkoop van deze gebouwen. Daartoe zal vooraf ook contact worden opgenomen met de stad Gent om een optimale valorisering van deze gebouwen mogelijk te maken. Intussen werd ook een contract afgesloten met de firma GMIC Security om een minimale bewaking te garanderen.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 316
van 30 april 1997
van de heer LUDO SANNEN

Geschrapte wegtracés – Bestemming onteigende zones

In het verleden werden op last van de bevoegde overheid op een aantal plaatsen onteigeningen van gronden uitgevoerd voor de eventuele aanleg van wegen en andere infrastructuur. De laatste tijd worden echter bepaalde van deze wegtracés uit het gewestplan geschrapd en (hopelijk) definitief afgevoerd. De onteigende zones blijven echter eigendom van de overheid.

Vaak willen omwonenden of onteigende eigenaars deze gronden opnieuw aankopen.

1. Wat is het beleid met betrekking tot zulke onteigende zones uit oogpunt van bestemming ?
2. Gebeurt het dat onteigenden hun vroeger eigendom kunnen terugkopen ? Bestaan er eventueel procedures voor aanvragen in die zin ?

Antwoord

1. De voorbehouden wegtracés op het gewestplan zijn zones bezwaard als reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden. Deze gebieden zijn aangeduid met een "overdruk" op het gewestplan en vervallen wanneer wegtracés uit het gewestplan worden geschrapd.
2. Onteigenden kunnen hun vroegere eigendom terugkopen. De wet van 17 april 1835 (loi sur l'expropriation pour cause d'utilité publique), inzonderheid artikel 23, regelt de procedure waarbij onteigenden hun vroegere eigendom kunnen terugkopen. Onteigenden kunnen dus

gebruik maken van, wat men doorgaans noemt, het recht van wederafstand.

Vraag nr. 318
van 30 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zwerfvuil – Opruiming

Af en toe worden de wegbermen langs de ring rond Lier opgekuist. Het opgehaalde zwerfvuil wordt in grijze zakken gestopt die langs de kant van de weg worden achtergelaten.

Onlangs bleven de zakken een tweetal weken liggen. Het gevolg was dat sommige mensen op het idee kwamen hun sluikestort daarbij te deponeren.

Waarom verloopt er zoveel tijd tussen een opruimingactie en het ophalen van het verzamelde vuil ?

Gaat het om een uitzonderlijk geval ?

Kan dit in de toekomst worden vermeden ?

Antwoord

Met het opruimen van zwerfvuil werd begonnen op de ring van Lier. Vervolgens werd op de overige wegen het afval verzameld. Nadien werden alle zakken in één beurt verzameld en verwijderd.

Om deze reden echter bleven de volle zakken in Lier langer staan dan elders.

Vraag nr. 320
van 30 april 1997
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Wegenwerken en files – Planning en overleg

Met betrekking tot het uitvoeren van openbare werken in het algemeen en van wegenwerken in het bijzonder, kunnen we de laatste tijd vaststellen dat het Vlaams Gewest ervoor gekozen heeft om de meeste werken 's nachts en/of tijdens vakantieperiodes te laten uitvoeren, teneinde de impact van de betrokken werken op de bestaande congestieproblemen te beperken.

We stellen evenwel nog steeds vast dat er zich terzake heel wat problemen blijven voordoen.

Een van dergelijke flagrante voorbeelden betreft de werken met betrekking tot de ontubbing van de aansluiting van de Antwerpse ring op de Craeybeckxtunnel. Meer bepaald gaat het daarbij om de herstelling van een defecte "New Jersey".

Blijkbaar heeft men beslist de nodige werken op te starten op hetzelfde ogenblik dat de NMBS-bonden een provinciale staking hielden, met alle rampzalige congestieproblemen tot gevolg.

Het is duidelijk dat hier een hemelsbreed verschil kan worden vastgesteld tussen theorie en praktijk.

1. In hoeverre worden de gevolgen van bepaalde werken voor bestaande congestieproblemen ingeschat ?
2. In hoeverre worden bepaalde uitzonderlijke situaties en omstandigheden mee in rekening gebracht, bijvoorbeeld stakingen en slechte weersomstandigheden ?
3. In welke mate worden NMBS en De Lijn betrokken bij deze problematiek, teneinde te vermijden dat er zich bijkomende knelpunten voordoen en om eventueel na te gaan in hoeverre deze betrokken partijen hun beleid aan de werken kunnen aanpassen via dienstregelingen, alternatieve routes, enzovoort ?
4. Kunnen niet-dringende herstellingswerkzaamheden, zoals het voorbeeld van de Craeybeckx-werken, niet beter uitgevoerd worden tijdens verkeersluwe periodes, zoals bijvoorbeeld tijdens schoolvakanties ?
5. Welke bijkomende maatregelen heeft de minister genomen teneinde de beschreven gevolgen van de Craeybeckx-werken naar de toekomst toe te vermijden ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat wordt geopteerd om, binnen de perken van het mogelijke, werken 's nachts en in het weekend te laten uitvoeren teneinde de impact op de verkeerscongestieproblemen zo beperkt mogelijk te houden. Terzake dienen echter nog een aantal problemen in verband met toezichtspersoneel, kwaliteit van de werken, enzovoort, verder te worden bestudeerd.

Wat de mogelijkheden betreft om rekening te houden met uitzonderlijke situaties en omstandigheden merk ik het volgende op.

- Met de huidige procedures is het onmogelijk op het tijdstip van aanbesteding in te schatten wanneer de werken effectief zullen aanvangen. In de huidige conjunctuur met zeer lage inschrijvingsprijzen dienen dikwijls bijkomende inlichtingen aan de inschrijvers te worden opgevraagd en dienen de inschrijvingen aan een grondig onderzoek te worden onderworpen. Hierdoor bestaat reeds de kans dat werken die gepland waren voor de zomerperiode opschuiven naar periodes met minder gunstige weersomstandigheden.
- Indien het bestuur de werken tijdelijk schorst of de bepalingen van het bijzonder lastenboek zou wijzigen wegens "uitzonderlijke" situaties, dient hiervoor een schadevergoeding aan de aannemer te worden toegekend.

Wat het voorbeeld betreft van de werken op de ring van Antwerpen voor de verbreding van de in- en uitritten van de Craeybeckxtunnel, merk ik het volgende op.

- In het bestek werden de randvoorwaarden beschreven waaraan de aannemer zich diende te houden inzake de verkeersafwikkeling: hierbij werd gesteld dat op de brug over de ring te allen tijde één rijstrook ter beschikking diende te zijn, wat overeenkwam met de toestand vóór de start van de werken. De aannemer heeft zich hieraan steeds gehouden. Wat het betonneren van de New Jersey op de brug betreft, heeft een zware regenbui onmiddellijk na de aanleg ervan schade toegebracht aan het beton. Deze beschadigingen werden hersteld – op kosten van de aannemer – waarbij het verkeer op de brug opnieuw voor een beperkte periode op één rijstrook verliep, conform het bestek.

Wat de verbreding van de ring richting noord betreft, werd tijdens de uitvoering van de werken vastgesteld dat na het afschrapen van de slijtlaag van de vroegere pechstrook (nu 5de rijstrook) het onderliggende asfalt geen samenhang meer vertoonde. Bij het boren van kernen in het asfalt bij de voorbereiding van de werken was dit gebrek niet aan het licht gekomen vermits toen de bovenlaag niet werd verwijderd. Hierdoor diende de ganse opbouw van de vroegere pechstrook te worden uitgedaan en hernieuwd.

De werken zijn hierdoor in de winterperiode terechtgekomen. Vermits de asfalteringswerken grotendeels 's nachts gepland waren en de temperatuur bij aanleg van asfalt minimum 10° dient te bedragen, diende men met deze werken te wachten

tot betere temperatuursomstandigheden tijdens de nacht.

Teneinde de duurtijd van werken zo beperkt mogelijk te houden, werd onlangs een omzendbrief van kracht waarin strikte termijnen worden opgelegd naargelang de klasse van de werken (dus naargelang het aanbestedingsbedrag). Hiervan mag slechts worden afgeweken via omstandige motivatie.

Vraag nr. 323
van 7 mei 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Lijnbussen Vlaams-Brabant – Vernieuwing – Citybussen

1. Kan de minister in grote lijnen aangeven volgens welke planning de vervanging van de verouderde lijnbussen van De Lijn in Vlaams-Brabant verloopt?
2. Zijn er, naast het inzetten van 15 citybussen in Leuven in oktober-maart, nog gelijkaardige projecten uitgewerkt voor Vlaams-Brabant?

Antwoord

1. Autobussen worden vervangen als ze 14 jaar oud zijn. Voor Vlaams-Brabant betekent dit de vervanging van 24 autobussen in de loop van het jaar 1997.
2. In Vlaams-Brabant zijn 15 citybussen ingezet voor de stadsdiensten in Leuven. Momenteel zijn er geen andere projecten in dit verband in studie.

Vraag nr. 324
van 7 mei 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Wegentelefoon – Evaluatie

De Vlaamse Wegentelefoon (0800/122.66) werd gelanceerd door de vorige minister van Openbare Werken. Doelstelling is de uitbesteding van het onderhoud (zwerfvuil e.d.) van bepaalde wegvakken aan privé-ondernemingen. In ruil krijgen deze bedrijven een publiciteitsbord met hun naam langs de (snel)weg. De provinciale buitendiensten van de administratie Wegen en Verkeer (departement

Leefmilieu en Infrastructuur) zorgen voor de organisatie van de Wegentelefoon.

Heeft de minister een kosten-batenanalyse laten maken van dit initiatief ?

1. Wat is de totale kostprijs van het initiatief voor de administratie Wegen en Verkeer en hoeveel hebben de betrokken bedrijven betaald voor de plaatsing van hun publiciteitsborden ?
2. Hoeveel aanvragen werden er ingediend bij de Wegentelefoon sinds de oprichting ? In hoeveel gevallen werd er ingegaan op het verzoek van de aanvrager ? Op welke plaatsen werden publiciteitsborden opgericht ?

Antwoord

Om een antwoord te kunnen geven, moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen drie los van elkaar staande initiatieven : de Vlaamse Wegentelefoon, de netheidsactie "Hou de wegen net samen met ..." (gesponsord door privé-bedrijven) en de informatie-actie "Hou dit wegvak net samen met ...". Hiernavolgende toelichting maakt dit onderscheid duidelijk en omvat onder punten 2.1 en 2.2 het antwoord op de geformuleerde vragen.

1. De Vlaamse Wegentelefoon (0800/122.66) bestaat sinds 29 september 1992 en heeft als doelstelling de burger de mogelijkheid te bieden melding te maken van kleine, dagdagelijks ondervonden, vervelende knelpunten op onze wegen en bruggen. Deze knelpunten (onder meer de fysische staat van de wegen en toebehoren, slecht of niet functioneren van openbare verlichting, staat van beplantingen, ...) frustreren de weggebruiker en kunnen meestal met relatief weinig inspanning, met kleine ingrepen worden verholpen.

Op basis van deze gebruikersinformatie kan de overheid sneller en systematischer de nodige ingrepen en bijstellingen doen, zodat de wegen- en verkeerstoestand voortdurend op een aanvaardbaar kwaliteitspeil wordt gehouden.

2. De netheidsactie "Hou de wegen net samen met ..." is opgestart samen met de Vlaamse Wegentelefoon, maar werd ondertussen stopgezet (sinds 1 juli 1994) wegens een gebrek aan interesse. De laatste borden die via een langlopende overeenkomst werden gesponsord (borden ("Eternit" langs de R0) worden eerstdaags verwijderd.

Deze borden moesten de weggebruiker sensibiliseren en aanzetten tot meer netheid. Deze actie werd gevoerd in samenwerking met het bedrijfsleven. Geïnteresseerde bedrijven konden hun logo visualiseren in ruil voor sponsoring. Tevens werd op deze borden het nummer van de Vlaamse Wegentelefoon vermeld.

- 2.1. De uitbesteding van de netheid van de wegen (onder andere ruimen zwerfvuil) kost de overheid jaarlijks 200 à 300 miljoen. In 1997 is hiervoor 251 miljoen ingeschreven op het onderhoudsprogramma. De inkomsten van het initiatief "Hou de wegen net samen met ..." bedroegen in 1993 15,9 miljoen en lagen dus ruim onder de (op lange termijn) verhoopte 200 miljoen.

- 2.2. In eerste instantie werden vanuit de administratie firma's aangeschreven om aan deze actie deel te nemen en uiteindelijk gingen 7 firma's op het voorstel in. Hiervoor werden 10 borden opgesteld (4 op E40, 3 op R0, 1 op E411, E19 en A19), die ondertussen (bijna) allemaal weer zijn verwijderd.

3. De informatieactie "Hou dit wegvak net samen met ..." werd opgezet door de administratie met als doel, naar analogie van de gele werfborden bij investeringswerken op de gewestwegen en autosnelwegen, de weggebruiker te laten weten welke aannemer voor de netheid langs een bepaald wegvak instaat. Deze borden zijn tevens voor de betrokken aannemer een bijkomende stimulans om degelijk werk af te leveren. Dit is dus geen vorm van sponsoring en de betrokken aannemers betalen hiervoor dus niets.

Deze borden hebben dus niet rechtstreeks iets te maken met de Vlaamse Wegentelefoon. Toch wordt op sommige plaatsen ook het nummer van de Vlaamse Wegentelefoon op deze borden vermeld, omdat dit kanaal onder andere tot doel heeft onvolkomenheden op het gebied van de netheid te melden. Deze borden worden geplaatst bij het begin van een wegvak waarvoor een bepaalde aannemer een netheidscontract heeft.

**Vraag nr. 325
van 7 mei 1997
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Loodswezen – Hervorming

Ten aanzien van de mogelijke hervormingen van het Vlaamse loodswezen is reeds heel wat gezegd en geschreven.

Vanuit de Vlaamse regering is er evenwel enkel de persmededeling met betrekking tot de vergadering van 22 oktober 1996, waarin het principe van de polyvalente beloodsing werd goedgekeurd.

Tevens wordt verwezen naar een al dan niet verzelfstandigen van het loodswezen in de loop van 1997.

In de rand van deze discussie verschenen recentelijk berichten met betrekking tot een mogelijke privatisering van de loodsdiensten. Dit met het oog op het verhogen van de efficiëntie en de effectiviteit van de betrokken diensten.

Aangezien hierdoor een onduidelijke en dus onzekere toestand ontstaat ten aanzien van de huidige loodsen, de volgende vragen aan de minister.

1. Welke concrete planning is er uitgewerkt inzake de aangekondigde en verwachte hervorming van het loodswezen ?
2. Zijn er al beslissingen inzake de concrete richting van die hervormingen ?
3. In hoeverre wordt er daarbij gedacht aan een privatisering van de loodsdiensten ?
4. Bestaat de kans dat er werknemers zullen moeten afvloeien ? Wordt er een "RMT-scenario" overwogen ?
5. Hoever staat de minister met de uitwerking van het principe van de polyvalente beloodsing, zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering in de vergadering van 22 oktober 1996 ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement bij wijze van aanvullend antwoord bezorgen.

Vraag nr. 326 van 7 mei 1997 van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Loodswezen Vlissingen – Loonberekening frank/gulden

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 190

van 7 mei 1997

van de heer Paul Van Grembergen

Blz. 1593

Gecoördineerd antwoord

1. Sommige personeelsleden van de afdelingen Loodswezen, Vloot en Scheepvaartbegeleiding van de administratie Waterwegen en Zeewezen die in Vlissingen worden tewerkgesteld, ontvangen hun nettosalarij in Nederlandse gulden (fl.).

De omrekening van het nettosalarij gebeurt volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 augustus 1985, houdende wijziging van het koninklijk besluit van 19 december 1955 tot instelling van een vergoeding wegens vaste dienst in het buitenland voor de personeelsleden van het Bestuur van het Zeewezen die hun betrekking uitoefenen bij op Nederlands grondgebied gevestigde diensten.

Artikel 1 van het wijzigende besluit bepaalt dat "Het bedrag van de nettobezoldiging en van de vergoeding wegens vaste dienst in het buitenland van de vaste, stagedoende of tijdelijke personeelsleden van het Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart die bij op Nederlands grondgebied gevestigde diensten in functie zijn, wordt in Nederlandse munt omgerekend op basis van de wisselkoers die door de Nationale Bank toegepast wordt op het ogenblik dat het bestuur de nodige guldens van haar koopt ; de koers van de gulden wordt met 4 frank vermindert zonder dat de omrekeningskoers minder mag bedragen dan 13,16475".

Van de grote onzekerheid bij de personeelsleden waarop de vermelde besluiten betrekking hebben, zowel inzake de berekening van het

salaris als de omrekening in Nederlandse gulden, is bij mijn diensten ter plaatse of op het directieniveau niets bekend. Ook klachten inzake de berekeningswijze en omrekening van het salaris zijn bij mijn diensten onbekend.

Alle personeelsleden waarop de vermelde besluiten van toepassing zijn, ontvangen maandelijks – en voorafgaandelijk aan de betaling – en salarisfiche die een compleet overzicht met betrekking tot het maandloon bevat. Deze salarisfiche – waarvan een blanco exemplaar als **bijlage** wordt toegevoegd – vermeldt inzake de betrokken ambtenaar wat volgt :

- personeelscode ;
- naam en voornaam ;
- graad ;
- burgerlijke stand ;
- aantal kinderen ten laste ;
- salarisanciënniteit; dit is de opgebouwde geldelijke anciënniteit op het moment van berekening van het salaris ;
- rangnummers van de salarisschaal ;
- hoogte van het bedrag van de gehanteerde salarisschaal tegen 100 % ; dit is vóór indexering ;
- het gehanteerde indexcijfer voor de betrokken maand ;
- de gehanteerde wisselkoers frank/gulden ;
- het geïndexeerde maandsalaris, vóór inhouding ;
- het in te houden bedrag aan WWK ;
- het in te houden bedrag aan WWK op het zeegeld (indien van toepassing) ;
- het in te houden bedrag aan ZIV ; dit is de sociale zekerheidsbijdrage ;
- de toe te kennen haard- en standplaatstoelage (indien van toepassing) ;
- het bruto maandsalaris ; dit is het salaris na inhouding sociale bijdragen en toevoeging haard- en standplaatstoelage ;
- het in te houden bedrag aan bedrijfsvoorheffing ;
- het in te houden bedrag aan bijzondere bijdrage in verband met de sociale zekerheid ;
- het toe te kennen bedrag aan kinderbijslag ;
- het netto maandsalaris, uitgedrukt in frank ;
- het netto maandsalaris, omgezet tegen de bovenvermelde wisselkoers en uitgedrukt in gulden ;
- de berekeningswijze van de vergoeding wegens vaste dienst in het buitenland :
40 % op een maandbedrag van 15.166 frank (dit is het jaarbedrag ten belope van 182.000

frank, vastgelegd bij koninklijk besluit van 17 januari 1973) en op de toe te kennen kinderbijslag ;

30 % op het verschil tussen de som van de bovenvermelde bedragen en het netto maandsalaris ;

- het bedrag van de vergoeding wegens vaste dienst in het buitenland, uitgedrukt in frank ;
- het bedrag van de vergoeding wegens vaste dienst in het buitenland, omgezet tegen de bovenvermelde wisselkoers en uitgedrukt in gulden ;
- het netto te ontvangen maandsalaris in gulden ; dit is de som tussen het netto maandsalaris in gulden en de vergoeding wegens vaste dienst in het buitenland in gulden.

De wisselkoers die wordt gehanteerd bij de omzetting van het salaris naar Nederlandse gulden wordt bepaald volgens de modaliteiten van het bovenvermelde koninklijk besluit. Telkens een voorraad aan Nederlandse gulden wordt aangekocht, dient de te hanteren wisselkoers te worden vastgesteld. Deze wisselkoers kan eventueel over een langere of kortere termijn dienen te worden aangehouden, maar is niet gekoppeld aan de maand van berekening/betaling van de individuele salarissen. De diensten van de Vlaamse Gemeenschap die instaan voor het aankopen van de benodigde Nederlandse gulden dienen in te staan voor de opgave van de te hanteren wisselkoers. Momenteel bedraagt deze wisselkoers 18,3085 frank : 1,00 gulden.

3. De administratieve dienst van de vestiging van de administratie Waterwegen en Zeewezen in Vlissingen staat in voor de berekening van de salarissen van de ambtenaren waarop de bovenstaande besluiten van toepassing zijn.

De berekeningsstaten worden vóór de uitbetaling door de diensten van de administratie Algemene Administratieve Diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur nagezien. De berekeningsstaten worden er voorzien van de vermelding "goed voor uitbetaling", waarna zij aan de buitengewoon rekenplichtige te Vlissingen worden bezorgd. Deze laatste staat in voor de effectieve en tijdige betaling van de salarissen in Nederlandse gulden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 327
van 7 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse – Herziening

Op 14 mei 1996 besliste de Vlaamse regering het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gedeeltelijk in herziening te stellen op het grondgebied van Overijse, om te voldoen aan een planschade-eis (BS van 1 juni 1996).

Thans heeft de regering beslist het gewestplan te herzien tot woonpark voor die delen die reeds bebouwd zijn.

1. Kan de minister mij meedelen om hoeveel woningen het gaat ?
2. Hoeveel beliep de bewuste planschade-eis ?
3. Hoeveel dergelijke openbare onderzoeken zijn er nog lopende ?

Antwoord

Om die planschade niet te moeten betalen, besliste de Vlaamse regering om, door middel van een gewestplanaanpassing, een herstel in natura door te voeren. Na verloop van de procedures werd, rekening houdende met de ingediende bezwaren en adviezen, slechts een gedeeltelijk herstel in natura doorgevoerd. De stroken woonpark worden beperkt tot die delen waarin een verkaveling gelegen is of waar reeds bebouwing voorkomt. In deze laatste zijn er drie woningen gelegen. Er zijn op dit ogenblik geen procedures lopende voor een herstel in natura.

Vraag nr. 328
van 7 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE

Bussenpark De Lijn – Verbranding afvalolie

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 227 van 12 februari 1997 stelt de minister dat 90 % van de afvalolie afkomstig van het bussempark van De Lijn wordt opgehaald door erkende afvalophalers en dat 10 % wordt benut voor interne verwarmingsdoeleinden. Dit veronderstelt verbranding van afvalolie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 21 maart 1997, blz. 1087 – red.*).

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de hoeveelheid afvalolie die bij de verschillende diensten wordt verbrand ?
2. Is dit conform de wetgeving (Europees, Vlaams, ...) in verband met het verbranden van afvalstoffen ?

Welke normen worden bij deze verbranding gehaald ?

Welke specifieke filters worden in het verbrandingsproces gebruikt ?

Antwoord

1. Heden wordt er bij De Lijn geen afvalolie of afgewerkte olie meer verbrand.
2. In 1996 werd 10 % van de afgewerkte olie (of ongeveer 20.000 liter) voorlopig nog benut voor interne verwarmingsdoeleinden bij de technische diensten op twee plaatsen. De verwarmingsinstallatie met afgewerkte olie in Kessel-Lo werd in 1996 buiten dienst gesteld ; de laatste verwarmingsinstallatie met afvalolie in Assebroek werd begin 1997 buiten dienst gesteld. Deze verwarmingsinstallaties voldeden aan de toenmalige normen van het ARAB (Algemeen Reglement Arbeidsbescherming).

Vraag nr. 329
van 7 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Fietspad Tongeren-Borgloon – Doortrekking

De minister hecht veel belang aan fietspaden : dit past in zijn visie op verkeersveiligheid. Op de weg Borgloon-Tongeren liggen reeds heel wat kilometers mooie, afzonderlijk aangelegde fietspaden. Halfweg, in Bommershoven, houdt het fietspad plotseling op ; een gevaarlijke situatie voor fietsers.

Is het wel zinvol fietspaden aan te leggen die geen twee centra met elkaar verbinden ?

Is een verdere aanleg van dat fietspad gepland ? Voor wanneer ? Zijn de financiële middelen daarvoor al uitgetrokken ?

Antwoord

Op grondgebied van de stad Borgloon werden reeds fietspaden aangelegd langs gewestwegen N79 Borgloon-Tongeren tot meterpunt 14.870 (deelgemeente Bommershoven).

De verdere aanleg van fietspaden langs deze gewestweg N79 richting Tongeren heb ik opgenomen in het indicatief driejarenprogramma 1997-1999 met de volgende fasering :

1998

vak Borgloon-Tongeren van meterpunt 14.870 tot 16.350, op grondgebied van Borgloon en Tongeren ; de werken worden geraamd op 80 miljoen ;

1999

vak Borgloon-Tongeren van meterpunt 16.350 tot 17.850 op grondgebied van de stad Tongeren ; de werken worden geraamd op 50 miljoen.

Dit indicatief driejarenprogramma heb ik reeds eerder meegedeeld aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers, naar aanleiding van de goedkeuring van de begroting 1997.

Gelijktijdig met de aanleg van fietspaden wordt ook de rijbaan verbeterd en zullen de gemeenten Borgloon (deelgemeente Haren) en Tongeren (deelgemeente Piringen) instaan voor de aanleg van rioleringen. Op beide wegvakken zijn ontegeningen noodzakelijk.

De administratie Wegen en Verkeer maakt heden een behoefteanalyse op, teneinde definitieve prioriteiten vast te leggen binnen het voorgestelde driejarenprogramma 1998-2000. Bij de opmaak van deze behoefteanalyse zal uiteraard rekening worden gehouden met de verkeerstechnische aspecten om de noodzaak van de aanleg van fietspaden langs deze gewestweg te motiveren.

**Vraag nr. 330
van 7 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Werken in Brussel – Pendelverkeer (2)

Ik dank de minister voor zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 220 van 12 februari 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 21 maart 1997, blz. 1082 – red.*).

Hieruit blijkt duidelijk dat het aandeel van het openbaar vervoer naar Brussel toeneemt met de afstand (bijlage 2).

Indien de doorstromingsmaatregelen van de GEN-studie worden uitgevoerd, zal enkel het busvervoer vanuit de eerste periferie aantrekkelijker worden. Blijft de vraag waarom het spoorvervoer zo weinig aantrekkelijk is in vergelijking met de tweede en a fortiori de derde periferie. Deze vraag is des te belangrijker omdat per trein aanzienlijk sneller, comfortabeler en massaler vervoerd kan worden.

1. In zijn antwoord verklaart de minister dat de doorstromingsmaatregelen die in de GEN-studie vooropgesteld worden, uitgevoerd zullen worden.

Is er al beslist welke doorstromingsmaatregelen prioritair worden uitgevoerd en binnen welke termijn ?

2. De in het antwoord van de minister verstrekte gegevens uit de Sofretu-studie bevatten tegenstrijdigheden : de cijfers van de 2de paragraaf komen mijns inziens niet overeen met de cijfers van de bijlagen.

Kan de minister de correcte interpretatie van de cijfers, 40% voor Halle en 45 % voor Asse, uit de GEN-studie verduidelijken ?

Antwoord

1. Ik heb in mijn antwoord geen termijnen gesteld inzake uitvoering van de bedoelde doorstromingsmaatregelen. Evenwel zijn reeds een aantal knelpunten opgenomen in de planning inzake verkeerslichtenbeïnvloeding. Daarnaast is een inventaris in opmaak ter voorbereiding van de vastlegging van de prioriteiten.

2. De cijfers aangehaald in de tweede paragraaf van het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 220 van 12 februari 1997 slaan op de sectoren 2 en 11 uit bijgaand schema en omvatten een hele regio. Voor sector 2 is dit onder meer Asse en Aalst ; voor sector 11 onder meer Halle en 's Gravenbrakel.

De sectoren omvatten uiteraard een groter gebied dan enkel de gemeenten vermeld in bijlage 1 van het antwoord op voormelde vraag nr. 220.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 331
van 12 mei 1997
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Wegwijzers in de Europese Unie – Taalgebruik

Er werd mij destijds door de bevoegde minister meegedeeld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 18 februari 1991, blz. 386*) dat de Interministeriële Conferentie voor Vervoer en Infrastructuur :

- a) heeft gekozen voor tweetalige wegwijzers, met duidelijk onderscheid tussen de vertaling en de volgens de taalreglementering van 1966 verplichte vermeldingen ;
- b) deze tweetaligheid heeft beperkt tot de autosnelwegen.

In verband met deze nieuwe regeling zou ik van de minister graag een paar verduidelijkingen vernemen.

1. Geldt zij voor alle EU-lidstaten ?
2. Betekent dit dus dat Franse wegwijzers langs autosnelwegen ook de Nederlandse namen van Vlaamse steden (zullen) moeten vermelden ?
3. Erkent de regel volgens welke de bestemming aangegeven moet worden in de taal van het land waar de plaats gelegen is, het bestaan van officiële taalgebieden, zoals in België, en moet daarmee rekening worden gehouden door de buurlanden ?
4. Geldt deze regel ook :
 - a) voor half- of niet-officiële taalgebieden zoals het Fries in Nederland en Duitsland of het Nederlands in Frankrijk en
 - b) voor talen zoals het Baskisch en het Catalaans, als gewestelijke talen in Spanje officieel erkend, maar niet binnen de EU ?

Antwoord

Reeds in 1974 werd door de Europese Commissie

van de Ministers van Transport (ECMT) een aanbeveling gegeven om de bestemmingen in de bewegwijzering aan te geven in de taal van de streek waarin de bestemming gelegen is.

Ingevolge deze aanbeveling werd in 1989-1990 door de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur (ICVI) goedkeuring gegeven aan het ontwerp van koninklijk besluit om naar en op autosnelwegen deze regeling toe te passen.

De Belgische taalwetgeving stelt echter dat de bestemmingen moeten worden aangegeven in de taal van de streek waar het bord is opgesteld. Om beide regelingen op mekaar af te stemmen werd besloten de naam van de buitenlandse bestemming aan te geven als aanvulling op de (eventuele) vertaling in de Belgische streektaal.

Alhoewel de betrokken materie ressorteert onder de federale bevoegdheid wil ik, in verband met de gestelde vragen, het volgende meedelen.

1. Vermits de aanbeveling uitgaat van de Europese Commissie meen ik dat op de gestelde vraag bevestigend kan worden geantwoord.
2. In het vermelde kader kan de vraag bevestigend worden beantwoord.
3. In de aanbeveling van de ECMT wordt gestipuleerd dat de bestemmingen moeten worden aangegeven in de taal van het land of het deelgebied van het land waarin de bestemming gelegen is. Als ze gevolg willen geven aan de aanbeveling zullen de buurlanden daar uiteraard rekening mee moeten houden. De wensen van sommige landen in verband met de te hanteren taal blijken echter verschillend want, naar ik meen, afhankelijk van de plaatselijke toestand.
4. De toepassing van de regel behoort tot de bevoegdheid van de verschillende landen. Zo wordt in en door Nederland de voorkeur gegeven aan het Nederlands boven bijvoorbeeld het Fries en worden in Spanje zowel de gewestelijke als de officiële taal gebruikt. Duitsland blijkt nog steeds de eigen taal te hanteren, terwijl Frankrijk de eigen taal gebruikt, aangevuld met de buitenlandse schrijfwijze.

Een eenvoudige toepassing van de aanbeveling in alle betrokken landen is derhalve nog niet gerealiseerd en afhankelijk van de bereidheid van elk land.

Vraag nr. 332
van 12 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Structuurplan Overijse – Afwijzingsgronden

Op 22 april 1997 besliste de Vlaamse regering om niet in te gaan op het verzoek van het gemeentebestuur van Overijse om het bestaande structuurplan van de gemeente Overijse gelijk te stellen met een ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Mag ik van de minister vernemen op welke gronden deze beslissing werd genomen ?

Antwoord

Op 22 april 1997 besliste de Vlaamse regering om niet in te gaan op het verzoek van het gemeentebestuur van Overijse om het bestaande structuurplan van de gemeente, op grond van artikel 25 van het decreet houdende de ruimtelijke planning, gelijk te stellen met een ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

De toepassingsvoorwaarden van artikel 25 waren niet in voldoende mate vervuld.

Bij het onderzoek naar de mogelijkheid van toepassing van artikel 25 werd rekening gehouden met de omzendbrief RO/96/04 "in verband met de toepassing van artikel 25 van het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning – bestaande gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen".

Zoals aangegeven in de memorie van toelichting bij het decreet houdende de planning (bespreking van artikel 25 in het onderdeel artikelsgewijze bespreking) en geëxpliciteerd in de vermelde omzendbrief, moet het nazicht door de Vlaamse regering in eerste instantie de conformiteit met de belangrijke principes van het decreet houdende de ruimtelijke planning betreffen.

Die conformiteit was voor het bestaande structuurplan Overijse onvoldoende.

Vooreerst is het informatief deel van het eigenlijke structuurplan zeer beperkt en ontbreken bijvoorbeeld gegevens over de toekomstige ruimtebehoeften van de diverse maatschappelijke activiteiten (artikel 7 § 4 van het planningsdecreet). Uit de literaturopgave en de bijlagenlijst blijkt echter wel dat een aantal van die thema's hoogstwaarschijnlijk is terug te vinden in deelstudies die de opmaak van het structuurplan hebben begeleid.

Een belangrijker bezwaar doet zich voor op het vlak van het onderdeel "bindende bepalingen". In het begeleidend schrijven bij de vraag tot toepassing van artikel 25 planningsdecreet, voert de gemeente aan dat het hoofdstuk VIII van het bestaande document als bindend gedeelte moet worden beschouwd. Dit hoofdstuk draagt de titel "Beslissingsnota gemeenteraad". De inhoud ervan beantwoordt echter niet aan het concept van bindende onderdelen zoals in het planningsdecreet (en de memorie) bedoeld. Bepaalde onderdelen van hoofdstuk VI van het structuurplan ("Mogelijke acties") en meer nog hoofdstuk VII ("Kiezen en doorwerken") komen veel meer in aanmerking om door te gaan als bindende bepalingen. In het daarnet vermelde begeleidend schrijven worden ze echter tot het richtinggevende gedeelte van het structuurplan gerekend. Deze "misvatting" van de gemeente is zelf nog geen argument om te stellen dat het structuurplan geen bindende bepalingen bevat.

Echter heeft de gemeente, zo blijkt uit de beslissingen over het structuurplan, de onderdelen die in aanmerking komen om door te gaan als bindende bepalingen, geen onderscheiden en duidelijk dwingend statuut willen geven.

De vorm van de goedkeuringsbeslissing van het structuurplan kan dit verduidelijken. Uit de notulen van de gemeenteraad van 30 maart 1993 blijkt dat het ging om een goedkeuring van de "beslissingsnota" waarvan hierboven sprake (hoofdstuk VIII van het structuurplan). We citeren : "Artikel 1. De beslissingsnota, die de krachtlijnen met betrekking tot het structuurplan weergeeft en de beleidsvisie samenvat, wordt goedgekeurd. Deze beslissingsnota te hanteren als ruimtelijk toetskader voor de uitbouw van de gemeenten en hiervan slechts af te wijken mits grondige motivatie". De beslissingsnota zelf bevat een vijftal "beslissingen", waaronder het onderschrijven van de toekomstvisie uit het structuurplan en de beslissingen tot opmaak van een APA (algemeen plan van aanleg). Belangrijk en hier relevant is "beslissing 2" : "De gemeenteraad neemt kennis van de actievoorstellen en interventies". Het betreft hier een verwijzing naar het boven geciteerde hoofdstuk VI van het structuurplan ("Mogelijke acties"). Hoofdstuk VII ("Kiezen en doorwerken") wordt niet vermeld. Bovendien wordt in de toelichting bij "beslissing 2" een veeleer vrijblijvend karakter aan de acties gegeven (bijvoorbeeld : "Voor hun concrete uitwerking zullen zij elk afzonderlijk voorgelegd worden aan de gemeenteraad").

Uit dit alles blijkt dat bij de beslissing over het structuurplan Overijse wel een gewenste ruimtelijke structuur voor de gemeente werd goedgekeurd (indicatief gedeelte), maar dat de gemeenteraad zich niet heeft uitgesproken over een apart te beschouwen geheel van taken, kwantitatieve bepalingen en dergelijk, die als bindende bepalingen zoals bedoeld in het planningsdecreet zouden kunnen doorgaan.

De driedigheid van een ruimtelijk structuurplan, met name het onderscheid tussen een informatief, een richtinggevend en een bindend gedeelte is één van de essentiële principes uit het decreet houdende de ruimtelijke planning. Die drie delen met hun specifieke inhoud en waarde moeten herkenbaar zijn in een bestaand en goedgekeurd document, om het te kunnen gelijkstellen met een ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Het was dus niet aangewezen het structuurplan Overijse gelijk te stellen met een ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De hier toegelichte argumenten zijn terug te vinden in het overwegend gedeelte van de beslissing van de Vlaamse regering van 22 april 1997.

Het niet gelijkstellen met een ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan doet geen afbreuk aan het waardevol karakter van het huidige structuurplan Overijse. Met het bestaande materiaal moet het voor de gemeente mogelijk zijn om op vrij korte termijn te komen tot een bijgewerkt en geactualiseerd document, dat dan door de gemeente zelf als ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan kan worden vastgesteld. Daarna kan de rest van de procedure worden doorlopen. De toepassing van artikel 25 levert inderdaad slechts een verschil op in de aanzet van de procedure en het "voordeel" van de toepassing van artikel 25 is in wezen beperkt tot het aspect timing.

Vraag nr. 334
van 14 mei 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Reservebedrijventerreinen

1. In het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, een document voor openbaar onderzoek, staat op bladzijde 113 vermeld dat er zich onder andere op het bedrijventerrein in Maldegem een overaanbod aan ruimte voordoet. Nochtans heeft de gemeente Maldegem slechts een vijftal hectare industriegrond op overschot.

Worden de gegevens in het definitieve Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen up-to-date ingevoerd? Kunnen deze cijfergegevens nog worden aangepast aan de huidige toestand?

2. Op bladzijde 123 staat vermeld dat in de ruimtelijke uitvoeringsplannen 4.000 hectare als reservegebied werd afgebakend.

Kan worden aangegeven waar deze reservegebieden zich bevinden?

3. Daarnaast wordt op bladzijde 127 vermeld dat, in het kader van de concentratie van bedrijventerreinen in economische knooppunten en na confrontatie van vraag en aanbod er per provincie, een globaal aantal hectare aan bijkomende bedrijventerreinen beschikbaar kan worden gesteld. Maldegem, erkend als economisch knooppunt, zal in de toekomst zeker met een tekort aan industriegrond geconfronteerd worden.

Waar bevinden zich voor de provincie Oost-Vlaanderen deze bijkomende bedrijventerreinen?

Antwoord

1. Het onderdeel "bestaande ruimtelijke structuur" van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is opgemaakt in de periode 1993-1995 met op dat ogenblik de meest recente gegevens. Wat het aanbod aan bedrijventerreinen betreft, waren de gegevens afkomstig uit de GOM-databank en de studie van Van Naelten M., Rapport van de sector Economie inzake het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, 1993. Voor het definitieve Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt ervoor geopteerd om de gegevens in het onderdeel "bestaande ruimtelijke structuur" van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen niet aan te passen aan eventueel recent beschikbare gegevens, maar het document te beschouwen als de stand van zaken 1993-1995. Bij de eerstvolgende evaluatie en herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (vijfjaarlijks voorzien volgens het planningsdecreet) worden alle cijfergegevens up-to-date gemaakt.

2. De afbakening van de 4.000 ha reservebedrijventerreinen zal gebeuren in ruimtelijke uitvoeringsplannen. De afbakening van bedrijventerreinen zal gebeuren op basis van een uitgewerkte ruimtelijke visie op het betrokken econo-

misch knooppunt, op basis van de verdeling van het aandeel in de behoefte aan bijkomende bedrijventerreinen per provincie en op basis van de principes inzake lokalisatie en inrichting van bedrijventerreinen. Het ligt dus voor de hand dat vandaag niet kan worden geoordeeld waar in de toekomst de 4.000 ha reservebedrijventerreinen zullen worden gelokaliseerd.

3. Zoals geantwoord op vraag 2 zal de concrete lokalisatie van bijkomende (regionale) bedrijventerreinen in de provincie Oost-Vlaanderen gebeuren op basis van een uitgewerkte ruimtelijke visie op het betrokken economisch knooppunt, op basis van het bestaande aanbod en de behoefte en de taakstelling aan bijkomende bedrijventerreinen in het betrokken economisch knooppunt en op basis van de principes inzake lokalisatie en inrichting van bedrijventerreinen. Het ligt dus voor de hand dat vandaag niet kan worden geoordeeld waar in de toekomst de bijkomende bedrijventerreinen in Oost-Vlaanderen zullen worden gelokaliseerd.

**Vraag nr. 335
van 14 mei 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL**

Geluidshinder luchtverkeer – Bevoegdheid

Volgens het nieuwe artikel 6, § 1, II, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993, zijn de gewesten vanaf 30 juli 1993 bevoegd voor "De bescherming van het leefmilieu, onder meer die van de bodem, de ondergrond, het water en de lucht tegen verontreiniging en aantasting, alsmede de strijd tegen de geluidshinder". Uitzondering wordt echter gemaakt voor het vaststellen van de productnormen (art. 6, § 1, II, tweede lid, 1°), wat federale bevoegdheid is. De uitvaardiging van emissienormen van vliegtuigen is dus federale bevoegdheid.

Ook in het arrest rond de luchthaven van Zaventem van 24 januari 1997 oordeelde de rechter onder andere dat de aanpak van de geluidsproblematiek louter gewestelijke bevoegdheid is.

Wat is de exacte bevoegdheid van de minister inzake de aanpak van de door luchtverkeer veroorzaakte geluidsoverlast :

- voor de nationale luchthaven Brussel-Nationaal,
- voor de regionale luchthavens Oostende en Deurne,
- voor de kleinere vliegvelden (sportvliegvelden en militaire vliegvelden) ?

N.B.: Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Bij de afbakening van de bevoegdheid inzake geluidsproblematiek rond luchthavens en vliegvelden moet een onderscheid worden gemaakt tussen het geluidsniveau aan de grond en de geluidsbelasting in de lucht.

De geluidsbelasting aan de grond valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu.

Voor de geluidsbelasting in de lucht, in casu het vliegtuiglawaai, gelden Europese normen, vervat in de richtlijn 94/14/EEG van de Raad van Ministers betreffende de beperkingen van de exploitatie van de vliegtuigen van bijlage 16 van het verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, boekdeel I, deel 2, tweede uitgave (1988).

Deze richtlijn wordt in 1997 geactualiseerd. Zij voorziet in het volledig verbod, vanaf 2002, op het gebruik van stage II-vliegtuigen in Europa.

De Vlaamse minister bevoegd voor het Vervoer kan, binnen het kader van de opdracht tot exploitatie van de regionale luchthavens Antwerpen en Oostende, bepaalde maatregelen treffen om de geluidsbelasting te beperken. Aldus voorziet het ministerieel besluit van 11 maart 1997 houdende de vaststelling van de luchthavenvergoedingen, in een verhoging van de landings- en opstijgingsvergoeding voor nachtelijk gebruik van de luchthaven Oostende, en in een bijkomende verhoging voor stage II-vliegtuigen.

De Vlaamse minister voor Vervoer heeft geen bevoegdheid inzake geluidshinder voor de luchthaven Brussel-Nationaal en de kleinere vliegvelden die niet tot het gewest behoren. Het Vlaams

Gewest heeft geen enkele bevoegdheid aangaande de militaire domeinen.

den uitgezonden in respectievelijk 1995, 1996 en totnogtoe in 1997 ?

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 115
van 7 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE

Kan hierbij een onderscheid gemaakt worden per minister en kan de lengte van de verschillende regeringsmededelingen worden weergegeven ?

2. Kan de minister mij een kostprijsberekening geven van de aanmaak van de respectievelijke regeringsmededelingen, alsook de naam van de productiehuisen die instonden voor de realisatie ?

Regeringsmededelingen BRTN – Overzicht – Kostprijs

Antwoord

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de regeringsmededelingen die op de BRTN wer-

De BRTN deelt de volgende gegevens mee met betrekking tot de regeringsmededelingen.

Televisie 1995 (telkens op TV1)

26.01	M. Wathelet	6'40"	Consumentenkrediet
19.03	R. Urbain	5'54	De Schengen-akkoorden : inwerkingtreding – luchthavens
31.08	L. Van den Bossche	2'52"	Het begin van het nieuwe schooljaar
05.09	L. Martens	5'	Open Monumentendag
16.10	K. Pinxten	2'12"	Wereldvoedseldag

Radio 1995 (na het nieuws op Radio 1)

20.05 – 08.00 u	R. Urbain	precieze duur niet meer te achterhalen
16.10 – 08.00 u	K. Pinxten	1'23"

Televisie 1996

03.03 – TV1	L. Martens	5'40"	De Week van de Vrijwilligers
28.03 – TV1	Mededeling van de federale regering	6'52"	De intergouvernementele conferentie over de Europese integratie
30.03 – TV1 + TV2	T. Kelchtermans	4'30	Het gewestelijk milieubeleidsplan
20.05 – TV1	J.P. Poncelet	5'44"	De Belgische militaire interventie bij "Untaes"
20.06 – TV1	Mededeling van de federale regering	6'42"	De intergouvernementele conferentie over de Europese integratie
01.09 – TV1	L. Van den Bossche	4'	1 september – samen school maken
06.09 – TV1	L. Martens	4'40"	Open Monumentendag
19.10 – TV1	L. Van den Bossche en L. Van den Brande	3'	De Vlaamse Wetenschapsweek
19.12 – TV1	E. Derycke en J.P. Poncelet	3'13"	De West-Europese Unie en het Belgisch voorzitterschap

Radio 1996

29.03 – 07.30 u	J.L. Dehaene	2'07"
30.04 – 08.00 u	T. Kelchtermans	precieze duur niet meer te achterhalen
02.09 – 07.00 u	L. Van den Bossche	3'30"

Televisie 1997

26.01 – TV1	E. Van Rompuy	1'27"	Vlaanderen, ondernemend land
-------------	---------------	-------	------------------------------

Wat de aanmaak van de regeringsmededelingen betreft, beslist elke minister zelf aan welk productiehuis de opdracht wordt gegeven.

Zo kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de kostprijs van de regeringsmededeling in het kader van de campagne "Vlaanderen, ondernemend land" 382.935 frank bedroeg.

Voor de aanmaak van de mededeling werd een beroep gedaan op het communicatiebureau Statt, dat tevens instond voor de rest van de advertentie-campagne. Deze keuze paste in het Protocol Steun aan de Geschreven Pers.

**Vraag nr. 116
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Steunprogramma's – Tongeren

Tongeren en de regio worden zwaar getroffen door de achteruitgang van de werkgelegenheid. Daarom is het belangrijk dat al degenen die bij de ontwikkeling van Tongeren betrokken zijn de mogelijkheden kennen en maximaal gebruiken die door de Vlaamse overheid ter beschikking (kunnen) worden gesteld om de stad kansen te geven. Dit kunnen subsidies of steunprogramma's zijn die rechtstreeks samenhangen met sociaal-economische mogelijkheden. Dit kunnen ook subsidies of andere middelen zijn die onrechtstreeks een weerslag hebben op de sociaal-economische kansen van de stad.

1. Welke steunprogramma's met een sociaal-economische weerslag die mede onder verantwoordelijkheid van de minister vallen, zijn er van toepassing op Tongeren ?
2. Sedert wanneer bestaan deze steunprogramma's ? Welk bedrag is hier maximaal vastgelegd en tot wanneer lopen ze ?

3. Welke initiatiefnemers kunnen een beroep doen op deze steunprogramma's ? Wie moet advies geven over de goedkeuring ?

4. In welke mate werden deze steunprogramma's reeds gebruikt voor Tongeren ? Wie nam het initiatief ? Wanneer ? Welk bedrag werd zo ter ondersteuning aan Tongeren gegeven ?

5. Werd er door de minister of door diensten waarvoor hij/zij mede-verantwoordelijk is, andere financiële steun en/of subsidie gegeven aan Tongeren sinds het aantreden van deze regering ? Waarvoor ? Voor welk bedrag ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Er zijn momenteel geen sociaal-economische steunprogramma's in uitvoering die rechtstreeks van toepassing zijn op de stad Tongeren.

De sociaal-economische ontwikkeling van Tongeren en de omliggende regio wordt evenwel gevoerd in het kader van de economische expansiewetgeving. De stad maakt deel uit van de door de Europese Commissie erkende ontwikkelingszones in Vlaanderen waardoor bedrijfsinvesteringen kunnen worden gestimuleerd via :

- de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie en het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaams Gewest, in geval van middelgrote en grote ondernemingen ;
- de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, in geval van kleine ondernemingen en eenmanszaken.

Sinds 1995 werd in het kader van deze wetten in het arrondissement Tongeren 1,2 miljard investeringssteun toegekend voor een globaal investe-

ringsbedrag van 10,4 miljard. De totale geplande tewerkstellingsgroei bedroeg hierbij 1449 arbeidsplaatsen.

Vraag nr. 117
van 14 mei 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Impulsgebied Meetjesland – Projecten

Het operationeel impulsprogramma Meetjesland ging van start in 1991.

1. Kan de minister een overzicht geven van alle ingediende projecten binnen het kader van het impulsprogramma Meetjesland ?
2. Welke van de ingediende projecten werden goedgekeurd, voor welk bedrag en op welke datum ?
3. Kan tevens een raming worden gemaakt van de arbeidsplaatsen die door deze projecten werden gecreëerd ?
4. Hoelang kunnen nog projecten worden ingediend ?
5. Hoeveel middelen zijn er nog ter beschikking van de 150 miljoen die werden uitgetrokken voor het impulsprogramma Meetjesland ?
6. Kan dit resterende bedrag worden overgeheveld naar andere programma's, zoals bijvoorbeeld de enveloppe voor het 5b-gebied Meetjesland ?

Antwoord

Vragen 1 en 2

Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van de ingediende projecten en de goedgekeurde bedragen van het impulsgebied Meetjesland.

Infrastructuur

Industrieterreinen

– Industrieterrein Maldegem (Maldegem)	19.124.000
– Industrieterrein Nieuwendorpe (Eeklo)	9.000.000
– Rioleringswerken Ambachtenlaan (Maldegem)	–

Sanering	
– Gebouwencomplex Stassano (Eeklo)	12.220.000

Gebouwen	
– Bedrijvencentrum	5.000.000

Ontsluiting	
– Industrieterrein Maldegem (Maldegem)	316.000
– Industrieterrein Nieuwendorpe (Eeklo)	2.000.000
– Ronde Tieltsesteenweg (Eeklo)	2.368.000

Opleiding en tewerkstelling

VDAB	22.361.000
------	------------

Welzijn	
– Oranje VZW, Maldegem	–
– Merlijn VZW, Maldegem	747.000
– Revam VZW, Eeklo	1.616.000

IVVM (VIZO)*	7.775.991
--------------	-----------

Andere	
– Wegwijzerproject (VZW Vokans)	1.213.755

(* Instituut voor de Voortdurende Vorming van de Middenstand – Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen)

Specifieke acties

– Milieueducatief project (Werkgroep Krekengebied)	–
– Hoevetoerisme (Vlaamse Vereniging voor Plattelandstoerisme)	–
– Uitbouw Hemelrijck (Knesselare)	8.500.000
– Uitbouw jeneverhuis Van Hoorebeke (VZW Jeneverhuis Van Hoorebeke)	6.000.000
– Aankoop en uitbouw kantoor gewestelijke VVV (VZW Gewestelijke VVV Meetjesland-Houtland)	2.922.000
– Onderhoudswerkplaats stoomcentrum (VZW Stoomcentrum)	1.773.440
– Kinderopvang Knesselare (Knesselare)	2.250.000
– Opleiding – arbeidsmarkt (VZW Timbo)	3.622.500
– Promotie toelevering (GOMOV*)	–

(* Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen)

– Promotie internationale samenwerking (GOMOV)	–
– Hertenfokkerij en -studiecentrum (VZW Cervidae)	10.403.000
– Plato (Kamer van Koophandel Dendermonde)	5.640.000
– Milieuadvies KMO (GOMOV)	–
– Impulsfonds milieu (GOMOV)	–
– Zakenburen (K.v. Koophandel Dendermonde)	–
– Meetjesland 2002 (VZW Timbo)	1.445.000
– Sporthotel (Stad Eeklo)	5.031.000
– Leerbedrijf (NCMV Gent-Eeklo)	–
– Ontmoetingscentrum (VZW Mevoc)	–
– Strategisch plan (VZW Timbo)	–
– Biologica (VZW Biologica)	–
– Digitaal cartografisch informatie-systeem (VZW Digem)	–
– Kinderopvang Maldegem (Maldegem)	2.182.000
– Aquirama (VZW Aquirama)	–
– Huisbrouwerij (VZW Fermentum)	–
– Jeugdherberg (VZW Vlaamse Jeugdherbergcentrale)	–
– Vloeirietveld (Bloso – VZW Biologica)	–
– Jachthaven (Stad Eeklo)	–
– Uneklo-beroepsopleiding (VDAB)	–
– Virtueel Meetjesland (Tandem NV)	–
– Opleidingscentrum (VZW Mevoc)	7.000.000
– Kinderopvang Knesselare, tweede fase	–
– Renovatie centrum (Maldegem)	–
– Sporthotel, tweede fase (Eeklo)	–
– Kinderopvang Waarschoot (Waarschoot)	3.280.000
– Parkeerplein en oefenterrein (Waarschoot)	–
– Opleiding Indistma (VDAB)	15.210.000
– Provinciaal Centrum Huysmanshoeve (provincie Oost-Vlaanderen)	–
– Intergemeentelijke jeugddienst (VZW SOM)	–

Vraag 3

Wat de weerslag op de werkgelegenheid betreft, dient te worden gesteld dat een groot aantal projecten voorwaardenscheppend zijn of kansverhogend werken, bijvoorbeeld infrastructuurvoorzieningen en opleidingen, waarbij het eindeffect in belangrijke mate mee bepaald wordt door het algemeen economisch klimaat.

Het direct effect inzake creatie van arbeidsplaatsen is dan ook moeilijk weer te geven. Uit verslagen van de toenmalige streekmanagers van de impulsgebieden kan evenwel worden afgeleid dat deze effecten duidelijk aanwezig waren. De gerealiseerde en toekomstige tewerkstelling bleek in al de verschillende luiken – infrastructuuropleiding en welzijn, specifiek advies – reëel.

Tevens zijn een aantal projecten nog in uitvoering, terwijl andere recentelijk werden afgerond, waar de effecten slechts op termijn duidelijk zullen zijn.

Vraag 4

Binnen de vastgestelde enveloppe kunnen projecten worden beslist tot 31 december 1997. Uiteraard dienen de projectvoorstellen zelf tijdig te worden ingediend om een beslissing tegen die datum mogelijk te maken. Dit betekent dat er voldoende tijd moet zijn om het advies van de betrokken GOM (gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij) en de stuurgroep (vertegenwoordigers van kabinet, de administratie en de twee GOM-regeringscommissarissen) in te winnen en om de promotor in staat te stellen zijn dossier te vervolledigen indien het niet alle noodzakelijke gegevens zou bevatten.

Daarnaast moeten promotoren rekening houden met het feit dat zij hun kostenstaten maar kunnen indienen tot uiterlijk 31 juli 1998 en dat de kosten na 30 juni 1998 niet meer in aanmerking worden genomen. Dit impliceert dat de projecten uiterlijk op 30 juni 1998 voltooid moeten zijn, tenzij contractueel anders bepaald.

Vraag 5

Op basis van de huidige stand van zaken is er nog een saldo van circa 5.500.000 frank. Daarbij werd rekening gehouden met de intresten en met de middelen die zijn vrijgekomen bij projecten die werden afgesloten en die uiteindelijk minder hebben gekost dan geraamd. Het resterende saldo zal worden toegewezen aan :

- kinderopvang Waarschoot
- rotonde Tielstesteenweg (Eeklo).

De verhoging van impulssteun aan deze twee projecten wordt toegewezen, aangezien de kosten hoger liggen dan voorzien.

Vraag 6

Aangezien het impulsgeld in het Meetjesland volledig zal worden toegewezen, is er dus geen sprake

van een eventuele overheveling naar andere programma's.

Vraag nr. 118
van 16 mei 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Federale KMO-maatregelen – Betrokkenheid – Beleidsconsequenties

De federale regering heeft, vrij laat, de betekenis erkend van de kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) voor de schepping van nieuwe werkgelegenheid in onze economie.

Onder leiding van de federale eersteminister heeft de federale ministerraad zich gebogen over de problemen waarmee de kleine en middelgrote ondernemingen worden geconfronteerd. Een aantal maatregelen wordt reeds in het vooruitzicht gesteld, indien men de mededeling kan geloven die na afloop van deze ministerraad uitsluitend aan de KMO-problematiek was gewijd.

De 42 thans erkende KMO-activiteiten zullen in de toekomst in vier grote sectoren worden verdeeld. Er wordt voorzien in een overheidsbijdrage voor de opleiding van het personeel van de KMO's en ook wordt, om de continuïteit van deze ondernemingen te verzekeren, door de federale regering een forse daling van de successierechten aangekondigd.

1. Werd vooraf door de federale regering overleg gepleegd met het Vlaams Gewest ?
2. In welke mate zullen de aangekondigde maatregelen het beleid van de Vlaamse voor KMO's bevoegde minister beïnvloeden ?

Zal de regeling inzake successierechten voor KMO's die door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd, moeten aangepast worden ?

Antwoord

1. Er werd vooraf door de federale regering geen overleg terzake gepleegd met het Vlaams Gewest. Er is door de Vlaamse regering contact opgenomen om overleg te voeren bij de concrete uitwerking van de maatregelen.
2. Ik wijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat de maatregelen die de federale overheid van plan is te treffen grotendeels in de lijn

liggen van het beleid dat ik reeds twee jaar als Vlaams minister van Economie en KMO voer.

De regeling inzake successierechten voor KMO's die door het Vlaams parlement werd goedgekeurd, zal niet moeten worden aangepast, aangezien deze materie tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest behoort.

Waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag melding maakt van een forse daling van de successierechten, vermoed ik dat hij doelt op een daling van de schenkingsrechten, wat wel degelijk tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

Vraag nr. 119
van 16 mei 1997
van de heer WILFRIED AERS

BRTN De zevende dag – Politieke partijen

Ik zou graag van de minister vernemen hoe vaak woordvoerders van CVP, SP, VLD, Vlaams Blok, Agalev en VU in 1996 aan bod kwamen in het BRTN-televisieprogramma "De zevende dag".

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de tv-nieuwsdienst geen boekhouding bijhoudt over de aanwezigheid van de politieke partijen in de debatten van "De zevende dag".

De partijpolitieke vertegenwoordiging wordt niet wiskundig afgewogen. Dat zou overigens niet te rijmen vallen met de kwalitatieve informatieopdracht die de tv-nieuwsdienst uitvoert.

Een politicus wordt niet (enkel) uitgenodigd omdat hij tot een bepaalde partij behoort, maar vooral omdat hij wat te zeggen heeft, een bepaald dossier volgt en relevant betrokken is bij het behandelde gespreksthema.

De debatten en de uitzending moeten boeiend en informatief zijn voor de kijker : dat is het kernpunt bij de keuze van de gasten in "De zevende dag". Deze werkwijze leidt vanzelf tot een onpartijdige aanpak en op termijn tot het aan bod komen van alle politieke partijen. Er is overigens geen enkele exclusieve tegen welke Vlaamse politieke partij dan ook.

Vraag nr. 121
van 26 mei 1997
van de heer HERMAN DE LOOR

Radio VRG St.-Lievens-Houtem – Zendvergunning

Bij ministerieel besluit van 20 maart 1997 werd de erkenning en zendvergunning van de lokale radio VRG (voorheen Verona) in Sint-Lievens-Houtem ingetrokken, omdat deze lokale radio zich volgens de bevoegde instanties inhoudelijk onvoldoende zou hebben geprofileerd en uitgebouwd. Er zouden te veel vooraf opgenomen programma's worden uitgezonden en hierdoor zou deze radio als een cassette-radio moeten worden beschouwd.

1. Welke wettelijke bepaling stelt dat het voor een lokale radio verboden is om vooraf opgenomen programma's uit te zenden ?
2. De Raad voor Lokale Radio's adviseerde op 4 maart 1997 na een hoorzitting de stopzetting van de procedure tot intrekking van de erkenning van de lokale radio VRG (stemming : 7 voor – 1 onthouding), dit wegens de weerlegbaarheid van alle aantijgingen.

Hoe verantwoordt de minister het om een nagenoeg eenparig advies naast zich neer te leggen en de erkenning van deze radio in te trekken ?

3. a) Hoe verantwoordt de administratie Media een eigen advies dat ingaat tegen het advies van de Raad voor Lokale Radio's ?
- b) Is het logisch dat in een dergelijke adviesprocedure de Raad voor Lokale Radio's buitenspel wordt gezet door een administratie ?
- c) Waarom heeft de administratie Media de Raad voor Lokale Radio's niet eens gemeld dat ze een andere mening was toegedaan in de procedure m.b.t. Radio VRG ?
- d) De administratie Media functioneert als secretariaat van de Raad voor Lokale Radio's. Is het normaal dat zij in die functie eveneens een eigen advies uitbrengt in deze procedure ?
4. Via een schrijven van 27 maart 1997 vernam Radio VRG dat met ingang van 15 april 1997 de erkenning wordt ingetrokken. In het begeleidend schrijven vermeldt de administratie Media dat de mogelijkheid bestaat om binnen zestig dagen een verzoek in te dienen bij de Raad van

State tot schorsing van de tenuitvoerlegging en/of een verzoek tot nietigverklaring van het ministerieel besluit.

Hoe is de datum van uitvoerbaarheid van 15 april 1997 te verantwoorden ?

5. Het blijkt dat er sedert jaren tientallen lokale radio's zijn die zich schuldig maken aan duidelijke verbodsbepalingen van het vigerende decreet, met name ketenvorming, uitzenden van nationale publiciteit, gebruik van gezamenlijke roepnaam, captatie van volledige programma's via satelliet en audiolijnen.

Terzake werd nooit eerder opgetreden, noch door de administratie, noch door de minister.

- a) Waarom worden hier twee maten gehanteerd ?
- b) Waarom worden drastische maatregelen genomen tegen de lokale radio VRG in Sint-Lievens-Houtem, die naar mijn aanvoelen de vigerende reglementering nochtans niet overtreedt ?
6. Zoals de lokale radio VRG werkt, zijn er in Vlaanderen ± 200 lokale radio's.
 - a) Gaat de minister de erkenning van deze 200 lokale radio's eveneens intrekken ?
 - b) Waar is hier sprake van het principe van gelijkheid in behandeling ?
 - c) Een nagenoeg eenparig advies van de Raad voor Lokale Radio's werd niet gevolgd, wetgeving en decreet werden niet overtreden en alle ten laste gelegde feiten zijn weerlegbaar.

Zijn dit voor de minister voldoende redenen om zijn besluit van 20 maart 1997 inzake intrekking van de erkenning van Radio VRG te herzien ?

Antwoord

1. Tot de intrekking van de erkenning van lokale radio VRG in St.-Lievens-Houtem werd beslist bij ministerieel besluit van 20 maart 1997, en dit op basis van de volgende motivering : "overwegende dat de radio, na herhaalde procedures tot schorsing of intrekking van de erkenning gedurende 17 maanden (sinds 21/09/1995) – inhoudelijk – zich onvoldoende heeft geprofileerd en uitgebouwd, ondanks de gedane beloften. Er

worden nog steeds vooraf opgenomen programma's uitgezonden. De radio kan louter beschouwd worden als een cassetradio. Dit werd door de administratie herhaaldelijk vastgesteld sinds de eerste luistercontrole op 28/08/1995 en later op 13/10/1995-15/04/1996-18/05/1996-28/06/1996-17/07/1996-19/07/1996-10/09/1996-25/09/1996-8/01/1997 en 27/02/1997".

2. Radio VRG heeft op 2 april 1997 bij de Raad van State een verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 20 maart 1997 te vorderen. Bij tussenaarrest van 14 april 1997 heeft de Raad van State deze vordering tot schorsing verworpen.
3. Radio VRG heeft op 17 april een verzoek tot voortzetting van de procedure bij de Raad van State ingediend. Gelet op de nog hangende procedure, kan ik op de inhoudelijke grond van de zaak dan ook niet dieper ingaan.
4. Wat de taak van de Raad voor Lokale Radio's betreft, verwijs ik naar de bepalingen van Titel III, Hoofdstuk I, Afdeling II betreffende de radio-omroep en de televisie, inzonderheid artikel 30, § 1, 2de lid : "De Raad heeft tot taak de Vlaamse regering te adviseren in verband met de organisatie, de erkenning, de intrekking of schorsing van lokale radio's". Deze adviezen moeten gemotiveerd zijn.

Aan de andere kant is er de administratie, waarvan de kerntaken bestaan uit beleidsvoorbereiding en -uitvoerend werk. Ook haar visie moet in elk dossier aanwezig zijn.

Het is op basis van deze twee adviezen dat ik een beslissing neem. Tussen beide adviezen kunnen zich wezenlijke verschillen voordoen, wat in voorliggend dossier het geval is.

5. Sedert 1990 verloren ongeveer 67 lokale radio's hun erkenning. Het betreft hier radio's die niet meer voldeden aan de meest essentiële voorwaarden voor een lokale radio zoals bepaald in de gecoördineerde decreten. Recentelijk werden ook een aantal zendvergunningen tijdelijk geschorst.
6. Het principe van gelijkheid in behandeling wordt hierbij steeds voor ogen gehouden.

**Vraag nr. 124
van 30 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE**

Handvest voor Kindertelevisie – Aangesloten omroepen

Er bestaat een Handvest voor Kindertelevisie.

Kan de minister mij een overzicht geven van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende tv-omroepen die het Handvest voor Kindertelevisie hebben ondertekend en de bepalingen ervan daadwerkelijk uitvoeren ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat alleen de BRTN het Handvest voor Kindertelevisie heeft ondertekend, en dat deze zender ook reeds plannen heeft ontwikkeld voor een uitgebreid kinderblok, om zo uitvoering te geven aan de bepalingen van dit Handvest.

Het belang van de openbare omroep wordt hierdoor nogmaals onderstreept.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

**Vraag nr. 138
van 7 mei 1997
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY**

Inkomensverzekering bouwers/kopers – Evaluatie

Volgens krantenberichten werkt de minister aan een systeem van verzekering tegen inkomensverlies voor kandidaat-bouwers.

1. Is deze informatie juist ? Zo ja, is daartoe een decreet vereist ?
2. Wat was het gevolg dat destijds werd gegeven aan een gelijkaardig systeem ?

3. Hoeveel aanvragen tot verzekering werden toen ingediend ?
Hoeveel aanvragen werden ingewilligd ?
4. Was de maatregel een succes ?
5. Tot hoeveel uitbetalingen werd overgegaan ?
6. Welke factoren hebben het succes of het gebrek aan belangstelling ten aanzien van deze maatregel bepaald ?

Antwoord

1. Het is inderdaad juist dat ik werk aan een systeem van verzekering tegen inkomensverlies ter ondersteuning van particulieren in het kader van eigendomsverwerving en/of -behoud. Wat de vraag met betrekking tot het vereiste decreet betreft, verwijs ik naar het in het Vlaams Parlement ingediende ontwerp van decreet houdende de Vlaamse Wooncode, inzonderheid artikel 80.
- 2 en 3. Teneinde een beeld te geven van het gevolg dat destijds werd gegeven aan een gelijkaardig systeem, kunnen volgende cijfers worden vermeld over een beperkte periode (volledige cijfergegevens zijn niet meer voorhanden).

In de periode van 1 april 1988 tot en met 31 maart 1991 hadden \pm 45.000 personen die een voorlopige notificatie met betrekking tot de huisvestingspremie hadden ontvangen (op een totaal geschat van 80.000 personen), de bundel tot het verkrijgen van de verzekering bij de verzekeringsmaatschappij aangevraagd.
Uiteindelijk resulteerde dit in \pm 17.300 verzekeringspolissen.
4. Om het succes van deze maatregelen te kunnen bepalen, zou men in feite een duidelijk inzicht moeten hebben in welke mate deze maatregel ertoe bijgedragen heeft dat particulieren de drempel namen tot eigendomsverwerving of -behoud, informatie die, mede door het complexe karakter, niet voorhanden is.
5. Over de totale looptijd van de vroegere maatregel werd in \pm 2.100 schadegevallen tot uitkering overgegaan, waarvan 700 met betrekking tot de polissen vermeld in punt 2-3.

6. Ik verwijs naar het antwoord op vraag 4.

Vraag nr. 139
van 7 mei 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Provincie Vlaams-Brabant – Aanwervingsbeleid

Sinds de splitsing van de provincie Brabant en het officiële ontstaan van de provincie Vlaams-Brabant in januari 1995 zouden een reeks onregelmatigheden zijn vastgesteld bij het aanwerven van personeelsleden, wat resulteerde in klachten ingediend door vakbondsverantwoordelijken.

Zo protesteren de vakbonden onder meer tegen het feit dat ze niet toegelaten worden bij het afnemen van examens. Ook zou het al verschillende keren gebeurd zijn dat er personeel wordt aangevoren voor niet-bestaande functies.

Kan de minister een overzicht geven van de klachten die momenteel hangende zijn of die reeds behandeld werden sinds januari 1995 in Vlaams-Brabant ?

Heeft de minister specifieke maatregelen genomen om bovenvermelde toestanden te vermijden ?

Antwoord

Ik heb de voorbije maanden een vijftal klachtbrieven ontvangen, uitgaande van één vakbondsorganisatie, in verband met de wijze van aanwerving van personeel door het provinciebestuur van Vlaams-Brabant.

Meer bepaald zou, in een aantal gevallen van aanwervingen van personeel, de oprichting van functies, de diplomavooraarden en de weddeschaal niet zijn voorgelegd aan de vakbonden, noch aan de provincieraad. Ook zouden in een aantal gevallen nieuwe functies zijn gecreëerd zonder voorafgaandelijk overleg met de vakorganisaties. Ten slotte zouden de vakorganisaties in een aantal gevallen niet of laattijdig uitgenodigd zijn geweest voor de selectieproeven.

Deze klachten worden momenteel onderzocht door mijn administratie. Zodra ik op de hoogte wordt gesteld van het resultaat zal ik een volledig antwoord verstrekken.

Vraag nr. 140
van 7 mei 1997
van de heer FELIX STRACKX

Richtlijnen schuldratio steden en gemeenten – Naleving

In zijn omzendbrief BA 95/11 van 11 augustus 1995 dringt de minister aan op de uitvoering van zijn omzendbrief van 22 juli 1993 betreffende de schuldratio van de steden en gemeenten.

Hierin wordt gesteld dat, indien de schuldratio zich gedurende 5 jaar tussen de 1 en de 1,5 beweegt, de totale schuld niet sneller mag stijgen dan de gemiddelde evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, of dan de evolutie van de ontvangsten indien die trager is dan de stijging der consumptieprijzen. Als de schuldratio hoger is dan 1,5 mag de totale schuld niet verhogen tot de ratio kleiner wordt dan 1,5.

Een kleine rondvraag leert dat niet alle gemeentebegrotingen voor 1997 met deze richtlijnen in orde zijn.

In welke gemeenten heeft dit aanleiding gegeven tot schorsing van de begroting voor 1997 ?

Antwoord

Ik heb in de omzendbrief BA 95/11 van 9 augustus 1995 een aantal aanbevelingen herhaald die vervat waren in de omzendbrief van 22 juli 1993 betreffende de schuldratio.

Deze hebben tot doel de gemeenten te informeren over de relatie van hun uitstaande schuld ten opzichte van hun jaarlijkse middelen, zodat zij er passende beleidsconclusies aan kunnen verbinden.

Naar aanleiding van bovengenoemde aanbevelingen werden door de bestendige deputaties, op basis van de informatie waarover ik beschik, geen wijzigingen aan de begrotingen gebracht.

De toezichtsprocedure inzake gemeentelijke begrotingen wordt geregeld in de artikelen 7 tot 13 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling van het administratief toezicht op de Vlaamse gemeenten.

Inmiddels heb ik door de Vlerickschool voor Management een verfijnder stel ratio's ter analyse van de gemeentefinanciën laten ontwikkelen. Hieromtrent loopt momenteel een opleidingscyclus ten behoeve van de ontvangers van gemeenten. Het

ligt in mijn bedoeling om in de eerstvolgende begrotingsonderrichtingen het gebruik van deze ratio's nader toe te lichten.

Vraag nr. 142
van 7 mei 1997
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adresgegevens nieuwe Brusselse Vlamingen – Gebruik

In een advies van 15 mei 1996 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer werd vastgesteld dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie, als openbare overheid, voldoet aan de voorwaarden om de adresgegevens van de Vlaamse inwijkelingen te krijgen, dit in het kader van de Vlaamse onthaalpolitiek in Brussel.

1. Aan wie worden deze adresgegevens verstrekt ?
2. Op welke wijze maken betrokkene(n) hiervan gebruik in het kader van een Vlaamse onthaalpolitiek ?
3. Aan welke derden worden deze adressen doorgegeven ?

Antwoord

Vooreerst wil ik aanstippen dat ik op 21 november 1995 door de voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) attent werd gemaakt op de belemmering voor de concretisering van de Vlaamse onthaalpolitiek ten gevolge van de weigering van de Brusselse gemeentebesturen om de adressen van de Vlaamse inwijkelingen mee te delen.

Na het gunstig advies van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, heb ik op 19 december 1996 de Vlaamse gemeenten aangeschreven met het verzoek de Brusselse adressen van hun uitwijkelingen mee te delen.

1. De adresgegevens komen toe op de griffie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.
2. De Vlaamse Gemeenschapscommissie bezorgt aan deze inwijkelingen een onthaalbrochure met een voorstelling van de instellingen van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest en een brochure met informatie over de Vlaamse gemeenschapscentra.

3. Deze adressen worden uiteraard niet aan derden doorgegeven.

Vraag nr. 144
van 12 mei 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

SIF-budget voor onderzoek, vierde wereld en vorming – Invulling

Artikel 5 van het decreet tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds (decreet 15 mei 1996) voorziet in 20 miljoen frank voor "onderzoekingen en experimenten met een supra-communale waarde of draagwijdte evenals voor de ondersteuning van verenigingen die actief zijn in de vierde wereld" en in 20 miljoen frank voor "vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering".

1. Hoe werd het budget voor onderzoekingen en experimenten concreet ingevuld ?

Welke onderzoekers en actoren voor experimenten hebben hieraan meegewerkt ?

1. Subsidies voor onderzoekingen en experimenten met een bovengemeentelijke draagwijdte inzake kansarmoede en ter ondersteuning van verenigingen die activiteiten ter bestrijding van de kansarmoede ontplooiën (1996 programma 53.2 basisallocatie 43.10)

• Project "Organisaties waar armen het woord voeren" (artikel 5 van het decreet)

Begunstigde	Subsidie
ATD Vierde Wereld VZW Brussel	1.080.000 fr.
Beweging van Mensen met een laag inkomen en kinderen VZW Gent	1.080.000 fr.
Vlaams Forum Armoedebestrijding VZW Antwerpen	1.300.000 fr.
De Cirkel VZW Antwerpen	1.080.000 fr.
Centrum Kauwenberg VZW Antwerpen	1.080.000 fr.
Recht-Op VZW Antwerpen	1.190.000 fr.
De Keeting VZW Mechelen	1.190.000 fr.

De overeenkomst loopt van 18 december 1996 tot en met 30 juni 1997.

Op 27 februari 1997 werd een bedrag van 7.200.000 frank (90 % van de totale subsidie) uitbetaald aan bovenvermelde VZW's. De eindafrekening zal op basis van de goedgekeurde jaarrekeningen gebeuren ten laatste op 31 maart 1998.

• Onderzoekopdracht om een verslag op te maken van de ontwikkelingen inzake de toestand en beleid omtrent armoede en sociale uitsluiting in Vlaanderen in 1996 en de gegevensbank "Armoede en Sociale Uitsluiting" verder uit te bouwen en beter toegankelijk te maken

Wanneer zijn deze onderzoekingen en experimenten afgerond ?

2. Hoe werden de budgetten in 1996 over de verschillende verenigingen voor de vierde wereld verdeeld ?

3. Hoe werd het budget van 20 miljoen frank voor vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering, voor 1996 aangewend ?

Antwoord

Volgens het artikel 5 van het decreet van 15 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, wordt er jaarlijks een vastleggingskrediet van 40 miljoen frank ingeschreven in het programma 53.2 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

20 miljoen frank wordt ingeschreven voor onderzoekingen en experimenten met een supra-communale waarde of draagwijdte evenals voor ondersteuning van verenigingen die actief zijn in en voor de vierde wereld. Voor vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering in het kader van dit decreet is eveneens 20 miljoen frank ingeschreven.

Begunstigde	Subsidie
Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen – J.Vranken	2.970.000 fr.

Op basis van het eindrapport in verband met deze onderzoeksoopdracht werd dit bedrag uitbetaald op 10 april 1997.

- Colloquium van de onderzoeksgroep Armoede en Sociale Uitsluiting van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen op 18 oktober 1996

Begunstigde	Subsidie
Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen	64.000 fr.

- Toekenning van subsidies aan 't Sleutelke Kampenhout

Begunstigde	Subsidie
't Sleutelke VZW Kampenhout (uitbetaald op 27 februari 1997)	90.000 fr.

2. Uitgaven in het kader van het Sociaal Impulsfonds voor vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering van het herstel van de leef- en omgevingskwaliteit van achtergestelde buurten en de strijd van de kansarmoede (1996 programma 53.2 basisallocatie 12.03)

- Onderzoeksoopdracht om een actieonderzoek op te zetten omtrent de mogelijkheden en drempels voor een samenwerking tussen provincie en lokale besturen in het kader van het stedelijk beleid

Begunstigde	Uitgave
Vereniging van de Vlaamse Provincies	1.200.000 fr.

De onderzoeksoopdracht loopt van 30 december 1996 tot en met 31 oktober 1997. Uitbetaling zal gebeuren per kwartaal op basis van de werkelijke uitgaven. De eindafrekening zal gebeuren na indiening van een eindverslag.

- Onderzoeksoopdracht om een rapport op te maken van de knelpunten die een rol spelen bij het opzetten van bovengemeentelijke initiatieven en van mogelijkheden die een samenwerking op gemeentelijk vlak toelaten

Begunstigde	Uitgave
Welzijnsconsortium Kortrijk	2.083.330 fr.

De onderzoeksoopdracht loopt van 30 december 1996 tot en met 31 oktober 1997. Uitbetaling zal gebeuren per kwartaal op basis van de werkelijke uitgaven. De eindafrekening zal gebeuren na indiening van een eindverslag.

- Onderzoeksoopdracht om een inventaris te maken van de mogelijkheden inzake samenwerking tussen lokale besturen om tot een werkgelegenheidsbeleid te komen

Begunstigde	Uitgave
Vlaams Werkgelegenheidsconsortium	1.458.330 fr.

De onderzoeksoopdracht loopt van 30 december 1996 tot en met 31 oktober 1997. Uitbetaling zal gebeuren per kwartaal op basis van de werkelijke uitgaven. De eindafrekening zal gebeuren na indiening van een eindverslag.

- Onderzoeksoopdracht om een praktijkgerichte handleiding uit te werken ter ondersteuning van de bijsturing van lokale beleidsplannen van kleine en middelgrote gemeenten

Begunstigde	Uitgave
Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten	1.200.000 fr.

De duur van deze onderzoeksoopdracht loopt van 30 december 1996 tot en met 31 oktober 1997. Uitbetaling zal gebeuren per kwartaal op basis van de werkelijke uitgaven. De eindafrekening zal gebeuren na indiening van een eindverslag.

Het niet-vastgelegde deel van deze vastleggingskredieten voor 1996 wordt bij het algemene vastleggingskrediet van het Sociaal Impulsfonds gevoegd en wordt verdeeld over de gemeenten volgens de bepalingen van het artikel 6 van het decreet op het Sociaal Impulsfonds.

**Vraag nr. 146
van 16 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

SIF+ -gemeenten – Beleidsplannen – Lokale actoren

Allicht dienden nu reeds verschillende SIF+ -gemeenten hun beleidsplan voor de volgende jaren in.

Tijdens de debatten in het Vlaams Parlement werd de bezorgdheid geuit om de lokale actoren, die of reeds ervaring opdeden in bepaalde sociale domeinen, of een aanbod hebben dat hierop kan inspelen, hierbij te betrekken.

1. Welke gemeenten dienden reeds hun beleidsplan voor de volgende jaren in ?
2. Welke soort lokale actoren worden bij de uitvoering van de beleidsplannen van elk van deze gemeenten betrokken ?
3. Hoe groot is het deel van het SIF+ -geld dat ter beschikking staat van de lokale actoren die zich engageerden in het kader van het SIF ?

Antwoord

Zoals vermeld in het artikel 12, § 1 van het decreet tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, is het gemeentelijk beleidsplan een samenhangend plan dat uitgaat van een visie op lange termijn. Het beleidsplan formuleert, vanuit de prioriteiten en de

doelstellingen van de gemeente en het OCMW, de resultaten die moeten worden gehaald op het vlak van de verbetering van de leef- en omgevingskwaliteit. De beleidsplannen lopen over een periode van 1997 tot en met 1999.

1. Volgende SIF+ -gemeenten hebben een ontwerp van beleidsplan (nog niet goedgekeurd door de OCMW-raad en gemeenteraad) of een beleidsplan (goedgekeurd door OCMW-raad en gemeenteraad) ingediend voor 1997-1999.

Gemeente	Beleidsplan 1997-1999
Antwerpen	beleidsplan
De Panne	beleidsplan
Genk	beleidsplan
Gent	beleidsplan
Geraardsbergen	beleidsplan
Ham	ontwerp
Kortrijk	ontwerp
Leuven	beleidsplan
Maasmechelen	beleidsplan
Menen	ontwerp
Nieuwpoort	ontwerp
Oostende	ontwerp
Ronse	beleidsplan
Spiere-Helkijn	ontwerp
Tienen	ontwerp
Tongeren	ontwerp
Turnhout	beleidsplan
Vilvoorde	ontwerp
Wetteren	ontwerp

Deze tabel geeft de stand van zaken weer op 3 juni 1997.

2 en 3. Op dit ogenblik is het niet mogelijk een correct beeld te geven van de lokale actoren betrokken bij de uitvoering van de beleidsplannen en het deel aan SIF-middelen dat ter beschikking staat van de lokale actoren. We beschikken op dit ogenblik slechts over zeer onvolledige gegevens, wat betekent dat bijna zeker een vertekend beeld zou ontstaan. Het is zo dat de implementatie van het Sociaal Impulsfonds voor alle Vlaamse gemeenten (SIF+ en waarborggemeenten) een proces in volle ontwikkeling is dat vandaag nog niet is afgerond. Op dit moment is de administratie in onderhandeling met de lokale besturen over de beleidsplannen in hun totaliteit, waarbij de samenstelling van de stuurgroep en de vertegenwoordiging hierin van de lokale actoren niet uit het oog wordt verloren. In dit kader worden ook overeenkomsten tussen lokale actoren en de gemeenten aan een grondig onderzoek onderworpen.

In het evaluatierapport 1997 over het Sociaal Impulsfonds zal de administratie een correct en gedetailleerd beeld verschaffen over de betrokkenheid van lokale actoren, de verschillende soorten lokale actoren en de SIF+ -middelen die via overeenkomsten tussen lokale besturen en lokale actoren tot hun beschikking stonden.

Vraag nr. 152
van 27 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 203
van 27 mei 1997
van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis
Blz. 1600

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 179
van 30 april 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

"Crèches" – Term

Op 14 januari 1997 hechtte de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan een maatregelenpakket voor de organisatie van buitenschoolse opvang. Bij de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarde voor erkende voorzieningen voor kinderopvang wordt een voorziening voor opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar gewijzigd. Kinderkribben worden crèches.

Gebruik van vreemde woorden, zeker in officiële documenten, werkt taalverarming in de hand.

1. Welke overwegingen liggen aan de basis om met dit Franse woord Vlaamse voorzieningen te benoemen ?
2. Verwijst de term "crèche" niet naar louter "be-
waarplaats van kinderen" zonder enige pedago-
gische opdracht ?

Houdt deze naamsverandering een beleidswijzi-
ging in ?
3. Dienen alle "kinderkribben" hun naam te ver-
anderen ?
Zo ja, vanaf wanneer ?

Antwoord

Tot verwondering van velen, moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger wijzen op het feit dat het woord "crèche" wel degelijk correct Nederlands is en volgens de dienst voor taaladvies van de Vlaamse Gemeenschap ook het enige correcte Nederlandse woord ; "kinderkribbe" daarentegen is een taalpurisme en derhalve niet correct.

1. Om op de eerste vraag te antwoorden, moet ik dus meedelen dat "crèche" het juiste Nederlandse woord is.

Als minister bevoegd voor Cultuur ben ik ertoe gehouden in de regelgeving correct Nederlands te gebruiken.

2. Ik heb alle begrip voor de emotionaliteit die de term "crèche" oproept. Binnen de regelgeving gaat het over "kinderdagverblijven". Dat is de verzamelnaam voor crèches (kinderdagverblijven voor kinderen van 0 tot 36 maand oud) en peutersuizen (kinderdagverblijven voor kinderen tussen 18 en 36 maanden).

Het is juist de verdienste van het ontwerpbesluit dat de negen opeenvolgende wijzigingen aan het bestaande besluit van 21 december 1983 worden gecoördineerd en verbeterd.

3. Het is evident dat de kinderdagverblijven hun huidige benaming mogen behouden. Kind en Gezin mengt zich niet in de naamgeving van de door haar erkende voorzieningen.

**Vraag nr. 189
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Jeugdverenigingen – Kampeermateriaal

Ieder jaar opnieuw ondervinden jeugdverenigingen problemen bij het verkrijgen van voldoende kampeermateriaal en meer in het bijzonder van tenten. De minister verklaarde steeds hieraan iets te willen doen en in de begroting van de laatste jaren werd er dan ook een extra inspanning gedaan om aan de problemen tegemoet te komen.

- Hoeveel materiaal heeft men in 1996 en 1997 kunnen aankopen ten gevolge van het bijkomende budget ?
- Hoeveel aanvragen zijn er dit jaar en voor welk materiaal ? Is er een daling in de aanvragen ten gevolge van de te betalen tegemoetkomingen ?
- Hoeveel aanvragen heeft men dit jaar geheel of gedeeltelijk moeten weigeren en voor welk materiaal ?
- Werd er ondertussen – zoals in 1996 aangekondigd – een formule van samenaankoop van tenten voor jeugdgroepen uitgewerkt ? Wat is het resultaat ?

Antwoord

- Aangekocht materiaal

1996

160 tentzeilen senior	21.154.866 fr.
onderdelen geraamte senior	4.112.064 fr.

1997

180 tentzeilen senior	23.772.870 fr.
geraamten patrouilletent	2.066.680 fr.

- Overzicht aanvragen (situatie op 23 mei 1997)

Kampeerinitiatieven

aantal ingestuurde aanvragen	974
positief antwoord aan	766
geweigerd wegens uitputting van de voorraad materiaal	208
Totaal aantal tenten uitgeleend :	9.026

Landelijke initiatieven

aanvragen voor initiatieven van regionale of landelijke secretariaten	37
positief antwoord aan	33
door de aanvrager geannuleerd	3
Totaal aantal tenten uitgeleend :	1.279

Niet-kampeerinitiatieven

vanuit jeugdwerk	59
positief antwoord aan	57
geannuleerd door aanvrager	2

vanuit niet-jeugdwerk	98
positief antwoord aan	96
geannuleerd door aanvrager	1
dubbele aanvraag	1
Totaal aantal tenten uitgeleend :	807

Totaal aantal uitgeleende tenten : 11.112

In vergelijking met vorig jaar op hetzelfde tijdstip kunnen wij een vermindering van een vijftigtal aanvragen noteren. Dit wat de aanvragen voor de zomerkampen betreft. Of deze lichte vermindering te maken heeft met de invoering van een huurgeld, kan moeilijk worden achterhaald. In ieder geval blijft het aantal aanvragen voor de zomerkampen nog altijd de mogelijkheden van uitlening overstijgen.

- De vraag van 208 ontleners kon niet worden ingewilligd wegens uitputting van de voorraad

(al deze aanvragen doen zich voor tussen 10 juli en 6 augustus).

Het aangevraagde aantal tenten voor deze 208 geweigerde aanvragen komt neer op een totaal van 2.848 tenten.

Dit wil echter niet zeggen dat dit aantal werkelijk noodzakelijk is. Hierin zitten een aantal overlappingsen en werd ook geen rekening gehouden met overbevraging.

4. Samenaankoop patrouilletenten in 1996.
Door 177 jeugdverenigingen werden in totaal 587 tenten gezamenlijk aangekocht. Deze tenten werden in het voorjaar '97 geleverd en door de verenigingen afgehaald in april 1997.

Vraag nr. 191
van 16 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Jeugdwerkbeleidsplan en speelpleinwerking – Vergoeding monitoren

In het kader van het jeugdwerkbeleidsplan is in vele gemeenten gestart met speelpleinwerking. De jongeren die er werken in dienst van de gemeente, met als basis een brevet van monitor, worden op erg uiteenlopende wijze vergoed. Sommigen ontvangen een onkostenvergoeding, anderen het wettelijk bepaalde minimumloon.

Organisatoren van vakantiekolonies, speelpleinen en sportkampen en de personen die zij tewerkstellen, zijn onttrokken aan de toepassing van het algemeen stelsel van sociale zekerheid van werknemers wanneer die werknemers tijdens de schoolvakanties niet langer dan 25 dagen werken bij één of meerdere werkgevers.

Alhoewel voorschriften in verband met vakantiejobs, sociale zekerheid en lonen federale bevoegdheid zijn, missen vele jeugdige betrokkenen bij het jeugdwerkbeleidsplan inzicht in deze materie, zodat er niet-realistische verwachtingen worden gecreëerd. Zo wil men bijvoorbeeld op basis van 150.000 frank in een bepaalde gemeente de speelpleinwerking uitbouwen, met aankoop van speeltuigen en materiaal en met het inschakelen van monitoren gedurende alle vakanties.

Heeft de minister in het kader van zijn verantwoordelijkheid in het jeugdwerkbeleidsplan reeds initiatieven genomen om jongeren en gemeentelij-

ke verantwoordelijken meer inzicht te geven in deze problematiek ?

Antwoord

Door de afdeling Jeugdwerk worden regelmatig allerlei vormings- en trefdagen georganiseerd waar algemene informatie wordt verstrekt met het oog op het opstellen van gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplannen. In dit kader organiseert de afdeling dit najaar in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de Jeugd-raad voor de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse provinciebesturen vijf trefdagen.

Bovendien worden voor gemeenteambtenaren aparte vormingsdagen georganiseerd over gemeentelijk jeugdwerkbeleid. Dit gebeurt eveneens in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten.

Ten slotte wil ik nog wijzen op de studiedag "Spelbreker", die op 6 december 1997 in Overijse plaats heeft, een initiatief van het provinciebestuur van Vlaams-Brabant, de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten en de Vlaamse Dienst voor Speelpleinwerk – Nationaal Diensten- en Onderzoekscentrum van het Spelende Kind.

Met deze studiedag willen de initiatiefnemers specifieke informatie bieden met betrekking tot de problematiek van de begeleiders in vakantieprogramma's voor kinderen.

Mede ter voorbereiding van deze studiedag werd eind mei door deze initiatiefnemers een brochure "Spelbreker ? Over begeleiders in vakantieprogramma's voor kinderen. De zakelijke aspecten" uitgebracht.

Vraag nr. 198
van 22 mei 1997
van de heer WILFRIED AERS

Weliswaar – Vlaams Blok

Het tweemaandelijks tijdschrift Weliswaar wordt uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Alle personeelsleden uit de welzijnssector ontvangen ongeraagd dit tijdschrift.

Het april/mei-nummer staat volledig in het teken van het "racisme".

Alhoewel het bestrijden van racisme geen prioriteit kan zijn voor de welzijnssector, zou dit nog aanvaardbaar kunnen zijn. Het werd echter een met overheidsgeld uitgegeven pamflet tegen het Vlaams Blok, dat herhaaldelijk op een negatieve manier wordt genoemd. In hetzelfde blad maakt men propaganda voor activiteiten van het socialis-tische CSC Vormingswerk.

Ik ontving heel wat reacties van mensen uit de wel-zijnssector die deze uitgave als een belediging heb-ben aangevoeld.

De minister zal het zeker met mij eens zijn dat men in een met overheidsgeld betaalde uitgave geen democratisch verkozen partij mag aanvallen.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om Weliswaar in de toekomst buiten de partij-politiek te houden ?
2. Wat is de oplage van Weliswaar ?
3. Wat kost dit tijdschrift op jaarbasis aan de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

1. De verspreiding van het tijdschrift gebeurt op basis van abonnering en niet "ongevraagd". De colofon meldt trouwens zeer duidelijk : "ont-vang je een exemplaar te veel, te weinig, of ver-huis je ? : schrijf dan onmiddellijk naar het redactiesecretariaat en het wordt aangepast".
2. Weliswaar heeft een volledig autonome redactie en streeft als doelstelling na weer te geven wat leeft in de welzijnssector. Interviews geven de mening weer van geïnterviewden, die dan ook zelf verantwoordelijk zijn voor de door hen geformuleerde uitspraken.
3. Weliswaar heeft geen enkele relatie met partij-politiek. De eindredactie houdt strak toezicht op de naleving van de doelstellingen van dit tijdschrift. In dit verband kan ook worden aan-gestipt dat ik, na herhaalde lezing van het num-mer van april-mei 1997, nergens heb kunnen ontdekken dat propaganda wordt gemaakt voor het socialistische CSC Vormingswerk, zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de vraagstelling is gesuggereerd. De bladzijden 25 en 26 vermelden alle ingestuurde en dus "de redactie bekende" activiteitenprogramma's in het welzijnslandschap.

4. Weliswaar heeft een oplage van 40.000 exem-plaren.
5. De jaarlijkse kostprijs (5 nummers aan 40.000 exemplaren) bedraagt 6 miljoen frank. Hiervan worden de lonen betaald van 2 redacteurs, de kostprijs van drukken en verzenden en specifie-ke kosten (zoals aanmaak van foto's) eigen aan het samenstellen van een tijdschrift.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 34
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Zie :
Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media
Vraag nr. 116
van 19 mei 1997
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1619

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Vraag nr. 35
van 27 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenza-ken
Vraag nr. 203
van 27 mei 1997
van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis
Blz. 1600

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn**LUC VAN DEN BRANDE**

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 135
van 22 april 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Strategisch plan gewest Gent – Vlaams Instituut voor Biotechnologie

Naar ik heb vernomen zal het Vlaams Interuniversitair Centrum voor Biotechnologie in Gent worden gevestigd.

1. Welk investeringsbedrag zal met de uitbouw van dit centrum gepaard gaan ?
2. Welke bedrijven hebben reeds hun medewerking toegezegd ?
3. Waar zal het centrum gevestigd worden ?

Antwoord

Het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB) is een instituut zonder muren en is opgebouwd als een gedecentraliseerde organisatie. Het globale budget voor 1997 bedraagt 947,6 miljoen, waarvan het grootste deel wordt besteed aan onderzoek en mandaten. Een volledige stand van zaken kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger trouwens vinden als bijlage in het eerste jaarverslag. De onderzoekslaboratoria bevinden zich op de universitaire campussen van Gent, Leuven, Antwerpen en Brussel. Er is dus geen intentie om de 650 onderzoekers van het VIB in één centrum in Gent samen te brengen.

Wel werd in de oprichtingsbeslissing en de statuten van de VZW voorzien om de (administratieve)

centrale diensten van het VIB (zo een 25 personen) in het arrondissement Gent te vestigen. Momenteel is het VIB op zoek naar een geschikte vestigingsplaats.

Concrete antwoorden op de drie vragen.

1. Zoals vermeld, wordt geen centrum opgericht, maar is in het toelagebesluit een bedrag ingeschreven van 40 miljoen voor de administratieve centrale diensten.
2. Geen.
3. Er zal dus geen centrum worden opgericht. De centrale diensten van het VIB zijn momenteel gevestigd in een kantoorgebouw in Zwijnaarde. Het VIB heeft een optie op de aankoop van een nieuwbouw in Zwijnaarde, waarvoor een aanvraag tot bouwvergunning werd ingediend.

Vraag nr. 139
van 25 april 1997
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VLAM-broodcampagne – Evaluatie

Eind 1996 werd in de schoot van de toenmalige Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM) een broodpromotiefonds opgericht. De eerste grootschalige campagne, onder de slogan "Brood verwent klein en groot", had als bedoeling het broodverbruik bij de bevolking te promoten.

1. Graag ontving ik van de minister-president een gedetailleerd overzicht van de kostprijs van de diverse onderdelen van de campagne "Brood verwent klein en groot".
2. Werd de broodcampagne geëvalueerd ? Wat waren hiervan de resultaten ?
3. Is er beslist de broodcampagne in 1997 te herenemen ?

Zo ja, wanneer en in welke vorm ?

Welk budget wordt hiervoor vrijgemaakt ? Welk reclamebureau zal de campagne ontwerpen ?

4. Werd er reeds onderzoek verricht naar het broodverbruik in Vlaanderen tijdens en na de promotiecampagne ?

Zo ja, wat waren de resultaten ?

Antwoord

1. Voor het gedetailleerd overzicht wordt verwezen naar **bijlage 1**.
2. De broodcampagne in 1996 (1ste golf okt.-dec.) werd grondig doorgelicht en geëvalueerd. Zowel de resultaten bij de verbruiker als bij de bakker (verkooppunt) werden onderzocht. Zie **bijlage 2** : "Van brood wordt je groot" scoort ! (1e golf).
3. Voor 1997 werd beslist de broodcampagne te hernemen.
Vorm : de campagne verloopt in 2 golven, namelijk voorjaar en najaar.

Voorjaar

- Op VTM en TV1 lopen van 21 april 1997 tot en met 8 juni 1997 37 spots. 2 versies worden getoond : "trui" en "basketter".
- Magazines : advertenties verschijnen in diverse tijdschriften.
- Verrassingsacties : voor en na het programma Baywatch verschijnt er op VTM een sponsorboodschap.
- Het tijdschrift Humo wordt op 27 mei verpakt in een originele broodzak.
- Informatieve acties : broodzakken met informatieve opdruk omtrent het product.
- Kustactie : dijkanimatie met sampling tijdens de maanden juli en augustus.

Najaar

- Televisie : TV1 en VTM zenden de 2 versies van de broodspots uit.
- Magazines : advertenties verschijnen in diverse tijdschriften.
- Bakkerswinkels : 2 thema-affiches.
- Boomerangactie : via dit netwerk worden boomerangkaarten naar jongeren verspreid.

Budget

28.400.000 fr. Above the line

4.000.000 fr. Below the line

32.400.000 fr.

Agentschap De Kie Communications – Beveren voert de campagne uit.

4. Een stijging van het broodverbruik is een doelstelling op lange termijn. Echte resultaten zullen slechts zichtbaar zijn na enkele jaren. Zie ook **bijlage 2** : "Van brood ..." scoort !

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 140**van 25 april 1997****van mevrouw PATRICIA CEYSENS***Promotiefonds voor de bakkerij – Evaluatie*

In 1996 werd in de schoot van de toenmalige Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM) een promotiefonds voor de bakkerij opgericht. Dit fonds wordt gefinancierd door verplichte bijdragen van de sector. De eerste activiteit ervan was de broodcampagne "Brood verwent klein en groot".

1. Hoeveel bedroegen de totale ontvangsten van het promotiefonds voor de bakkerij in 1996 ?
2. a) Welke activiteiten worden door het promotiefonds ondernomen in 1997 met betrekking tot de promotie van brood, banket en andere producten ?
b) Op hoeveel wordt het budget van elke activiteit geraamd ?
c) Wanneer worden de verschillende activiteiten geoperationaliseerd ?
d) Werden er reeds opdrachten toegekend aan private reclamebureaus ? Zo ja, aan welke en wat is de geraamde kostprijs ?
3. Op welke manier wordt de inspraak van de bijdrageplichtigen gegarandeerd ?
4. Bestaan er plannen om de verplichte bijdragen van het promotiefonds te verhogen of te verlagen ?

Antwoord

1. De vastgestelde rechten '96 bedragen 59.484.489 frank ; vanaf 5 mei 1997 bedragen de ontvangsten 54.401.691 frank.

2. a) Banket

Deze actie heeft tot doel de consument aan te zetten gebak te eten buiten de traditionele verbruiksmomenten.

De campagne verloopt in 2 golven, namelijk voorjaar en najaar 1997.

Budget : 3.574.886 frank.

Brood

Cfr. vraag 139, punt 3.

Brood en boter

Ook dit jaar wordt samen met boter promotie gevoerd.

2 golven, respectievelijk in voor- en najaar 1997 met radiospots en wedstrijdgedeelte via de verkooppunten.

Budget : 4.100.000 frank.

Broodtentoonstelling en kinderboek

Een interactieve broodtentoonstelling met complementair kinderboek is bestemd voor scholen, culturele centra, enzovoort, 1997 doorlopend.

Budget : 2.210.000 frank.

Broodspecial

Het maandblad Feeling wijdde in haar april-uitgave een dubbelnummer aan brood.

Budget : 1.500.000 frank.

Vezel+ campagne

Het broodfonds voorziet in 1 miljoen frank voor sponsoring van de campagne "Vezels lekker gezond de klok rond" van de VZW Voeding en Gezondheid. Een voorstel wordt ingewacht.

b) Supra 2 a.

c) De verschillende acties gaan door in 1997. Timing supra 2a.

d) De generieke campagne Brood en Banket werd toegewezen aan agentschap De Kie – Beveren. Dit na beperkte offerteaanvraag (1996), voor 3 jaar en met jaarlijkse opzegbaarheid. De respectievelijke budgetten zijn 32.400.000 frank en 3.574.886 frank.

De "brood-boteractie" werd onderhands toegewezen aan agentschap Quattro DMB&B – Brussel. Het budget bedraagt 4.100.000 frank. Quattro DMB&B voert de VLAM-boteractie uit.

3. Binnen de adviesgroep Akkerbouw en subgroep Brood en Banket van de VLAM is er een representatieve vertegenwoordiging van de bakkerijsector, namelijk : de vertegenwoordigers van de Industriële (NBFB) en warme (Vebic) bakkers.

4. Er bestaan geen plannen om de verplichte bijdragen van het broodpromotiefonds te verhogen of te verlagen.

Toelichting

Ondertussen werd VLAM als openbare instelling afgeschaft en werden haar taken en opdrachten, ingevolge het decreet van 20 december 1996 betreffende het Vlaamse Promotiecentrum voor Land-, Tuinbouw en Zeevisserijmarketing en de uitvoeringsbesluiten van 4 februari 1997, overgedragen aan de VZW VLAM.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 220
van 19 maart 1997
van de heer FREDDY DE VILDER

Ecologisch impulsgebied Bovenschelde – Stand van zaken

Eind 1996 besloot de Vlaamse regering om, in het kader van haar MINA-beleid, drie nieuwe ecologische impulsgebieden te ontwikkelen.

Eén ervan komt geografisch overeen met het projectgebied van de vallei van de Bovenschelde, waar door het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen het Scheldevalleiproject wordt ontwikkeld.

Het ecologisch impulsgebied wordt toegekend voor twee jaar en eindigt, zo wil de beslissing van de Vlaamse regering, op 31 december 1998. Het ecologisch impulsgebied sluit dus perfect aan bij wat in de provincie rond de Bovenschelde wordt ontwikkeld.

De doelstellingen voor ecologische impulsgebieden zijn in hun algemeenheid duidelijk : uitvoeringsprojecten ontwikkelen om de natuur- en landschapswaarden in een welbepaald gebied te beschermen en waar nodig te herstellen.

Aankoopbeleid en beheersovereenkomsten staan centraal. Om de doelstellingen te kunnen bereiken stelt de Vlaamse Gemeenschap twee coördinatoren ter beschikking, die het projectenprogramma in goede banen moeten houden.

Het Scheldevalleiproject is thans in de fase van uitvoering. Een ecologisch impulsgebied is dus het ideaal instrument om de uitvoering te kunnen concretiseren. Vandaar het enthousiasme rond de regeringsbeslissing.

Nu blijkt dat een en ander schort aan het operationeel maken van de nieuwe ecologische impulsgebieden die, volgens de regeringsbeslissing, per 1 januari opgestart moesten zijn. Kostbare tijd gaat verloren, evenals geloofwaardigheid.

1. Kan de minister verklaren waarom dit ecologisch impulsgebied nog niet van start is gegaan ?
2. Wanneer verwacht de minister het opstarten van dit project ?
3. Gaat de vooropgestelde goedgekeurde termijn van 2 jaar in op 1 januari 1997, of kan de termijn van twee jaar ook aanvangen vanaf het moment dat het project effectief van start gaat ?

Antwoord

1. Het ecologisch impulsgebied Bovenschelde is inderdaad nog niet gestart.

De procedure van opstarten is evenwel ingezet en de aanwerving van de personeelsleden is bezig.

2. Het ecologisch impulsgebied Bovenschelde zal uiterlijk in de herfst operationeel zijn.
3. De goedgekeurde termijn van twee jaar is ingegaan op 1 januari 1997. Het project loopt dus tot 1 januari 1999.

Vraag nr. 243 van 17 april 1997 van de heer JOHAN SAUWENS

Bos- en natuurwachters – Aanwervingen

In april '96 woedden in de Kalmthoutse Heide hevige bosbranden. De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling beloofde toen op korte termijn vijfenveertig nieuwe bos- en natuurwachters aan te werven. Een jaar later zijn deze nieuwe personeelsleden nog steeds niet in dienst.

Ook in gewone omstandigheden zijn de honderd-twintig bos- en natuurwachters in Vlaanderen al overbelast. Hoewel er de voorbije jaren een reeks natuurgebieden werden aangekocht en de privébossen onder het toezicht kwamen van bos- en natuurwachters, was er geen sprake van personeelsuitbreiding.

1. Heeft de minister reeds de procedure opgestart om vijfenveertig nieuwe bos- en natuurwachters aan te werven, zoals beloofd na de heidebrand van april 1996 ?
 - a) Zo ja, wanneer ?
 - b) Zo neen, wanneer zal de aanwervingsprocedure van start gaan ?
2. Wanneer zullen de vijfenveertig nieuwe bos- en natuurwachters effectief in dienst kunnen treden ?

Antwoord

1. Er is een principiële beslissing genomen om door interdepartementale mobiliteit over te gaan tot de aanstelling van een aantal bos- en natuurwachters voor de brandgevoelige gebieden, en er werd opdracht gegeven deze beslissing uit te voeren.
2. De procedure van interdepartementale mutatie duurt op zich ongeveer twee maanden. De resultaten van deze procedure dienen uiteraard te worden afgewacht alvorens concrete informatie kan worden verstrekt over de datum van indiensttreding van de geselecteerde kandidaten.

Vraag nr. 246
van 22 april 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Dubbele-leidingrioleringen – Beleidskeuze

Volgens de code voor goede praktijk wil de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in de toekomst alle rioleringen van een dubbele leiding voorzien, met enerzijds een leiding voor het afvalwater en anderzijds een leiding voor de opvang van oppervlaktewater en grachtenwater.

Wordt deze code voor goede praktijk momenteel als algemeen geldend aangezien ?

Zal de invoering van deze dubbele leidingen kostprijsverhogende effecten hebben voor de gemeenten ?

Steeds meer wordt gesteld dat deze dubbele leidingen ook geen ideale oplossing zijn. Hoe groot is het risico dat men in de toekomst tot de conclusie komt dat een zekere verdunning van het vervuilde water nodig is ? Is er voldoende garantie dat er met het systeem van dubbele leidingen geen onnodige kosten worden gedaan ?

Antwoord

Op 30 maart 1996 heeft de Vlaamse regering het subsidiëringsbesluit voor de stimulering van de aanleg van gemeentelijke rioleringen goedgekeurd.

Overeenkomstig dit besluit diende door de Vlaamse minister van Leefmilieu een code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen te worden uitgewerkt.

Deze code moest het toetsingskader vormen van allen die betrokken zijn bij de aanleg en het onderhoud van openbare riolen, met name :

- de NV Aquafin, die verantwoordelijk is voor het ontwerp, de aanleg en de exploitatie van de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI), de collectoren en prioritaire riolen ;
- de VMM, die decretaal verplicht is de investeringsprogramma's van de NV Aquafin voor te bereiden alsook de investeringsprogramma's voor de aanleg van gemeentelijke riolen ;
- de gemeenten, die bevoegd zijn voor de aanleg van de gemeentelijke riolering.

Door een ambtelijke werkgroep "rioleringsbeleid" werd sinds 1992 gewerkt aan een wetenschappelijk onderbouwde nota "Krachtlijnen voor een geïntegreerd rioleringsbeleid". Ingevolge de gevoerde maatschappelijke discussie en de goedkeuring van titel II van het Vlarem, werd deze nota geactualiseerd tot de nota "Code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen en individuele zuiveringsinstallaties".

Deze nota werd door middel van een ministeriële omzendbrief op 17 juli 1996 bezorgd aan alle betrokken partijen. Bovendien werd de integrale versie van deze code van goede praktijk gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Door de VMM wordt deze code van goede praktijk vooral gehanteerd als toetsingskader voor de in het kader van het subsidiëringsbesluit ingediende dossiers voor aanleg en verbetering van gemeentelijke riolering.

Deze code dient eveneens te worden gehanteerd door alle betrokkenen bij uitvoering van de in titel II van het Vlarem opgenomen bepalingen, in het bijzonder wat de bepalingen betreft inzake rioleringsbeleid en afkoppeling van hemelwater.

In het kader van de scheiding tussen afvalwater en oppervlaktewater wordt in artikel 6.2.1.2. en 6.2.1.3. van titel II van het Vlarem gesteld dat het verboden is hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dit hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater (greppels, grachten, duikers en leidingen voor hemelwater, ...).

Dit afkoppelingsbeleid is het resultaat van het bewust invullen van het voorkomingsprincipe inzake de overstromingsproblematiek en het principe van de maximale sanering aan de bron.

Bovendien wordt hiermee de diffuse verontreiniging teruggedrongen en de rendabiliteit van de rioolwaterzuiveringsinstallaties verbeterd. Daarnaast is er het gunstig effect op de overstortfrequentie en dient er in minder berging te worden voorzien.

Het toepassen van deze code van praktijk met betrekking tot het afkoppelingsbeleid impliceert echter niet altijd het aanleggen van een dubbele leiding, maar kan in veel gevallen gebeuren door het herwaarderen van het aanwezige grachtenstelsel. Bijgevolg is het effect voor de gemeenten niet altijd kostenverhogend.

Vraag nr. 249
van 22 april 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Bestemmingswijziging Smeerpip – Waterkwaliteit Winterbeek (Diest)

Door de ombouw van de Smeerpip, de afvalwater-collector langs het Albertkanaal, tot waterleiding-net loost Tessenderlo Chemie dagelijks via het afvalwater een ton zout in de Winterbeek in Diest.

1. Wat zijn hiervan de gevolgen voor het plaatselijk leefmilieu ?
2. Bestaan er mogelijkheden voor het zuiveren van dit afvalwater ?
3. Draagt de Vlaamse regering, als gevolg van haar beslissing om de geplande smeerpip niet in gebruik te nemen, geen beleidsverantwoordelijkheid voor dit probleem en dient zij, via wetenschappelijk onderzoek, geen bijdrage te leveren tot de oplossing ervan ?

Antwoord

1. Door de lozingen van Tessenderlo Chemie (vestigingen Tessenderlo en Ham) wordt dagelijks gemiddeld circa 576 ton chloriden geloosd (VMM 1996). Hiervan gaat ongeveer 300 ton naar de Laak en ongeveer 276 ton naar de Winterbeek. De gevolgen van deze lozingen met hoge zoutgehalten op de ontvangende waterlopen zijn momenteel nog niet gedetailleerd in kaart gebracht. De vraag rijst echter, gelet op het feit dat het hier gaat om lozingen die reeds sedert meerdere jaren gebeuren, of zich inmiddels in meer of mindere mate een brakwaterecologie heeft ontwikkeld.
2. Op dit ogenblik lijkt er geen beste beschikbare techniek (BBT) te bestaan die het mogelijk maakt bedoelde zoute afvalwaters te ontzilten. Het bedrijf wordt echter opgelegd ten minste om de 5 jaar een studie te laten uitvoeren naar de technische haalbaarheid, met toepassing van een BBT, van een reductie van de zoetwaterparameters "chloride", "fosfaat" en "geleidbaarheid" in het geloosde afvalwater. Sedert enkele jaren is er overigens een snelle evolutie in de toepassing van ontziltingstechnieken, zodat de hoop op een oplossing op langere termijn alleszins verantwoord is.

3. Vooreerst wil ik opmerken dat in dit sedert meerdere jaren aanslepende dossier is gebleken dat bedoelde collector zonder ingrijpende kosten niet meer geschikt was voor het oorspronkelijk bedoelde afvalwatertransport.

Verder werd vastgesteld dat de sedert jaren gevoerde besprekingen niet tot een oplossing hebben geleid om de collector uiteindelijk in gebruik te nemen voor afvalwatertransport. Mijn beslissing tot herbestemming van de collector is dan ook ingegeven, in de eerste plaats om de bestaande patsituatie te doorbreken zodat werk kan worden gemaakt van de sanering van de Laak en de Winterbeek, en verder door de bekommernis om de door de overheid gedane miljardeninvestering finaal toch ten nutte te maken, in casu voor de drinkwatervoorziening.

Wat het wetenschappelijk onderzoek betreft, wordt, zoals reeds gezegd, in de eerste plaats door het bedrijf vijfjaarlijks de mogelijkheid tot reductie van de zoutlozingen onderzocht. Logischerwijze vallen deze studiekosten ten laste van het bedrijf.

Het wetenschappelijk onderzoek dat in het kader van het ecologisch herstel van de Winterbeek en de Laak in opdracht van het Vlaams Gewest wordt doorgevoerd, gebeurt daarentegen op kosten van het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 250
van 22 april 1997
van de heer HUGO MARSOUL

Bestemmingswijziging Smeerpip – Waterkwaliteit Winterbeek (Diest)

De concrete realisatie van de collector langs het Albertkanaal was omstreeks 1980 beëindigd en heeft circa 5 miljard frank gekost. Meteen bleek dat hij niet bruikbaar was voor het vooropgestelde doel. Op een klein gedeelte na, ligt hij er nu al meer dan 15 jaar ongebruikt bij. Om de gedane investeringen toch te valideren, werd beslist om de collector ter beschikking van de openbare watervoorzieningsmaatschappijen te stellen. De kostprijs voor het gebruiksklaar maken van de collector als waterleidingnet bedraagt circa 9,4 miljoen fr/km.

De herbestemming van de collector impliceert het opgeven van de oorspronkelijke idee om het afval-

water van de bedrijvengroep Tessenderlo Chemie af te voeren naar de Schelde in Antwerpen. Afvoer van het afvalwater zal dus nog enkel mogelijk zijn in zoete oppervlaktewateren. De minister heeft wel gesteld dat hij bijzondere inspanningen zal doen om de ecologische kwaliteit van de Laak en de Winterbeek niet in het gedrang te brengen. Het water daarvan is reeds meer dan een kwarteeuw brak ten gevolge van industriële lozingen en daar rond is een brakwaterbiologie ontstaan.

Voor alle parameters worden maatregelen in het vooruitzicht gesteld om de Laak en de Winterbeek op korte termijn te saneren. Dat is echter niet het geval voor het gehalte aan chloride en sulfaat, vermits in een eerste fase zal worden uitgegaan van een stand-stillprincipe. Aan Tessenderlo Chemie wordt via de Vlarem-procedure de verplichting opgelegd verder te zoeken naar technieken om een verregaande reductie van het zoutgehalte mogelijk te maken.

Het gewest heeft zich geëngageerd over te gaan tot de ruiming van de verontreinigde onderwaterbodems van de Laak en de Winterbeek ; uitvoering van wetenschappelijk onderzoek naar de mogelijke ecologische kwaliteitsverbeteringen van de Laak ; een periodieke bemonstering van het water van de Laak voor alle relevante parameters. Door de minister wordt een opvolgingscommissie ingesteld die door het gewest zal worden geïnformeerd over de resultaten van de uitgevoerde immissiemetingen en de vordering van de voormelde dossiers inzake ruiming en wetenschappelijk onderzoek.

1. Deze ingrijpende maatregel is totstandgekomen zonder inspraak van de betrokken gemeentebesturen. Is daar een verklaring voor ?
2. De minister schijnt ervan uit te gaan dat op termijn het enige realistische alternatief de lozing van zouthoudend water in de Winterbeek is. Is dat zo ?
3. De opvolgingscommissie wordt geïnformeerd over de resultaten van de metingen, de ruimingsdossiers en het wetenschappelijk onderzoek. Vindt de minister niet dat dit een zeer minimalistische opdracht is die aan deze opvolgingscommissie wordt toegewezen ?
4. Realiseert de minister zich voldoende dat de Winterbeek door een prachtig valleigebied vloeit, bovendien een dorpskern (Molenstede) doorkruist en dat voor de verbetering van de waterkwaliteit op korte termijn geen hoopvol perspectief geboden kan worden ? Dat de

inspanningen, geleverd door de gemeentebesturen om tot de sanering van de oppervlaktewateren te kunnen komen hierdoor in sterke mate worden ontmoedigd ?

5. Zal het gewest Tessenderlo Chemie in zijn wetenschappelijk onderzoek steunen, vermits door het definitief afvoeren van de functie "smeerpijp" deze bedrijven op een verkeerd been zijn gezet ? Want het afvalwater van Tessenderlo Chemie is praktisch onschadelijk wanneer het rechtstreeks in het brakke Scheldewater wordt geloosd.

Antwoord

1. Vooreerst wil ik opmerken dat in dit sedert meerdere jaren aanslepende dossier is gebleken dat bedoelde collector zonder ingrijpende kosten niet meer geschikt was voor het oorspronkelijk bedoelde afvalwatertransport.

Verder werd vastgesteld dat de reeds sedert jaren gevoerde besprekingen niet tot een oplossing hebben geleid om de collector uiteindelijk in gebruik te nemen voor afvalwatertransport. Mijn beslissing tot herbestemming van de collector is dan ook ingegeven, in de eerste plaats door de wil om de bestaande patsituatie te doorbreken zodat werk kan worden gemaakt van de sanering van de Laak en de Winterbeek, en verder door de bekommernis om de door de overheid gedane miljardeninvestering finaal toch ten nutte te maken, in casu voor de drinkwatervoorziening.

2. Wat de sanering van de Winterbeek betreft, moet vooreerst worden gewezen op de vaststelling dat het uitblijven van een beslissing omtrent de bestemming van de collector juist oorzaak was dat weinig of geen verdere stappen tot sanering werden gezet. Zoals dit de jongste jaren het geval was kan worden verwacht dat ook de eerstvolgende jaren de lozing van zouthoudend afvalwater in de Winterbeek inderdaad het enige realistische alternatief is. Het bedrijf verantwoordelijk voor deze lozing wordt echter verplicht ten minste om de 5 jaar een studie te laten uitvoeren naar de technische haalbaarheid, met toepassing van een BBT (best beschikbare techniek), van een reductie van de zoetwaterparameters "chloride", "fosfaat" en "geleidbaarheid" in de geïsoleerde afvalwaters.
3. Bedoelde opvolgingscommissie heeft als hoofddoel de lokale belanghebbenden volledig te informeren over de juiste toedracht en evolutie,

zowel inzake de kwaliteit van de geloosde afvalwaters, de door het bedrijf periodisch uit te voeren studies, als de oppervlaktewaterkwaliteit en de ecologische herstelmogelijkheden van de Winterbeek en de Laak. Via het kanaal van deze opvolgingscommissie wordt bovendien terzake in een inspraakmogelijkheid voorzien.

4. Het is wel degelijk de bedoeling dat, op de reeds vermelde zoetwaterparameters na, wordt verdergewerkt aan een verbetering van de oppervlaktewaterkwaliteit tot op het niveau van de geldende waterkwaliteitsdoelstellingen.
5. Er wordt geen subsidiëring in het vooruitzicht gesteld van de door het bedrijf uit te voeren studies die met betrekking tot de sanering van de Winterbeek en de Laak. Het ligt evenwel voor de hand dat de kosten voor de studies die in opdracht van het Vlaams Gewest zullen worden uitgevoerd, ook door het Vlaams Gewest zullen worden betaald.

Vraag nr. 251
van 24 april 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Illegale afvaltransporten – Vervolgingsbeleid

De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) werkt samen met de politiediensten om illegale of niet voldoende vergunde afvaltransporten te betrappen.

1. Tegen hoeveel illegale of niet voldoende vergunde afvaltransporten werd er de laatste vijf jaar proces-verbaal (PV) opgemaakt ?
2. Welk gevolg werd aan deze PV's gegeven ?
3. Heeft men een zicht op de hoeveelheid illegaal afval die door Vlaanderen wordt getransporteerd ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wens ik op te merken dat ik geen gegevens kan verstrekken voor de voorbije 5 jaar, aangezien tot 7 mei 1994 het federale ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu bevoegd was inzake de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen. Het Vlaams Gewest, met uitvoering door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, had enkel een adviesbevoegdheid.

Vanaf 7 mei 1994 werden de gewesten bevoegd voor de in- en uitvoer van afvalstoffen conform de verordening 259/93 van de Raad van Ministers van 1 februari 1993 betreffende het toezicht en de controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap.

Voor het Vlaams Gewest werd de OVAM als bevoegde autoriteit aangewezen (artikel 39 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, zoals gewijzigd bij decreet van 20 april 1994).

De dienst Risicobeheersing van het federale ministerie van Volksgezondheid bleef de bevoegde overheid voor de doorvoer van afvalstoffen.

1. De OVAM heeft sedert 7 mei 1997, 139 maal proces-verbaal opgemaakt, namelijk : 12 in 1994, vanaf 7 mei 1994, 52 in 1995, 59 in 1996, 16 in 1997 tot heden.

De politiediensten werken actief met de OVAM mee aan controleacties op het transport van afvalstoffen. Voor transport langs de weg is dat de rijkswacht ; voor transport over zee zijn dat de havenkapiteindiensten, de havenbrigades van de rijkswacht en de douane. De OVAM heeft geen volledig overzicht van de processen-verbaal die worden opgemaakt door deze diensten.

2. Alle door de OVAM opgemaakte processen-verbaal werden naar de respectievelijke parketten gestuurd, met volgend resultaat.

Gevolg	1994	1995	1996	1997	Totaal
Uitspraak	1	4	1	0	6
In onderzoek	0	18	36	6	60
Geseponeerd	2	7	1	0	10
Geregulariseerd	1	0	2	0	2
Geen reactie parket	9	23	19	10	61
Totaal	12	52	59	16	139

3. In overleg met de politiediensten worden wekelijks acties georganiseerd op controle van grensoverschrijdende afvalstoffen langs de weg.

Uit die controleacties blijkt dat per gerichte controle van 100 vrachtwagens er gemiddeld 55 vrachtwagens goederen vervoeren, 7 afvalstoffen en 38 leeg zijn.

Van de gecontroleerde vrachtwagens die afvalstoffen vervoeren, zijn er 56 % voor binnenlands vervoer van afvalstoffen en 44 % voor grensoverschrijdend vervoer van afvalstoffen.

Van deze grensoverschrijdende afvaltransporten zijn er 83 % wettelijk in orde en worden er 17 % illegaal vervoerd (niet conform de verordening 259/93).

Het in kaart brengen van de afvalstoffen die langs de havens Vlaanderen binnen komen of verlaten is zeer moeilijk. De OVAM werkt hier samen met de havendiensten, douane, rijks-wacht en het federale ministerie (inzake doorvoer) ; verder onderzoek en intense samenwerking is nodig.

Vraag nr. 257
van 30 april 1997
van de heer LUDO SANNEN

Milieuvergunningaanvragen – Inzagerecht

Met het oog op het verplichte openbaar onderzoek moeten de milieuvergunningaanvragen met bijlage gedurende 30 dagen ter inzage worden gelegd op het gemeentehuis.

Uit een enquête gehouden in een aantal gemeenten in de provincie Limburg, blijkt dat de periode (30 dagen) meestal wel wordt gerespecteerd, maar dat het aantal uren dat inzage kan worden genomen nogal verschillend is. Het varieerde van 15 uren (alleen in de voormiddag) tot 30 uren. Slechts enkele gemeenten boden de mogelijkheid om op bepaalde dagen buiten de kantooruren inzage te nemen.

Het is duidelijk dat door deze werkwijze slechts weinig mensen de aanvraagdossiers binnen de gestelde termijnen kunnen raadplegen.

Daarnaast lijkt het inzagerecht van de bevolking door het beperkt aantal uren dat men terecht kan op de gemeentehuizen, niet in overeenstemming te zijn met artikel 17 van Vlarem I, waarin duidelijk sprake is van 30 kalenderdagen, zijnde volledige dagen.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om de bevolking een volwaardig inzagerecht te garanderen ?

Antwoord

De wijze waarop het openbaar onderzoek in het kader van een milieuvergunningaanvraag moet worden georganiseerd, is bepaald in artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari

1991 houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem).

Dit artikel bepaalt onder meer wat volgt :

§ 1. Ongeacht de klasse waartoe de geplande inrichting behoort, omvat het openbaar onderzoek over een vergunningsaanvraag :

1. het op bevel van de bevoegde burgemeester ter inzage leggen van de vergunningsaanvraag en zijn bijlagen gedurende dertig kalenderdagen bij de diensten van het gemeentebestuur ;
2. het op bevel van de bevoegde burgemeester aanplakken gedurende dezelfde periode, op de plaats waar de exploitatie gebeurt of is gepland en op de plaatsen voorbehouden voor officiële berichten, van een bekendmaking, waarin wordt vermeld :
 - a. het onderwerp van de aanvraag met een korte beschrijving van de inrichting ;
 - b. de diensten van het gemeentebestuur waar gedurende de periode van bekendmaking het dossier kan worden ingezien ;
 - c. de mededeling dat gedurende die periode bezwaren en opmerkingen aan het college van burgemeester en schepenen schriftelijk kunnen worden gericht en mondeling kunnen worden meegedeeld aan de burgemeester of aan een door hem aangewezen ambtenaar, die daarvan een door betrokkene te ondertekenen proces-verbaal opmaakt ;
 - d. in voorkomend geval de datum, het uur en de plaats van de informatievergadering, met dien verstande dat het aanvangsuur van deze informatievergadering tussen 18 en 21 uur dient gesitueerd te zijn.

In § 2 van voormeld artikel 17 wordt bepaald hoe, waar en hoe lang de bekendmaking moet worden aangebracht.

Voor inrichtingen van de eerste klasse omvat het openbaar onderzoek bovendien :

1. het door de bevoegde burgemeester schriftelijk ter kennis brengen van de aanvraag aan de op de in artikel 5, § 4 bedoelde lijst van de kada-

strale eigenaars voorkomende eigenaars, alsmede aan de gebruikers van de gebouwen gelegen in een straal van 100 m rond de perceelsgrenzen van de inrichting, voorzover deze gelegen zijn in dezelfde gemeente als de inrichting ; indien één of meer van de kadastrale percelen of gebouwen binnen deze straal gelegen zijn op het grondgebied van een naburige gemeente, wordt de aanvraag schriftelijk ter kennis gebracht van het college van burgemeester en schepenen van deze gemeente, dat op zijn beurt de voormelde gebruikers van de gebouwen en eigenaars binnen de vermelde straal in kennis stelt ;

2. de bekendmaking van het openbaar onderzoek in opdracht van de bevoegde burgemeester, in minimum twee dag- en/of weekbladen waarvan één met regionaal karakter.

Algemeen kan worden gesteld dat de procedure van het openbaar onderzoek voldoende mogelijkheden biedt om de omwonenden in kennis te stellen en te informeren over een lopende verguningsaanvraag.

De procedure vermeld in titel I van het Vlarem is trouwens een aanzienlijke uitbreiding ten opzichte van de vroegere procedure in het kader van het Algemeen Reglement Arbeidsbescherming, waar onder meer het dossier slechts gedurende 15 dagen ter inzage lag en enkel de eigenaars binnen een straal van 50 m persoonlijk werden verwittigd bij een eersteklassevergunningsaanvraag.

Het Vlarem heeft bijgevolg duidelijk gestreefd naar een maximale informatieverlening naar de bevolking toe en heeft hiertoe het gepaste kader gecreëerd.

Met betrekking tot de openingsuren van de gemeentelijke diensten en de wijze waarop in het algemeen de dienstverlening naar de bevolking toe wordt georganiseerd, dient echter gesteld te worden dat dit een bevoegdheid is en blijft van het betrokken gemeentebestuur.

**Vraag nr. 260
van 7 mei 1997
van de heer JOHAN MALCORPS**

Visvangst – Levend aas (2)

Het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 204 van 6 maart 1997 over hetzelfde onderwerp roept volgende bijkomende vragen op (*Bulletin*

van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1327 – red.).

1. Is de minister op de hoogte van de argumenten die de Nederlandse Tweede Kamer gebracht hebben tot het voorstellen van een algemeen verbod op het gebruik van levende aasvisjes ?

In welke mate spelen die argumenten ook een rol in Vlaanderen ?

2. Heeft de minister opgedragen dat de voorstellen voor het bijsturen van het beleid en de reglementering die worden opgesteld door de Hoge Raad voor de Riviervisserij, ook rekening houden met een politiek van vermindering van vermijdbaar dierenleed, uiteraard zonder de visserij als zodanig onmogelijk te maken ?

3. Wat is de mening van de Hoge Raad over de effecten van een verbod op vissen met levende aasvisjes ?

4. Weet de minister of de Vlaamse Vereniging voor Hengelsport zich kan verzoenen met een eventueel verbod op het gebruik van levende aasvisjes ?

5. Gaat de minister de voorstellen van de Hoge Raad en de studie van de Vlaamse Vereniging voor Hengelsport ook ter beschikking stellen van de leden van de Commissie van Leefmilieu en Natuurbehoud van het Vlaams Parlement, dit in het kader van de openbaarheid van bestuur ?

6. Beschikt de minister over gegevens over het aantal aasvisjes dat jaarlijks in Vlaanderen aan de hengelaar wordt aangeboden en over het aantal hengelaars dat eerst zelf aasvisjes vangt ?

Heeft men een idee van de hoeveelheid blankvoornen en andere vissoorten die jaarlijks als aasvisjes worden aangewend in Vlaanderen ?

Kent men het effect daarvan op de natuurlijke aangroei van deze dieren in onze viswateren ?

Antwoord

1. De discussie in Nederland rond het verbod op het vissen met levend aas is in de Tweede Kamer gevoerd in het kader van de wet op het dierenwelzijn, en met name vanuit het argument dat dierenleed onaanvaardbaar is. De discussie is verruimd naar de hengelsport toe, in het bij-

zonder naar het aasvisje dat op een bepaalde manier wordt gebruikt, namelijk het gefleurd of opgenaaid aasvisje. Het vraagstuk van pijngevoelbaarheid bij dieren is, naar aanleiding van deze discussie, het onderwerp van grote controverse in de wetenschappelijke wereld, waarover zeker het laatste woord nog niet is gezegd.

In Vlaanderen is het voornamelijk de snoekbaarsvisserij die gebruik maakt van het levend aas. Vroeger was dit ook voor de snoek het geval, maar deze vis is door de drastische achteruitgang van de biotoopkwaliteit veeleer zeldzaam geworden. Bovendien is de bevissing op de snoek door de reglementering veel beperkter dan op de snoekbaars. Algemeen gesproken is de visserij op roofvis in Vlaanderen veel minder uitgesproken dan in Nederland.

2. De leden van de Hoge Raad voor de Riviervisserij zijn zich zeer bewust van de problemen rond het dierenleed en volgen de ontwikkelingen op de voet. Hoewel de Raad niet zover wil gaan om voor te stellen het verbod op levend aas te verbieden, dringt hij er wel op aan om een aantal maatregelen te nemen die in wezen veel verder gaan en voor alle hengelaars zouden kunnen gelden. Met name heeft de Raad er bij mij recentelijk op aangedrongen om een verbod in te stellen op het vervoer van levende vis en van ondermaatse visjes. Dit vervoersverbod verstrengt de huidige visserijwetgeving, die immers geen beperkingen op het meenemen van maatse vis kent en ook het aantal ondermaatse visjes uit de handel zonder beperking toelaat in bepaalde perioden.
3. Het effect op een eventueel verbod op het vissen met levend aas zou voornamelijk de snoekbaarsvisserij treffen, die de laatste tien jaar voornamelijk in de provincies Antwerpen en Limburg zeer populair geworden is.
4. De Vlaamse Vereniging voor de Hengelsportverbonden (VVHV) is geen voorstander van een verbod. Wel kan ze instemmen met een weidelijke optuiging, waarbij het aasvisje met 1 haak wordt gehecht in de bek of aan de basis van de rugvin. Het aasvisje ondervindt hiervan slechts een minimale hinder. Men kan dit vergelijken met het aanbrengen van een merk op de rugvin of in de bek zoals zeer veel wordt toegepast bij wetenschappelijk onderzoek van visbestanden over langere perioden.

De VVHV vindt dat voor een dergelijk verbod een redelijk draagvlak in de hengelsport nodig

is. Als dat er niet is, en als er onvoldoende medewerking is van de hengelaars, wordt de verwezenlijking van de doelstelling en de uitvoerbaarheid van de wetgeving een welhaast onmogelijke zaak. Een bekommernis die de Nederlandse Eerste Kamer ook in aanmerking neemt in zijn beschouwingen, aangezien het kan leiden tot een zogenaamde dode regelgeving.

De VVHV pleit voor zelfregulatie door het bevorderen van een weidelijke optuiging en het promoten van alternatieven (kunstaas). Nietweidelijke technieken zoals het opfleuren kunnen in deze optiek worden verboden via de wetgeving op de riviervisserij.

5. De studie met als titel "Duurzame bevissing en ecologische inpasbaarheid van de hengelsport" is afgerond. De provinciale visserijcommissies formuleren daarover momenteel hun advies. De Hoge Raad voor de Riviervisserij zal hetzelfde doen op haar najaarsvergadering. Het is de bedoeling met bepaalde voorstellen en adviezen rekening te houden bij de in het vooruitzicht gestelde aanpassing van de reglementering en bij de uitvoering van het Milieubeleidsplan 1997-2001.

De voorgestelde studie is inderdaad een openbaar document, dat ter beschikking wordt gesteld.

6. Er bestaan geen statistische gegevens over het aantal aasvisjes dat hengelaars in de handel kopen dan wel zelf vangen in private visvijvers. Om een idee te krijgen van de hoeveelheid blankvoornen en andere vissoorten die jaarlijks als aasvisjes worden aangewend, kan men met enig voorbehoud stellen dat ongeveer 20.000 vissers in de openbare waters eens per jaar op snoekbaars vissen en hiervoor 5 visjes gebruiken. Dit betekent dat ongeveer 100.000 visjes hiervoor zouden worden gebruikt.

Zoals hierboven vermeld, komen deze visjes uit de handel ofwel uit private vijvers. Aangezien deze aasvisjes niet afkomstig zijn van openbare viswaters, is het effect daarvan op die waters nihil.

Vraag nr. 261
van 7 mei 1997
van de heer JAN CAUBERGS

Heidebrand militair domein Helchteren – Schade – Maatregelen

Op 24 april 1997 is er een omvangrijke brand geweest op het militair schietveld in de omgeving van Helchteren-Houthalen.

1. Hoe groot is de oppervlakte die door de brand werd vernield ?
2. Vernielde de brand enkel eigendommen van Landsverdediging of zijn er ook eigendommen van openbare besturen of privaateigendommen aangetast en zo ja, welke oppervlakte ?
3. Beschikt de minister van Leefmilieu over de mogelijkheid om preventief op te treden en bijvoorbeeld in tijd en ruimte bepaalde militaire oefeningen te verbieden wegens brandgevaar voor de omgeving ?
4. Volgens de persberichten heeft de minister van Leefmilieu onderhandeld met Landsverdediging. Wat zijn de resultaten van dit gesprek ? Heeft de minister afspraken kunnen maken om het brandgevaar bij droogte te beperken ? Welke afspraken werden gemaakt ?

Antwoord

1. Vermoedelijk door brand vernielde oppervlakte : 300 à 350 ha.

Correcte gegevens dienaangaande zijn onmogelijk te bepalen, gelet op het uitgestrekte (ongeveer 500 m) en zeer onregelmatige brandfront en het feit dat het vuur zich plaatselijk waaiervorming en zeer onregelmatig heeft verspreid.

2. De brand heeft, voorzover ons bekend, uitsluitend gewoed op het domein van Landsverdediging. In ieder geval zijn geen eigendommen van de afdeling Natuur of van de afdeling Bos en Groen aangetast.
3. Het opleggen van een verbod is op het eerste gezicht niet mogelijk. Op 22 mei 1997 ging terzake een overleg- en evaluatievergadering door in het provinciehuis in Hasselt, onder voorzitterschap van de arrondissementscommissaris.
4. Een protocol wordt inhoudelijk voorbereid door de betrokken diensten van het ministerie van Defensie en het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in opdracht van het overleg op het kabinet op 13 mei 1997. De experts van beide ministeries hebben reeds over een ontwerp van tekst van protocol op 23 mei 1997 onderhandeld.

Het eindresultaat van dit overleg wordt tegen eind juni verwacht.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 254 van 30 april 1997 van de heer JOHAN MALCORPS

Toezicht Vlarem – Technische gemeenteambtenaren

Artikel 58 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning (Vlarem) bepaalt onder meer dat technische ambtenaren van de gemeente, ongeacht hun statuut, onder bepaalde voorwaarden (bekwaamheidsbewijs, enz.) toezicht kunnen houden op de toepassing van het milieuvergunningsdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, alsmede op de naleving van de milieuvergunning. In een vonnis van 1993 werd door een rechter gesteld dat deze ambtenaren de eed voor de vrederechter moeten afleggen met toepassing van artikel 601, 1° van het Gerechtelijk Wetboek.

In antwoord op een parlementaire vraag van de heer Frans Lozie (vraag nr. 78 van 20 oktober 1995) stelt de minister van Justitie dat deze materie niet tot zijn bevoegdheid behoort, maar tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Vragen en Antwoorden nr. 74 van 17 maart 1997, blz. 10032).

1. Hoeveel technische ambtenaren zijn in het kader van artikel 58 al erkend ?
2. Moeten deze ambtenaren een eed afleggen ? Zo ja, op welke wijze ? Hoeveel hebben die eed afgelegd ?
3. Kunnen ook contractueel in dienst zijnde personeelsleden worden erkend als technisch ambtenaar ?

Vraag nr. 256
van 30 april 1997
van de heer LUDO SANNEN

Bestemmingswijziging Smeerpipj – Afvalwater Tessengerlo Chemie

Onlangs maakte de minister bekend dat de afval-collector langs het Albertkanaal (de beruchte Smeerpipj) zal worden gebruikt voor het transport van drinkwater.

Deze beslissing heeft tot gevolg dat het bedrijf Tessengerlo Chemie het industrieel afvalwater dus niet meer kan afvoeren via deze collector.

De recentste lozingsvergunningen van dit bedrijf (1986) werden echter verleend in afwachting van het in gebruik nemen van de collector.

1. Worden de lozingsvergunningen gewijzigd op basis van de beslissing van de minister ?
2. Moet Tessengerlo Chemie in kader van het bovenvermelde een nieuwe lozingsvergunning

aanvragen of wordt deze procedure ambtshalve ingezet ?

3. Op welke wijze kan het zoutgehalte van het geloosde water worden beperkt ?
4. Wordt de werkgroep rond de problematiek van het afvalwater en de sanering van de Laak nog samengeroepen, of wordt een nieuwe werkgroep samengesteld ?
5. Indien een nieuwe werkgroep is (of wordt) samengesteld, welke diensten en instanties hebben dan zitting in deze werkgroep ?

**III. VRAGEN WAARVAN
 DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
 VERSTREKEN IS MET
 TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
 EN DIE OP VERZOEK
 VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
 OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
 (Reglement artikel 77, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
135	22.04.1997	J. De Roo	<i>Strategisch plan gewest Gent – Vlaams Instituut voor Biotechnologie ...</i>	1634
139	25.04.1997	P. Ceysens	<i>VLAM-broodcampagne – Evaluatie</i>	1634
140	25.04.1997	P. Ceysens	<i>Promotiefonds voor de bakkerij – Evaluatie</i>	1635
142	30.04.1997	F. Vermeiren	<i>Amerikaanse investeringen – Omvang – Faciliteiten</i>	1589
144	30.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Afgelaste BDBH-missie naar Brazilië – Reactie Export Vlaanderen ...</i>	1590
146	07.05.1997	M. Vandebussche	<i>Brochure "Culturele Ambassadeurs 1997" – Talen</i>	1590
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
187	07.05.1997	G. Vanleenhove	<i>Opleidingen muziek en dramatische kunst – Financiering</i>	1590
188	07.05.1997	F. De Vilder	<i>Leerlingenvervoer BLO – Netconcurrentie</i>	1592
190	07.05.1997	P. Van Grembergen	<i>Loodswezen Vlissingen – Loonberekening frank/gulden</i>	1593
191	07.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Specialisatie ziekenhuisapotheker – Wijziging erkenningsnormen</i>	1593
192	12.05.1997	L. Sannen	<i>Commissie Laakbare Praktijken – Werking</i>	1594
195	12.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Universitaire samenwerking met China en Vietnam – Democratie</i>	1595
196	12.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Hogeschoolopleidingen – Aanbodspreading</i>	1596
197	12.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Universitaire opleidingen – Aanbodspreading</i>	1598
199	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding Vroedkunde – Situatie</i>	1599
203	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt .</i>	1600
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
220	19.03.1997	F. De Vilder	<i>Ecologisch impulsgebied Bovenschelde – Stand van zaken</i>	1636
243	17.04.1997	J. Sauwens	<i>Bos- en natuurwachers – Aanwervingen</i>	1637
246	22.04.1997	J. De Roo	<i>Dubbele-leidingrioleringen – Beleidskeuze</i>	1638
249	22.04.1997	G. Raskin	<i>Bestemmingswijziging Smeerpijp – Waterkwaliteit Winterbeek (Diest) ..</i>	1639
250	22.04.1997	H. Marsoul	<i>Bestemmingswijziging Smeerpijp – Waterkwaliteit Winterbeek (Diest) ..</i>	1639
251	24.04.1997	P. Huybrechts	<i>Illegale afvaltransporten – Vervolgingsbeleid</i>	1641
○ 254	30.04.1997	J. Malcorps	<i>Toezicht Vlarem – Technische gemeenteambtenaren</i>	1645
255	30.04.1997	J. Malcorps	<i>Huisvuilverbrandingsinstallaties – Naleving exploitatienormen (2)</i>	1601
256	30.04.1997	L. Sannen	<i>Bestemmingswijziging Smeerpijp – Afvalwater Tessenderlo Chemie ...</i>	1646

257	30.04.1997	L. Sannen	<i>Milieuvergunningaanvragen – Inzagerecht</i>	1642
260	07.05.1997	J. Malcorps	<i>Visvangst – Levend aas (2)</i>	1643
261	07.05.1997	J. Caubergs	<i>Heidebrand militair domein Helchteren – Schade – Maatregelen</i>	1644
264	14.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vrije werkzoekenden – Herintreders</i>	1602
267	14.05.1997	S. Stevaert	<i>Vegetatiewijzigingsbesluit – Algemene/bijzondere plannen van aanleg</i> ..	1603
271	16.05.1997	J. Caubergs	<i>Afdeling Bos en Groen – Personeelsbestand</i>	1604

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

83	12.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Sociale programmatie</i>	1605
86	16.05.1997	W. Aers	<i>Faculteitsgebouw Diergeneeskunde Universiteit Gent – Bestemming (2)</i> .	1606

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

316	30.04.1997	L. Sannen	<i>Geschrapte wegtracés – Bestemming onteigende zones</i>	1606
318	30.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zwerfvuil – Opruiming</i>	1607
320	30.04.1997	D. Van Mechelen	<i>Wegenwerken en files – Planning en overleg</i>	1607
323	07.05.1997	G. Raskin	<i>Lijnbussen Vlaams-Brabant – Vernieuwing – Citybussen</i>	1608
324	07.05.1997	J. Sauwens	<i>Wegentelefoon – Evaluatie</i>	1608
325	07.05.1997	D. Ramoudt	<i>Loodswezen – Hervorming</i>	1609
326	07.05.1997	P. Van Grembergen	<i>Loodswezen Vlissingen – Loonberekening frank/gulden</i>	1610
327	07.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse – Herziening</i>	1612
328	07.05.1997	C. Decaluwé	<i>Bussenpark De Lijn – Verbranding afvalolie</i>	1612
329	07.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietspad Tongeren-Borgloon – Doortrekking</i>	1612
330	07.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Werken in Brussel – Pendelverkeer (2)</i>	1613
331	12.05.1997	P. Van Grembergen	<i>Wegwijzers in de Europese Unie – Taalgebruik</i>	1614
332	12.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Structuurplan Overijse – Afwijzingsgronden</i>	1615
334	14.05.1997	J. De Roo	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Reservebedrijventerreinen</i>	1616
335	14.05.1997	R. Van Den Heuvel	<i>Geluidshinder luchtverkeer – Bevoegdheid</i>	1617

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

115	07.05.1997	C. Decaluwé	<i>Regeringsmededelingen BRTN – Overzicht – Kostprijs</i>	1618
116	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1619
117	14.05.1997	J. De Roo	<i>Impulsgebied Meetjesland – Projecten</i>	1620
118	16.05.1997	F. Vermeiren	<i>Federale KMO-maatregelen – Betrokkenheid – Beleidsconsequenties</i> ..	1622
119	16.05.1997	W. Aers	<i>BRTN De zevende dag – Politieke partijen</i>	1622
121	26.05.1997	H. De Loor	<i>Radio VRG St.-Lievens-Houtem – Zendvergunning</i>	1623
124	30.05.1997	C. Decaluwé	<i>Handvest voor Kindertelevisie – Aangesloten omroepen</i>	1624

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

138	07.05.1997	T. Merckx-Van Goey	<i>Inkomensverliesverzekering bouwers/kopers – Evaluatie</i>	1624
139	07.05.1997	F. Dewinter	<i>Provincie Vlaams-Brabant – Aanwervingsbeleid</i>	1625
140	07.05.1997	F. Strackx	<i>Richtlijnen schuldratio steden en gemeenten – Naleving</i>	1626
142	07.05.1997	B. Grouwels	<i>Adresgegevens nieuwe Brusselse Vlamingen – Gebruik</i>	1626
144	12.05.1997	B. Vandendriessche	<i>SIF-budget voor onderzoek, vierde wereld en vorming – Invulling</i>	1627
146	16.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+ -gemeenten – Beleidsplannen – Lokale actoren</i>	1629
152	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt</i> .	1630

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

179	30.04.1997	B. Vandendriessche	<i>"Crèches" – Term</i>	1630
189	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdverenigingen – Kampeermateriaal</i>	1631
191	16.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdwerkbeleidsplan en speelpleinwerking – Vergoeding monitoren</i> . . .	1632
198	22.05.1997	W. Aers	<i>Weliswaar – Vlaams Blok</i>	1632

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

34	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1633
35	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt</i> .	1633